

Súd: Špecializovaný trestný súd
Spisová značka: 3T/28/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 9520100207
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Šutka
ECLI: ECLI:SK:SSPK:2021:9520100207.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Špecializovaný trestný súd Pezinok, pracovisko Banská Bystrica v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Šutku a členov senátu JUDr. Jána Hrubalu a JUDr. Jána Giertliho, v trestnej veci proti obžalovanému G. M., pre obzvlášť závažný zločin vraždy podľa 145 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 19. apríla 2021 v Banskej Bystrici takto

rozhodol:

G. M., nar. XX.XX.XXXX v H., trvale bytom U. N., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS N. U. H.

je vinný, že

1/

v presne nezistený deň mesiaca február roku 2010 v poobedňajších hodinách, na adrese U. N., E.. X/XX v byte č. XX, po tom ako mu jeho družka poškodená E. U., nar. XX.XX.XXXX, občan W. A., naposledy trvale bytom L., W. A. oznámila, že s ním už nechce žiť a chce si zobrať ich spoločného syna mal. G.. M., nar. XX.XX.XXXX so sebou do Českej republiky a bude od neho požadovať vysoké výživné, túto úmyselne usmrtil v obývačke tohto bytu, nakoľko sa mu nepodarilo ju presvedčiť aby ostala s ním, a to tým spôsobom, že počas súložie s ňou v tzv. misionárskej polohe, držal poškodenú oboma rukami za krk, počas piatich minút ju škrtil aj napriek tomu, že sa poškodená bránila škriabaním ho po tele, až do momentu ako ucítil, že jej v krku niečo prasklo a následne sa jej tela zbavil tým spôsobom, že ho obliekol do jej vecí a telo vložil do tašky na zips z nepremokavého nylonu o veľkosti asi 80 až 100 litrov, následne túto tašku naložil na konštrukciu od kočíka a takto ju previezol asi 300 metrov od bytového domu do záhrady, ktorú užíval, dal ho na hromadu dreva, ktorú zapálil a telo poškodenej spálil,

2/

v presne nezistený deň v letných mesiacoch roku 2011 v čase asi o 22:00 hod., po tom ako M. L. poskytol neznáme tabletky na spanie, za účelom, aby ich podala poškodenému A. D., nar. XX.XX.XXXX a zavolala mu, čo aj menovaná v uvedenom čase urobila, s vopred uváženou pohnútkou usmrtiť poškodeného, prišiel do bytu č. XX v U. N. na ul. C.. L.. XX, kam ho pustila M. L., následne obžalovaný G. M. poškodeného A. D. myselne usmrtil, a to tým spôsobom, že vošiel do obývačky a po vzájomnom fyzickom konflikte ho pomocou lanka alebo šnúry, kľáčiac na ňom, zaškrtil. Jeho telo preniesol do kúpeľne, kde ho položil do vane a na druhý deň telo polámal a rozrezal tak, aby sa zmestilo do strechovej fólie a cestovného kufru patriaceho poškodenému, priestor vyčistil dezinfekčnými prostriedkami, následne zobral kufor s telom poškodeného A. D. a pešo, v snahe vyhýbať sa centru mesta, s ním prešiel do svojej záhrady, kde po príchode vykopal v jej priestoroch jamu hlbokú asi 50 cm, kam vložil kufor s telom poškodeného a tento zahrabal hlinou a asi po jednom až dvoch týždňoch sa vrátil do záhrady, aby sa zbavil tela poškodeného, tým spôsobom, že ho spálil,

3/

v presne nezistený deň mesiaca jún alebo júl 2012, v obývačke na prvom poschodí domu v obci Q.. XXX, s vopred uváženou pohnútkou v snahe zbaviť sa poškodenej G. R., nar. XX.XX.XXXX, aby sa k nemu mohla nasťahovať v tom čase s ním tehotná M. L., úmyselne s vopred uváženou pohnútkou usmrtil poškodenú G. R., takým spôsobom, že jej počas súložie zozadu položil ruky na krk a začal ju škrtiť, pričom si poškodená pravdepodobne myslela, že je to len nejaká sexuálna hra, nakoľko sa nebránila, avšak po chvíli začala chrčať, ale obžalovaný jej stále stláčal krk, až pokiaľ neodpadla, následne jej telo zabalil do igelitových sáčkov do koša, ktoré používali v dome na odpad, a takto zabalené telo zniesol dole do kuchyne a potom do pivnice, kde ju položil na zem a asi po týždni obvinený vytiahol z pivnice zabalené telo poškodenej G. R. a spálil ho,

t e d a

v bode 1/
iného úmyselne usmrtil a čin spáchal na blízkej osobe,

v bodoch 2/ a 3/
iného úmyselne usmrtil s vopred uváženou pohnútkou,

č í m s p á c h a l

v bode 1/
obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona,

v bodoch 2/ a 3/
obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 145 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 5 a § 37 písm. h), Trestného zákona, § 38 ods. 8 Trestného zákona, s použitím § 42 ods. 1 Trestného zákona a § 41 ods. 2 Trestného zákona a s poukazom na § 47 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody na doživotie.

Podľa § 48 ods. 3 písm. a) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušuje výrok o treste uloženom obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1T/7/17 zo dňa 24.04.2018, právoplatným dňa 24.04.2018, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry GP SR podal dňa 26.08.2020 obžalobu na obvineného G. M. pre skutok právne kvalifikovaný ako obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona a iné.

Na hlavnom pojednávaní konanom v dňoch 18.11.2020, 19.11.2020, 20.11.2020, 07.04.2021 a 19.04.2021 súd vykonal všetky dostupné dôkazy potrebné pre poznanie skutkových okolností nevyhnutných pre zákonu zodpovedajúce a spravodlivé rozhodnutie o obžalobe.

Obžalovaný G. M. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 18.11.2020 prehlásil, že je nevinný zo spáchania skutkov, ktoré sa mu kladú za vinu, a využíva svoje zákonné právo a vo veci odmieta

vypovedať. Z uvedeného dôvodu boli na hlavnom pojednávaní prečítané zápisnice o výsluchu obžalovaného z prípravného konania zo dňa 07.07.2017 a 12.06.2019.

Vo svojej výpovedi z prípravného konania zo dňa 07.07.2017 ku skutku, ktorý sa mu kladie za vinu uviedol, že to, čo je napísané v uznesení je pravda. Čo sa týka skutku č. 1, tak so E. sa spoznal v roku 2007 v parku pri letnom kine v Karvinej, ona tam chodila s partiou bezdomovcov, patrila k nim. On v Karvinej pracoval ako zvärač cca. od roku 2006 vo firme RUBING. Párkrát ju hľadal v parku, a asi za mesiac, za dva tam ona prišla s tým, že bývala s bezdomovcami po pivniciach, pod stanom. Vtedy jej navrhol, že ak by chcela normálne žiť a bývať, môže prísť k nemu bývať na ubytovňu, že by sa mohli dať dokopy. Ona asi po týždni prišla na ubytovňu s tým, že to už vonku nezvláda. E. začala u neho bývať, tento vzťah trval asi tak trištvrte roka, aj intímne žili. Po trištvrte roku sa pohádali ohľadom akcií, ktoré ona mávala a on s tým nesúhlasil, lebo mal podozrenie, že zase berie nejaký fet, tak odišiel z ubytovne a aj z Čiech na Slovensko. Asi mesiac na to ho E. kontaktovala, že príde a aj prišla za ním na Slovensko a povedala, že je s ním tehotná. On to neriešil žiadnymi testami. V tej dobe bol ešte ženatý, mal manželku Q. M.. Po hádke so E. sa vrátil na Slovensko späť k manželke. E. bola na Slovensku asi jeden deň. On potom odišiel s ňou naspäť do Karvinej. Odprevadil ju domov k jej rodičom, povedali im, čo je vo veci a že pokiaľ by boli ochotní, tak by u nich býval aj so E., oni súhlasili. S manželkou mu to neklapalo, premýšľali o rozvoze. Na Slovensko si išiel po veci a nasťahoval sa k E. rodičom. V Karvinej začal chodiť znovu do roboty. Zháňali väčší dom alebo byt. Asi po trištvrte roku vymenili byt v Karvinej za fínsky domček v Petřvalde. Začali hádky so E. rodičmi ohľadne financovania všetkých domácich prác. Tu bývali až do narodenia G. v roku 2008, a ešte tri mesiace po jeho narodení. Začiatkom leta 2009 sa on, E. a G. presťahovali na Slovensko do podnájmu v U. N., kde bývali pol roka. Na Štedrý večer sa nasťahovali k jeho bývalej manželke, medzitým sa rozvedli. E. mu vyvolávala, kde je, hoci bol v práci a stále ho obviňovala. Psychicky to nezvládal. E. si začala po novom roku robievať dlhšie prestávky v Karvinej, s tým, že malého nechala doma a vracala sa aj po týždni, po dvoch. Vo februári sa E. vrátila a oznámila mu, že už nemieni ďalej s ním bývať a že malého si chce vziať späť do Čiech s tým, že on jej bude platiť vysoké výživné na ňu, lebo ona robiť nebude a ešte aj na malého. On sa vtedy rozzúrnil. Chcel E. ešte pri milovaní obmäkčiť, aby si to rozmyslela, ale ona tvrdila, že nie a to ho už vytočilo do takých rozmerov, že ju pri tom milovaní začal škrtiť. Keď si uvedomil, že už je mŕtva, bolo neskoro. On ju vtedy držal obidvoma rukami okolo hrdla s tým, že niečo jej prasklo v hrdle a bola mŕtva. Ona sa počas toho bránila, škriabala ho, trvalo to asi 5 minút. On bol v polohe na nej, bolo to na gauči v obývačke. Zrazu tam niečo prasklo a prestala sa hýbať. Toto bolo počas výkonu súložie, k vyvrcholeniu nedošlo. Nevedel čo ďalej, začal uvažovať, ako sa zbaviť tela. Vedel, že niekde doma majú neoprénové nepremokavé tašky. Tak vytiahol z obalu tašku, bola približne 100-litrová, obliekol E. do vecí, ktoré mala, zmotal ju do kľbka a vložil ju do tej tašky. E. mala asi 45 kg a 150 cm. Odniesol ju do pivnice, kde ju schoval, to bolo medzi 16.00 a 17.00 hod.. V tej dobe bol doma iba on, E. a malý G., ktorý spal vedľa v izbe. Ostatní sa vrátili asi 45 minút po tom, ako E. zniesol do pivnice. Všetci sa ho pýtali, kde je E., tak im povedal, že odišla späť do Čiech. Asi medzi 19.00 a 19.30 hod. sa vrátil do pivnice, vytiahol tašku so E. von, naložil na konštrukciu starého detského kočára a odviezol ju na záhradu. Kočár bol konštrukcia s kolesami a vaničkou, predtým ho využíval na prevážanie vriec s granulami. Od bytu k záhrade to bolo asi 300 metrov. Nikto sa pri ňom nepristavil. Bolo to okolo 19.30 hod. večer. V hlave mal len to, že ju musí odniesť a zbaviť sa E. tela. E. vôbec nekrvácala, len mala na krku odtlačky od škrtienia a tlačenia prstov, také podliatiny, bola taká fialová-modrá. Na záhrade naukladal hromadu dreva na kopy, zapálil to a dával tam suchú trávu, aby sa to dobre chytilo a asi po polhodinke to všetko horelo už dobre a na to položil celý ruksak so E.. Bolo to na zemi, nie na nejakom betóne. Proces horenia bol spomalený aj tým, že bol február a drevo bolo nasiaknuté vodou. Čakal, a keď sa oheň znižoval, tak naň prikladal. Toto celé trvalo asi 4-5 hodín. Potom plameň upadal a nechal to dohorieť. Ona bola najskôr na vrchu tej kopy, a v tej žiare z diaľky videl, že sa tá taška aj telo rozpadajú, a dym aj smrad tam bol a keď to bolo v štádiu, že to poriadne horelo, tak tam ešte nahádzal drevo a nechal to dohorieť. Po celý čas, tých 4-5 hodín, tam bol a prikladal. Doma vedeli, že je na záhrade. Vedeli, že tam chodí, keď je vytočený a chodí sa tam ukludniť. V tom čase tam nikto nebol, lebo v období zimných mesiacov tam takmer nikto nechodí. Domov sa vrátil okolo polnoci, doma už všetci spali. Neskôr im povedal, že na záhrade upratoval a páľil bodrel. Na záhrade mal aj psov, ale neštekali. Zhorenisko bolo pod orechom, z opačnej strany ohniska mali psy výbeh, bolo to oddelené plotom, vo vzdialenosti asi 2 metre od ohniska. Keď zo záhrady odchádzal, pahreba ešte dohorievala. Videl, že tam už nič nezostalo, že oheň sa nebude šíriť. Tá pahreba bola natoľko veľká, že si myslel, že všetko zhorelo a že tam už nič nie je, ani sa nijako nepresviedčal, maximálne hrabľami dával drevo do centra ohniska. Nevie, či tam bol zbytok tela alebo uhlíky. Keď odchádzal, psov zavrel do koterca. Čo sa týka E. osobných vecí, tak doma zostala len karta poistenca, občiansky preukaz a zľavové kartičky a asi jedny maskáče, jedna bombera, jedno tričko s krátkym rukávom, jedny čierne čipkované šaty, botasky

a kanady, jeden ruksak, jedna arafatka, šatka. Žiadne spodné prádlo, ani svetre tam neostali. E. mala dvojce gaľky a dve podprsienky. Tieto osobné veci, aj osobné doklady neskôr spálil, ale nevie kedy, len vie, že to doma niekto našiel, tak sa toho zbavil. Spálil ich v krbe na záhrade. Dcéra R. si zobrala maskáče, bomberu a kanady. Chcel sa zbaviť všetkých vecí, ktoré by mu pripomínali E. a aby sa aj druhí nedivili, že tam má občiansky preukaz a veci. Potom už nič nešiel na záhradu skontrolovať. Na záhradu chodí každý deň a keď tam na druhý deň prišiel, pozrel na pahrebu, bola tam kopa zhoreného bordelu. Mesiac na to začal riešiť jej nezvestnosť, aby nepadol do podozrenia. Nahlásil to na Obvodné oddelenie PZ v Novej Dubnici, kde spísali nejaký záznam, ale až na tretí pokus, lebo ho odkazovali na to, že ona sa vráti. Doma povedal, že ide nezvestnosť E. nahlásiť lebo bolo treba riešiť aj iné veci, napríklad ohľadne starostlivosti o malého, finančné zabezpečenie a pod.. Na OO PZ bol štyrikrát, raz tam s ním bola aj dcéra R.. Asi po dvoch mesiacoch, keď sa nič nedialo, išiel do Karvinej na ÚPSVaR a nahlásil, že E. je nezvestná, nezdržuje sa v mieste pobytu a neprispieva na malého. Na to jej bola zastavená materská a on mohol požiadať o výživné a zverenie syna do jeho starostlivosti. Následne prišiel na Slovensko, požiadal o G. slovenský rodný list, keďže sa narodil v Čechách, a tiež o zverenie do jeho starostlivosti. Ku skutku č. 2 uviedol, že potom žil zase so Q., aj intímne. Q. pracovala v ZVS Y., on na čierno v N. K.O.V. ako zvérač. Striedali si zmeny, aby bol stále niekto pri deťoch. G. mal už takmer 3 roky, nahlasoval ho do škôlky na Novej Dubnici. Po nejakom čase ten vzťah ochladol. V tej dobe našiel na Pokeci kamarátku M. L.. Najprv si písali cez Pokec, potom sms, potom si volali a neskôr sa začali aj stretávať, s kočkami, na prechádzku, na kofolu. Ona mu povedala, že žije s priateľom, ktorý ju neustále týra, bije ju aj malého a zamyká ju doma. Po určitom čase, keď už tie bitky a zákazy boli pre ňu neúnosné, začal rozmyšľať nad tým, že by mu mohli dať nejakú príučku, a to formou vyhrážky alebo bitky. Bolo mu ľúto malého, chcel pomôcť aj jej, a tento nápad bol kolektívny, aj jej, aj jeho. Ona by bola rada, keby sa ho nejakou formou zbavila, aby od nej odišiel. On a M. chceli ísť vlastnou cestou. On v tej dobe chodil k M. aj cez deň, aj v noci na návštevy. Nevie, kde vtedy bol ten jej priateľ, bol mimo mesta. K M. chodil účelovo iba vtedy, keď mu M. povedala, že má prísť. Niekedy mu volala, že nemá chodiť, že sa vrátil. Bolo to medzi nimi dosť vážne, bral to ako vážny vzťah. Jej druh sa volal A. D.. Vychovávali spolu ich spoločné dieťa, syna K., mal vtedy ani nie rok v tom roku 2011. Keď na M. vidaval podliatiny a modriny, tak si povedal, že už dosť, treba s tým niečo urobiť. Dal jej tabletky na spanie, čo používala jeho mamka na spanie. Od mamy vedel, že keď si dala dve tabletky, tak mala taký kľudnejší spánok. M. dala A. 4 tabletky tak, že mu ich nasekala do kávy. On jej povedal, že keď to bude doma také strašné, že bude agresívny, tak nech mu dá tie tabletky do kávy, a nech mu dá potom avízo, a on by potom prišiel. Povedal jej, že tabletky druhu stlmia. Jedného dňa mu večer napísala alebo zavolala M., že už to nevydržala, a že mu už dala tie tabletky a že ak chce, tak je čas dať jej druhovi príučku. Bolo to asi niekoľko dní medzi tým, čo jej dal tie tabletky a čo ich M. použila. Povedal jej, že dobre, večer príde, keď si pôjde A.ahnúť. Ona sa ho spýtala, či mu to má dať, a on jej povedal, že večer bude mať čas a nech mu tie tabletky dá. Nasypala mu ich do kávy s cukrom. Povedala, že keď pôjde A. po tých tabletkách spať, tak mu dá vedieť, lebo nevedeli, aké budú mať tie tabletky na A.inky, ako zaberú. Okolo 21.00 hod. mu napísala, že už išiel spať, hoci tabletky mu dala medzi 18-tou a 19-tou hodinou. Ako mu toto povedala, tak jej povedal, že do hodinky príde k nej. Prišiel z druhej strany od ulice pod okná, M. mu vyhodila kľúč od vchodu, on vyšiel medzi prvé a druhé poschodie. Tu ho čakala na medzипoschodí. Tu sa bavili ako to bude, či ho zbije, ale o nejakom zabíí sa vôbec vtedy nebavili, len o príučke, či palicou, či akou formou mu dajú príučku. On povedal, že veď uvidia, ako sa to vyvíbi. M. išla dovnútra a on čakal tam asi pol hodinku. Potom mu otvorila dvere, ukázala mu, aby išiel dovnútra. Vošiel do bytu, ukázala mu, kde A. leží, ležal v izbe na gauči na kraji postele. Bol otočený smerom k stene. Vyzeral, že spí. On ešte nemal presný plán, čo urobí. Len prišiel k nemu a vie len to, že ho akosi schmatol pod krk a on sa prebral, bol pri vedomí, tabletky asi zrejme moc nezabrali. On ho vytiahol z tej postele, držal ho a škrtil rukou, mal ho tak na páku, a vie, že o ňom húkal, že „ty bastard, ty kokot“, a nadávali si, a hovoril mu, že prečo bije ženu a deti, on na to, že čo ho po tom. M., hneď ako sa začal s A. biť, zobrala malého a odišla z izby, aby sa im niečo nestalo. Počas tej bitky sa mu A. nejakou vyšmykol, alebo ho nejakou úmyselne zhodil, a on padol dozadu na radiátorové trubky a zostal nevládne ležať. On nevedel, či je mŕtvy alebo len omráčený, vytiahol šnúru z teplákov a začal ho priškrcovať. On ležal, zdvihol ho, dal mu šnúru okolo krku a pritiahol. Kolenom mu bol na hrudníku a ťahal šnúru. To stiahnutie trvalo asi 3 alebo 5 minút. Počas tohto škrtenia sa on nebránil, ničím nehýbal, ani rukami, ani nohami, akurát sa pomociľ počas škrtenia. Nevie, či mu spôsobilo smrť úder do radiátora alebo škrtenie, skrátka to chcel využiť, že bol bezvládny a uškrtil ho. Vie, že predtým, keď sa bili, tak ho aj on búchal lakťami a kopal ho nohami do bokov a do oblasti brucha, nakoľko on ho škrtil tou pákou zozadu a on ako sa bránil, tak pohybmí rúk ho udieral a snažil sa ho podtrhnúť nohami. Aj tak to mohlo byť, že ako ho on chcel potknúť, tak on ho pustil a on spadol a narazil do radiátora. M. bola vo vedľajšej izbe, a vie, že keď pustil šnúru, ktorou škrtil A., tak už vošla do izby. Pýtala sa

ho, či je mŕtvý. Tak povedal, že asi áno. Nevedeli, čo s jeho telom, tak M. povedal, že „nechaj tak“, a odpratá telo do kúpeľne do vane. Potom si s M. zapálili v kuchyni a debatovali, čo bude ďalej. Vedeli, že na políciu ísť nemôžu, lebo by im aj tak nikto neveril, že pád o radiátor spôsobil smrť. Ako už dal A. tú šnúрку na krk, tak to by už skrátka nik neuveril. Keď sa v tej kuchyni rozprávali, tak malý bol s nimi, spal na rukách. Potom ho uložili do postieľky a ešte sa s M. išli milovať. Dohodli sa na tom, že ona aj tak ráno z bytu odchádza za mamou, a že on potom príde a telo uprace. M. s tým súhlasila, bola vystresovaná, preľaknutá. Milovanie prišlo po ich dohodnutí, bolo to na vyrovnanie napätia a stresu. Následne okolo tretej alebo štvrtej ráno odišiel domov. Boli dohodnutí, že ráno sa vráti do bytu upratať ten bodrel. Pamätá si, že M. nechala kľúče jemu a on do toho bytu prišiel ráno okolo 8-mej, a vie, že M. odišla ráno medzi 6-tou a 7-mou, išla do Dubnice. Vie, že ani nespala, že sa bála toho mŕtveho tela, to mu hovorila, aj písala do sms-ky a on ju ukludňoval, že veď on jej už neublíži, aby sa nebála. Nevedel ako sa má zbaviť toho tela, resp. vedel, že s ním pôjde na záhradu, kde predtým spálil E., len mal dilemu, akým spôsobom telo prepraví do záhrady. Keď už bol v byte, porozhliadol sa a našiel v kumbále veľký kufor, o ktorom vedel, že tam je a tento mienil použiť na odpratanie tela. A. bol vo vani, krv tam nebola, len tam bol smrad po jeho pomočení, mal tričko alebo tielko a trenky. On mal asi 80 kg a 1,75 m a bol už aj stuhnutý. Vedel, že do kufru ho len tak nedostane. Chcel ho dvihnúť a zistil, že keď dvíhal jednu ruku, tak išlo celé telo, tak vedel, že je zle a že s ním bude ťažká práca naložiť ho a prepraviť na záhradu, hlavne vtessať ho do kufru. Tak začal rozmýšľať nad lámaním kostí a rezaním šliach. Zobral z kuchynskej linky veľký kuchynský nôž, a začal mu narezávať šľachy, toto robil ešte v tej vani. Vedel, že ho celého nedá do kufru, tak ho chcel „poskladať“. Išiel odvrchu, najprv začala ruky kolom dokola laktového kĺbu, a chcel, aby sa tie kĺby hýbali, aby prekonal tú stuhnutosť svalov a šliach. Takže najprv ruky, a potom nohy v oblasti kolien a v oblasti achiloviek na členkoch. Skúšal pri tom s ním hýbať, a ani krv tam už nebola, on už bol stuhnutý. Čo si všimol, všetku krv mal v oblasti zadku, tam to všetko stieklo. Takže nemal problém s tým, že tá vaňa bude nejakou poliata krvou. Potom už to telo bolo ohybné, tak ho začal dávať do kufru. Kufor bol cestovný, bol z dvoch častí, veko bolo uzatvárateľné zipsom, mal rukoväť a kolečká. Keď sa kufor postavil na výšku, tak bol do výšky asi 1 meter, mal ho do pása. Keď ho vpratával do kufru, aby mohol následne s telom kufor zapnúť, tak musel ešte niektoré časti končatín násilím zlomiť, aby sa zmestili do objemovej časti kufru. Dostal ho tam skoro celého, okrem hlavy, hlava stále pretŕčala. Tak hlavu musel od zátylku až po krk zozadu narezať. Najskôr musel dovnútra seknúť a rezal, pripadalo mu to, ako keď sa reže karmenáďla, musel sa dostať medzi kosti a tam medzi kosťami prerezať svaly. Ten nôž bol o dĺžke čepele asi 30 cm, bol to veľký kuchynský nôž na mäso, farba rúčky bola čierna. Potom narezal hlavu asi do hĺbky hrtana a hlava zostala visieť len na koži a ovisla dopredu. Krvi tam bolo len trošku, krv bola na tele, nešla mimo tela. Potom ho do toho kufru napratol, a ešte počas toho ho zabaľoval do takej potravinárskej stretch fólie, aby nejaká krv nezostala mimo. Kufor mal položený v chodbe medzi izbami, kuchyňou, obývačkou, záchodovými dverami a kúpeľňou, mal pod ním pripravený a položený igelit. To telo v kufrí bolo akoby v kľbku poskladané, v takom esičku, hlavu mal dopredu k nohám. Tá fólia bola na ňom nepriedušná, toľko jej tam bolo. On ho zmotával postupne s tou fóliou, ako ho tam skladal. Ten igelit, čo bol pod kufrom, potom napchal tiež do kufru. Kufor zapol, odtiahol ho k dverám. Umyl dlážku, vaňu, kachličky našiel tam nejaké tekuté prípravky. Boli to aromatické dezinfekčné prostriedky, a po ich použití tá ich vôňa prenikla nad tie pachy, hlavne po tom moči. Nôž bol M., možno ho má ešte v robote, má takých nožov viac. Do bytu si ho nedoniesol, to vie určite, našiel ho v byte. Potom sa prezliekol do čistých vecí a menil si aj tričko, lebo svoje mal špinavé od toho všetkého. Tričko zabalil do igelitky a nechal ho vedľa kufru. Pri upratovaní používal aj nejaké servítky a papiere, tieto hádzal do koša a kôš potom vyhodil do kontajnera pred bytovku. Kufor tam nechal a odišiel domov, bolo asi 10 až 11 hodín. Bol doma s malým asi do 16-tej či 17-tej hodiny, a vedel, že do toho bytu sa nikto nevráti. Bol s M. dohodnutý, že na byt príde až večer alebo na druhý deň. Okolo 14-tej alebo 15-tej prišiel späť do bytu. Po ceste, ako tam išiel, mu volala M., že našla niečo v chodbe. On tam prišiel do 5 minút, a ona sa ho na to pýtala, tak jej povedal, že v tom kufrí je A. a ide ho odpratáť. Potom sám zniesol kufor po schodoch, a využíval na to tie koliečka na kufrí, išlo to pomaličky. Nechcel zničiť koliečka, lebo by sa bez nich nepohol. Po koliečkach odtiahol kufor na záhradu. Nemá auto, ani vodičák. Bolo to cez celé mesto, čo s kufrom išiel, asi nejaké 2 km. Išiel od vchodu bytovky cez dve podlubia, potom smerom k mäsiarni B., križom cez námestie popod vianočný stromček, ku škôlke, popri predajni Lord a rovno k bývalej ľudovej škole, popod vežiak smerom ku garážam a potom na záhradu. Počas tohto ho nikto nezastavil, z kufru nič nevytekalo, ani žiadny zápach z neho nešiel. Bolo to nepriedušne zabalené. Vtedy bolo pekne, teplo, svietilo slnko. Vianočný stromček je tam celý rok, nebolo vianočné obdobie. Bolo to na začiatku leta, možno jún, júl. Až ku garážam sa mu s kufrom išlo celkom dobre, lebo kolečká išli po betóne a asfalte. A k záhrade to bolo už len kúsok, nejakých 100 metrov. Počas cesty rozmýšľal, čo s tým urobí a vedel, že telo spáli, ale nie hneď. Nevie, prečo ho nespálil, vie, že ho musel zakopať. Asi

kvôli tomu, že v lete je tam zakázané páliť, lebo je tam suchá tráva, a tiež sa asi bál, aby tam nebol ten smrad. Vie, že ho musel „nachvíľku dať z dohľadu“, a preto ho zakopal do zeme. Psy ten kufor neriešili, on hľadal miesto na záhrade, kde by bola najmäkšia zem, bola obrábaná, tak vedel, že sa mu bude tam ľahko kopať. Prišiel tam, vypustil psov, boli pri ňom, a on hľadal vhodné miesto. Najvhodnejšie miesto bolo v ich výbehu. Tam to bolo mäkké podložie a vzhľadom k tomu, že tam boli psi, tak by tam nikto nešiel. V tej dobe mal stredoázijského psa Atilu, argentínsku dogu, 7-mesačné šteňa Fuerte a kríženca argentínskeho a stredoázijského psa Lili. Psy pobehovali a on začal kopať nástrojmi, ktoré mal v chatke, mal tam rýľ, lopatu a krompáč. Vyhliadol si miesto vo výbehu pre psov. Jamu vykopal do hĺbky cca. 1 meter, šírka a dĺžka prispôbena támu kufru, o niečo širšia, aby to tam ľahšie zapadlo. Vykopanie tej jamy mu trvalo asi dve hodiny. Počas kopania tam behali psy a nikto tam nešiel. Keby aj niekto chcel prísť za ním, mal istotu v psoch. Mal stále na pamäti, že je to len dočasné umiestnenie tela, že ho tam nemôže nechať dlhodobo, lebo ten pozemok nebol v jeho vlastníctve a malo sa to tam rušiť z estetických dôvodov. Kufor bol v jame naležato, a na ňom bolo tak asi 50-60 cm zeminy. Hĺbka jamy, keď tam kufor nebol, mohol byť asi 1 meter. Kopal tak hlboko preto, aby to psy nevyhrabali, a aj kvôli smradu. Tak to zakopal, zadupal a bolo. Odišiel preč, ešte bolo svetlo, asi 19.00 hod.. Tričko, ktoré si vyzliekol, si dal najskôr vyprať, ale či ho má do dnešnej doby, si už nepamätá, vie iba to, že bolo čiernej farby a ako sa prezliekal na byt po uložení A. do kufra, bolo A., to už vyhodil. M. sa potom aj pýtala čo je s A., a on jej povedal, že „je niekde tu“ a rukou ukazoval okolo seba, akože v globále a ukazoval jej to, keď boli na záhrade. Väčšinou jej na to neodpovedal. Keď už tam bol A. nejakú dobu zakopaný, presnú dobu si nepamätá, ale vie, že jeho telo pálil v zimných mesiacoch, nevie či v tom istom roku. Vie, že už bol sneh. Vie, že tam zhorela jeho chata, tak tam boli požiarnici, a on hneď na druhý deň, lebo sa bál, aby to tam niekto nenašiel, išiel spáliť A. telo. Bolo to aj obdobie, keď sa začali rušiť tie záhradky v miestach, kde bol aj kufor zakopaný. Okrem toho aj M. vedela, že A. je tam zakopaný a stále do neho búšila, aby to už vyriešil, aby sa to nenašlo, keďže sa tam išla robiť výstavba. Mali tam aj prehľbovať potok. Kufor pomaly vykopával, vodítkami podhrabával a vyťahoval von, kufor bol taký so sladkastým zápachom, nič nebolo pretečené, ale bol taký vláčny, takže telo už bolo asi rozložené. Cez tie laná to vytiahol von, začalo to trochu zapáchať. Kufor pre istotu neotváral. Na mieste tej spálenej chaty urobil znovu taký priestor na nejakú možnú pahrebu, spálené drevo po bokoch zhrnul do stredu, naukladal čerstvé drevo, zapálil to a na to položil kufor. On nesledoval, ako sa tam ten kufor rozpadol, či to telo vypadlo, len sledoval to, aby bol ten oheň aktívny, aby to horelo zo všetkých strán, dával drevo na to, a aj pod to, aby to bolo stále v ohni. Toto trvalo tiež asi 4-5 hodín horenia. Keď bolo vidieť, že je tam len kopa zhorenín, popola, tak išiel preč. Nech to len dohorieť vlastnou cestou. Vtedy už boli psy zavreté. Počas tej doby horenia si nevšimol, že by tam niekto vôbec bol. Vie, že ešte počas horenia M. ukazoval cez video hovor oheň, kde jej ukazoval, že sa toho tela zbavuje, aby mala už dušu na mieste. Nehovorila nič, len to, že dobre, že to máme už z krku a že to tam už nikto nenájde. Jeho vôbec netankovalo, že by tam mohli zostať nejaké zbytky kostí, alebo lebka alebo zuby, tam bola malá pravdepodobnosť, že by tam niekto prišiel, bolo obdobie zimy, nikto tam nechodil a keď sa topil sneh, tak tam boli také jazerá, že sa k tej záhrade nedalo vôbec dostať. Takže on tam v okolí 50-100 metrov bol jediný, čo tam chodil na záhradku a okrem toho tam boli psy. Ani v neskoršom období to zhorenisko neprehrabával. Ako to tam zhorelo, tak je to tam dodnes. Krátko po tom, ako zabil A. a zakopal ho, sa častejšie začal stretávať s M.. Ona potom robila blbosti, začala si vodiť na byt podivné individuá, alkoholikov, feťákov, aj všelijakých internetových podvodníkov. Jemu sa to nepáčilo a toto spôsobilo naštrbenie ich vzťahu, začali sa hádať. Neprial si, aby si tam vodila týchto ľudí, aby pili, a ona by im mohla vyzradiť ich minulosť. Ona mu aj kedysi povedala, že „keby si mi ublížil, tak ja som toto o tebe niečo povedala a vyjde to najavo“. Hovorila mu, že sa poistila proti tomu, že by on jej mohol niečo urobiť, tak to nezostalo nepovšimnuté. Z jeho strany jej nikdy nič nehrozilo. On jej vtedy ani moc neveril, ale teraz už tomu verí.

Ku skutku č. 3 uviedol, že potom, ako sa tela A. zbavil v ohni, tak sa rozišli, bolo v zimných mesiacoch. Stále býval na Novej Dubnici u bývalej ženy Q.. Potom si začal písať s jednou slečnou, G. R.. Našiel ju na Pokeci pod pseudonymom U.. Boli to četové, sms-kové, telefonické hovory, všetky zamerané na sexuálne úchyľky, masturbácie a podobné praktiky. Po nejakej dobe, 2-3 mesiacoch, ju bol navštíviť v Handlovej, aby aj videl čo je to zač. Výzorovo to bolo mladé dievča s nadmernou chuťou na sex, čo mu vyhovovalo. Mala aj dcéru, U., ktorá mala okolo 7-8 mesiacov. Dieťa bolo splodené následkom znásilnenia a ona si myslela, že kto ju to znásilnil, ale on si myslí, že ona doteraz nevie, kto to bol. Schôdzka s G. prebehla tak, že mama ju pustila na dve hodiny von, lebo G. bývala s mamou a dcérou v garsónke. Mama ju nechcela púšťať von s tým, že sa má starať o dieťa. Ale G. odmietala starať sa o to dieťa, výchovu malej nechávala na svojej mame. Keď tam prišiel, G. mala akurát 2-hodinovú vychádzku. Dali si prechádzku nad Handlovú a tam mali pohlavný styk. Potom ju odprevadil k zástavke a on išiel domov a dohodli sa, že nabadúce príde ona k nemu. Na všetky miesta sa prepravoval autobusom. S G.

si naďalej písali, volali. Potom ho G. asi mesiac na to navštívila, on ju bol vyzdvihnúť v Trenčíne, boli u nich na byte, asi od 9-tej do 13.30 hod., v tom čase vkuse súložili. Potom jej bol ukázať, kde má záhradu a psov, s tým, že niečo po 15-tej išiel G. autobus späť na Prievidzu. Keď sa vracali k nim na byt, už tam bola bývalá žena Q. aj s dcérou R. a synom W.. Bol tam aj syn G., prišiel práve zo škôlky. Všetci sa pýtali, kto to je, povedal, že G. z Handlovej, a manželka sa ho spýtala, či je to ďalšia jeho frajerka a on povedal, že áno. Potom s G. odišli na autobus. V ten deň si písali, ona ho oslovila, že by chcela odísť od mamy a osamostatniť sa, a on jej povedal, že ak chce, tak zoženie nejaký podnájom a môžu ísť bývať spolu. Ona súhlasila a on začal hľadať podnájom. Našiel ho v priebehu asi mesiaca alebo dvoch, bol to prenájom rodinného domu na Zliechove č. XXX, dohodol sa s majiteľom na okamžitom prenájme a hneď aj volal G. s tým, že ona súhlasila, že príde tam bývať aj s jej deckom. On sa tam nastáhoval 01.04.2012 a G. prišla v priebehu 10 dní aj s malou do Trenčína, kde bol pre ňu. Psov tam už mal, ale to už boli iní psi, jediný ostal Fuerte, potom tam mal Kláru a ich 6 šteniat. Počas toho s M. prerušil všetky kontakty, hoci si tam sem-tam zašiel na kávu a tiež za účelom sexu, bolo to obojstranné, to bolo pár krát, možno každý tretí deň. Ale ako prišla G. do Zliechova, úplne zrušil kontakty s M.. Počas bývania na Zliechove zistil, že G. nie je schopná domácich prác a žiadnej starostlivosti o dcéru a domácnosť. Ona nevedela nič robiť, ani ohriať polievku, ani ohriať šporák, ani založiť oheň v krbe. Malú prebalil on ráno, keď išiel do roboty a večer mala stále tú istú plienku, bola neumytá, špinavá, premočená. Doma neupratané, nenavarené. Jediné, čo vedela bolo klábosiť so susedou T. a jej synom H. H. a s jeho kamarátom F.. Toto sa opakovala pravidelne. V tom čase pracoval v Trenčíne v N., potom robil v ZTS-ke, firma T. STAV, potom pri ZVS do firmy N. L., kde robil aj s H. H.. Každý deň chodili do roboty aj z roboty autobusom. V priebehu pracovného pomeru v N. L. stretol v Dubnici M., stretli sa v meste, išli k nej na byt, mali súlož a bavili sa o spôsobe života, ktorý žijú a jeden druhému sa posťažovali. Vtedy zistil na nej, že je asi v 4. alebo 5. mesiaci tehotenstva. Videl brucho a počas súlož si všimol, že je tehotná, mala tvrdé brucho, cítil to, keď ležal na nej. Povedala mu, že on je otcom toho dieťaťa. On mal z toho zmiešané pocity, aj bol rád, aj mal obavy, kto bude zabezpečovať výchovu, a M. to ešte nepovedala rodine, mamka by ju asi zabila kebyže vie, s kým má to dieťa. M. povedala, že to mame povie, až keď bude rodiť. Začal uvažovať o spolunažívaní s M.. S G. to nejako neriešil, ale M. chcela s ním ísť bývať, ale mala problém s G.. M. mu dala ultimátum, že ak majú byť spolu, tak musí G. odísť. G. aj chcela odísť, ale nevedela kam, ani ako. Tak on M. sľúbil, že to nejako vyrieši s G.. U M. v Dubnici nemohli bývať, lebo to bol byt, ktorý zohnala jej mama a neprichádzalo do úvahy, lebo jej mama ho nemala rada, mala proti nemu vyslovene odpor. Takto sa stretli s M. asi pár krát. M. stále naliehala a jediná možnosť bola, že sa nastáhuje k nemu na Zliechov. Po jednom pracovnom dni prišiel domov, nevie či z roboty alebo od M., prišiel domov na Zliechov a bola tam kopa nežiadúcich ľudí a bodrel. Bola tam O., H., ten F., syn starostu Zliechova, hrala hudba na plné gule, pili pivo, bol tam nejaký chľast, deti špinavé, nenajedené. On začal nadávať G., že sa zas nepostarala, do toho sa pridala aj O. na jeho stranu, že by G. mohla čosi urobiť aj pre domácnosť. Potom pri tejto hádke sa tí zúčastnení zobrali preč a zostal tam len on, G. a deti. On upratával, obriadil deti, navaril im, dal im najesť, s tým, že keď sa najedia, pôjdu spať. G. uložil do postele, G. sa išla postarať o malú, ktorá neustále plakala a ukazovala na popálené prsty. Tie prštekky mala spálené od ohrievača. On odišiel dolu si urobiť kávu a najesť sa. G. asi bila malú U., lebo táto stále plakala, počul aj dupanie. Keď to utíchlo, vyšiel hore, zistiť aký je stav. Deti už ležali v posteli. Keď on vyšiel hore, tak G. sedela na gauči s tým, že deti už spia, ona sedela tam, fajčila a hrala sa s telefónom. Začal sa hádať s G., prečo robí také veci a nepostará sa o domácnosť. Na to mu povedala, že „ona tu nie je od toho“. Po chvíli prišiel malý G. a povedal mu, aby sa išiel pozrieť na malú U., lebo si nešla k nemu ľahnúť. Keď prišiel a videl U. v spálni na posteli ležať celú modrú, mala po tele samé modriny. Oni mali veľkú manželskú posteľ, a na jednej strane ležala U. a na druhej G.. A vždy, keď sa v noci malá zobudila, išla k G. sa pritúliť. U. mala na sebe vtedy overal na spanie, ktorý jej on obliekal. Tie modriny mala po tele vtedy, keď tam prišiel, už keď prišiel G.. Keď U. obliekal do overalu, tak nemala ešte modriny žiadne, žiadne znaky po násilí, akurát tie popáleniny na prštekoch. Tak že k tým modrinám mohla U. prísť iba vtedy, keď on bol dolu na káve a G. U. „uspávala“, čo zistil až vtedy, keď malý G. mu prišiel povedať, že U. k nemu neprišla spať. A to malý G. prišiel k nim do obývačky už počas rozhovoru s G., to bolo asi za 40 minút po tom, čo počul ten dupot a krik malej U.. Takže ako na privolanie G. prišiel do izby, kde spala U. s G., odokryl U. a všimol si na nej, že bola celá modrá, na rukách mala podliatiny od rúk, na nohách a nedýchala. Bolo mu jasné, že už je mŕtva. Zobral ju do obývačky, tam ju položil na zem a ukázal G., čo spravila. Na to G. povedala, že „ona ju už aj tak nechcela“. Neprejavila žiadnu ľútosť, ani k U. nepodišla, skrátka sa k U. správala ako k handre. Na to mu G. ešte ponúkla sex s ňou, ktorý on neodmietol. Milovali sa na gauči, ona skrátka stiahla tepláky, vyzliekla tričko a otočila sa zadkom k nemu. Počas tohto aktu, pri ktorom bola ona otočená k nemu chrbtom, G. chytil za hrdlo a pomaly škrtil. G. to vzrušovalo. A vtedy ho napadlo, že ju môže zabiť, proste keď ona zabila malú U., tak si zaslúži tak isto umrieť. Tak viac pritlačil

prstami. G. to ešte viac vzrušovalo, ona sa držala gauča a on pritláčal a pritláčal, a ona stále nič, ona to brala ako sexuálnu hru. Až ku koncu chcela strhnúť jeho ruky, ale už nevládala. Už len padla dolu. On súlož nedokonal, ako padla mŕtva dolu, tak sa postavil, obliekol sa a rozmýšľal čo ďalej. Mŕtva U. bola vedľa gauča, tak viac za rohom. Nemohol sa na ňu dívať. Ani G. ju počas súlož nevidela. Nevie, či toto nevzrušovalo G., že je U. mŕtva. Zabalil ako prvú malú U. do takého igelitového sáčku, ktorý tam našiel, zviazal ten sáčok ako keď sa balí vrecko so smetami, len tak urobil uzol, a ten sáčok bol priesvitný. Cez ten sáčok tú malú U. videl. Potom zabalil G. do ďalších sáčkov, ale nie takých istých, boli to veľké sáčky na odpadky, asi čierne alebo modré, nepriehľadné. G. zabalil do 4 sáčkov, každý zvlášť zviazal a omotával. Zabalil ju tak, že jej telo išlo do jedného sáčku a na to dal ďalšie 3 sáčky. G. bola vyššia ako on, ale tie sáčky boli veľké, možno stolitrové alebo stodvadsaťlitrové. Takže boli to vrstvy sáčkov na G.. Malý G. stále spal hore. Malú U. vzal a odniesol do kuchyne. Potom otvoril krbovú vložku a položil U. do krbu. Tam to stále non-stop horelo, priložil tam dve-tri polienka. V tom krbe sa stále kúrilo, lebo odtiaľ išiel vývod na varenie, a tiež hore v tých miestnostiach sa muselo stále kúriť, lebo tam bola stále zima. Takže ten krb stále tlel, dal tam polienka a položil na to U.. Zobral G. telo a toto hodil do pivnice dolu. Pivnica bola uprostred kuchyne pod kobercom. Bola to jama do zeme. To len otvoril poklop, zhodil ju tam, zavrel poklop a dal na to koberec a na to dal stôl. Poklop bol tvorený z niekoľkých dosiek. Takže ako uvoľnil stôl, koberec a dosky, tak to potom dal opäť na pôvodné miesto. Medzitým v krbe už pomaly nič nezostalo z toho telička U., nebol tam smrad, lebo to bolo zavreté, zaizolované, a všetko išlo do komína. Možno tam pri krbe strávil hodinku alebo dve, prihodil dve-tri polienka, a bolo to. Vie, že keď ráno prišiel, tak tam nič nebolo, len vyhrabal popol do takého plechového kastlíka na popol a ten nechal tam. G. bola ešte furt dolu. On vyčistil ten krb, urobil G. raňajky, on si urobil kávu a išli do Dubnice. Malý G. sa pýtal, že kde je G. a U. a on povedal, že išli preč, domov. Do Dubnice išli za M. s tým, že keď chce, môže prísť bývať hneď na Zliechov. M. si zobrala pár vecí a išla s nimi hore na Zliechov. G. bola stále dolu v pivnici. Toto bolo asi týždeň, čo tam bývali s M. normálne. M. v sobotu ráno odišla do Dubnice aj s K. k mamke. On vytiahol G. z pivnice, premiestnil telo dozadu do zabíjačkovej miestnosti, kde vytiahol jeden kotol z kotliny, naložil drevo, hodil G. navrch, zapálil drevo a zakryl ho kotlom. Boli to také dva zabetónované kotle, on to vytrhol z betónu, bol to medený kotol na varenie gulášu a zabíjačiek. Skrátka ho vytrhol z betónu, naspodu bola jedna diera, kde sa prikladalo drevo, a zospodu bol vchod na to prikladanie. Do toho priestoru ešte do polovice naukladal drevo, na to položil G. telo v tých sáčkoch, zapálil to drevo a zakryl to tou kotlinou, ktorá bola hore dnom. Malo to vývod, z jednej strany to išlo cez stenu a malo to vlastný komín, boli to akoby dva krby proti sebe a išlo to do jedného komína, ktorý bol vonku. Toto trvalo od rána asi od nejakej deviatej alebo desiatej prakticky až do piatej alebo šiestej večer, čo tam chodil prikladať drevo a kontrolovať, či to stále horí, a zasúval tam špalíky s drevom, aby tam bol prísun dreva a aj vzduchu. Vnútri bol smrad po zhoretom mäse, ale všetko išlo do komína, takže vonku to necítil. Už keď videl, že tam netrčia žiadne kosti, že sú to len uhličky, tak to odklopil, tú kotlinu, prehrabal uhličky, nech to padne dolu a nechal to vychladnúť. To bolo večer. V tej dobe už prichádzala M. od mamky. Malý G. sa počas toho hral vonku. On počas toho pálenia ešte pridával nejaké zelené listy, nejakú plienku, umelú hmotu, skrátka aby ľudia videli, že páli nejaký bodrel. A každému vysvetlil, že nemajú odpadový kôš, že „ten debil im tu nedal odpadkový kôš“, a že takto to musí páliť v krbe. On nevie, kedy prišla M.. Ešte sa pýtal H., kde môže ten popol, ktorý zostal po pálení bordelu, vyhodiť, a to už bola doma M.. Ešte boli s H. dohodnutí, že on pískne na H., a že pôjdu ten bodrel po pálení vysypať. On keď to dopálil tak sa išiel osprchovať a vtedy prišla M., pýtala sa na smrad, ale on jej ukázal, že pálił smeti a ona to viac neriešila. Potom všetko, čo vychladlo, asi o 8-mej večer, keď decká išli spať, tak vymietol popol do fúrika, a čakal na H.. Ten prišiel okolo 22.00 hod. a popol išli vysypať do takej trávy. Všetok popol vyhrabal von a dával ho do fúrika počas celého toho dňa. Nič v tom popole nevidel, žiadne zuby ani kosti, ani nič. A ku koncu už bola tma, robil to popamäti. H. mu povedal kam to má vysypať ten popol, nechcel to vysypať na záhradu, keby sa tam hrali deti, aby čosi nenašli, a na celom tom dvore bol betón. On nechcel ten popol hocikam vysypať, lebo tam sú susedia, a aj keď to bolo na konci dediny, a H. mu povedal, že vie o mieste, kde aj oni dávajú popol zo spálených fľašiek a podobne. Tak večer H. prišiel, zobrali táčky a vysypali to tam. V popole si nič nevšimol, žiadnu hrču. On sa len potreboval zbaviť toho popola, lebo tam boli 4 krby, a keď to všetko vymetieš tak je toho kopa. M. sa viackrát pýtala na G., a on M. povedal vždy, že G. odišla. On nie je si vedomý, že by M. niečo vedela o G. v pivnici alebo pri pálení. Čo sa týka osobných vecí G. - oblečenie tam zostalo tam na Zliechove, on tvrdil všetkým, že G. odišla a vzala si len základné potreby. Nechal si jej platobnú kartu, lebo G. mu visela nejaké peniaze. Nevie už, aká to bola banka, asi VÚB. Peniaze z tejto karty vyťahoval v Ilave alebo v Dubnici, PIN vedel. Ona si tú kartu robila kvôli nemu, lebo jemu tam chodili peniaze z jeho výplat a kartu používal on, ona ju nepoužívala. On disponoval aj s jej materskou, ktorá tam chodila, a ktoré ona neminula. PIN si už nepamätá, bol štvormiestny. Túto bankomatovú kartu používal dva alebo tri mesiace po G. smrti. Potom

kartu zablokovali, lebo G. bola nahlásená ako nezvestná. Peniaze na tej karte už nezostali. G. si brala na Zliechove pôžičku, nevie na čo ich minula, išla do obchodu a nakúpila za tieto peniaze. Bolo to asi 300 Eur. G. doklady, občiansky preukaz a iné, hodil do krbu a spálil. Asi potom takto spálil aj tú jej platobnú kartu. On toto, čo dnes vypovedal, nikomu nepovedal. Len M. vedela o tom A.. Ale M. nepovedal, čo bolo s G. a U., to by bolo blbé, nemohol predsa M. povedať, že tu spálil G. a U., a pritom tam bývať s M.. Čo sa týka E., tak M. vedela, že malý G. je jej a raz sa ho M. pýtala, či má nejaké skúsenosti s upratovaním tiel, a on jej len tak povedal, že „možno áno“, ale presne jej nepovedal, či má skúsenosti s vraždou alebo s upratovaním tiel. Už nevie, ako presne sa ho to M. pýtala, ale konkrétne sa nebavili nič. Od toho času nerobil na miestach, kde vysypal popol žiadne úpravy, bolo to prvý a posledný krát, čo tam bol ten popol vysypať. Čo sa týka miest, kde páčil telá, či už E., neskôr A., a potom kde vysypal popol z pozostatkov G. a U., tak by vedel tie miesta identifikovať. Okrem týchto ľudí, ktorých opísal, nikdy nikoho nezlikvidoval. Čo sa týka dreva, s ktorým páčil E., tak to bolo drevo zmiešané, boli to palety, rozobratá chatka, zbytky, ktoré našiel, laty, trámy, guľatiny, skrátka, čo našiel, to dal na tú kopu. Bolo to od maličkých polmetrových driev po dvojmetrové klády. Čo našiel, to páčil a nerezal to, len to tam hodil. Tak isto toto použil aj pri A., a ešte zo stromov okolo použil drevá, a vie, že pri jednom použil aj drevo zo spadnutého stromu, topoľa. Pri U. použil agát, dub, orech, to už bolo nachystané na špalky do krbovej vložky, boli asi 30 centimetrové. Do tej zabíjačkovej dával aj polmetrové drevá, aj preštiepené, aj klasické, dub, agát. Je mu to veľmi ľúto, čo sa stalo. Neurobil by to tak, bolo to v afekte, neuvažoval racionálne, ale okolnosti skrátka ho k tomu nejako dohnali. Bolo to branie toho malého G. zo strany E., potom to týranie M. a malého K., a potom to, že G. zavraždila tú malú U., a ešte sa k tomu tak stavala. Bolo to také emocionálne, bolo to pod vplyvom okolností.

Vo svojej výpovedi z prípravného konania zo dňa 12.06.2019 uviedol, že výsluch zo dňa 07.07.2017 bol vykonávaný, to čo povedal je z časti pravda a z časti nepravda. Rozprával tak, nakoľko bol dohodnutý s operatívami na dohode, že ak im podpíše výpoveď, tak bude mať v tejto veci týrania znížený trest, vo veci týrania bude zastavené vyšetrovanie jeho osoby, aj M. L., a boli prisľúbené ďalšie výhody. Uvedené z ich strany nebolo splnené. On ani jednu vraždu, ktorá sa mu kladie za vinu nespáchal, nezavraždil E. U., ani A. D. a ani G. R..

Na otázku vyšetrovateľa, aby vysvetlil, že okrem výpovede, ukázal aj miesto spálenia obetí aj v previerke výpovedi na mieste činu, obžalovaný uviedol, že aj v tomto prípade platila tá dohoda.

Na otázku vyšetrovateľa, aby vysvetlil, ako sa mohli nájsť zvyšky ľudských kostí na mieste spálenia, ktoré ukázal, uviedol, že pokiaľ vie, je povedané, že tieto ľudské kosti sú len údajne ľudské kosti.

Na ďalšiu otázku vyšetrovateľa, aby vysvetlil, ako dokázal presne popísať spôsob zavraždenia, spôsob rozporcovania a spôsob spálenia, uviedol, že ním uvedené spôsoby odpozeral z televíznych seriálov.

Svedkyňa poškodená N. D. na hlavnom pojednávaní uviedla, že A. D. bol jej syn. Keď mal 18 rokov chcel sa osamostatniť a odišiel od svedkyne bývať k C. O.. M. L. svedkyňa poznala dlhšie, pričom podľa nej bola bezdomovkyňa. Keď jej priateľa A. R. zatvorili, A. D. sa s ňou dal dokopy a majú aj spoločné dieťa. Keďže svedkyňa bola na svojho syna A. dosť prísna, chodil k nej málokedy. Pri jednej návšteve v Dubnici nad Váhom sa M. L. svedkyňa sťažovala, že A. nikde nepracuje, nemajú peniaze a musí im pomáhať matka M. L.. Svedkyňa uviedla, že raz jej M. L. poslala na mobilný telefón vianočný pozdrav a pýtala sa, čo je s A.. Svedkyňa jej zatelefonovala a povedala, že ktovie, čo je s ním, že možno je aj zavraždený, pretože to vtedy tak tušila. Viackrát A. D. u svedkyne hľadala aj polícia, avšak svedkyňa im nevedela uviesť, kde sa tento nachádza.

Na otázky prokurátora a potom, čo jej bola prečítaná časť jej výpovede z prípravného konania, svedkyňa uviedla, že je pravdou, že sa od svojho syna N. D. dozvedela, že jemu telefonovala M. L. a pýtala sa ho, kde je A., na čo jej syn vraj povedal, že je asi zabitý.

Svedkyňa taktiež uviedla, že jej syn N. jej povedal, že sa o A. rozprával s D. G. a tento mu mal uviesť, že M. L. raz pod vplyvom alkoholu uviedla, že A. je zabitý. Svedkyňa spresnila, že syna A. naposledy videla niekedy koncom roku 2010 a o tom, že je nezvestný sa dozvedela niekedy začiatkom roku 2011.

Postupom podľa § 263 ods. 3 písm. a) Trestného poriadku súd na hlavnom pojednávaní prečítal výpovede svedkov poškodených z prípravného konania H. R., B. R. a G. U.. Uvedení svedkovia poškodení súdu buď zaslali potvrdenie, že trpia ochorením, ktoré im na dlhší čas znemožňuje výsluch na hlavnom pojednávaní alebo sa na hlavné pojednávanie nemôžu dostaviť s ohľadom na protiepidemiologické opatrenia alebo sa na výsluch nedostavili bez dôvodného ospravedlnenia, pričom súd o predvedenie takejto osoby nemohol požiadať, nakoľko je to občan Českej republiky, ako aj z dôvodu nepriaznivej epidemiologickej situácie.

Svedkyňa - poškodená H. R. vo svojej výpovedi v prípravnom konaní dňa 08.02.2018 uviedla, že G. R. je jej dcéra. Obvineného G. M. nepozná, vie, že je to priateľ jej dcéry G.. Nikdy sa s ním ani telefonicky nerozprávala. Jej dcéra dňa 03.04.2011 porodila dcérku U.. V tom čase bývala v Handlovej u nej aj s U.. G. jej rozprávala, že sa cez internet zoznámila s G. M.. Keď už bola zoznámená s G. M. vie, že raz bola u neho doma v Dubnici nad Váhom. Rozprávala jej, že G. M. má byť a má v opatere dvojročného syna G.. G. jej vravela, že jej G. rozprával o tom to, že ich nechala G. mama a oni žijú samy. Niekedy v apríli 2012 jej G. povedala, že ide aj s U. bývať k G. M. do nejakého prenájmu v Zliechove. Ona ju od toho odhovárala, že bude ťažko zvládať uvedené s dvoma deťmi. Ešte v máji 2012 prišla k nej G. aj s malou U.. Bola si zobrať materskú, ktorá jej chodila do Handlovej na poštu. Adresu, kde jej má chodiť materská vtedy prehlásila na adresu do Zliechova. G. bola u nej od piatku až do nedele. Prišla aj odišla autobusom. O tom, ako žijú s G. jej vtedy nič nerozprávala. Vtedy G. aj malú U. videla osobne poslednýkrát. Aj potom boli v pravidelnom telefonickom kontakte, volali si skoro každý druhý deň. Keď s ňou telefonovala, nikdy sa na nič nesťažovala. Posledný telefonický kontakt s G. bol niekedy v polovici júna 2012, myslí si, že to bolo do nejakého 15. dňa v mesiaci. Pamätá si to preto, lebo G. niekedy vtedy posielala balík s vecami pre malú U. a ten sa jej vtedy vrátil naspäť ako nedoručený. Pýtala sa nejakých jej kamarátok v Handlovej, či nevedia, čo je s G.. Žiadna z jej kamarátok nič o G. nevedela, ona sa na Zliechov nebola pozrieť a ani sa s G. M. nekontaktovala. Telefonovala na jej číslo, ale číslo bolo nedostupné, a preto asi týždeň potom bola nezvestnosť G. nahlásiť na políciu v Handlovej. G. nikdy nespomínala, že by mala nejaké plány odísť niekde do zahraničia. Na otázku vyšetrovateľa, či sa jej stalo už niekedy v minulosti pred uvedeným, že sa jej G. dlhší čas nehlásila odpovedala, že nie. G. bola ešte mladá, chcela si užívať, U. jej asi bola trochu príťažou, ale určite by jej neublížila. Starala sa o ňu riadne, ako matka ju mala určite rada.

Svedkyňa - poškodená B. R. vo svojej výpovedi v prípravnom konaní dňa 14.02.2018 uviedla, že je matkou E. U.. Dcéra sa narodila zo spoločného súžitia s G. U.. E. vyrastala ako normálne dieťa, problémy neboli. Až keď začala chodiť na učňák, potom začali problémy. Z rozprávania jej druhej dcéry N. U. vie, že niekedy v roku 2008 alebo 2009 sa E. zoznámila s G. M. u nich v Karvinej. Ona G. M. zaregistrovala prvýkrát vtedy, keď ho E. doviedla k nim domov. Najprv ho doviedla na návštevu a potom s tým, že by mohol u nich bývať. V tom čase ona s G. U.ila ešte ako manžel s manželkou. Bývali v Karvinej v bytovkách na ul. Q.. V tom čase bývala s nimi aj dcéra N. a vie, že N. sa nepáčilo to, že M. prišiel bývať k nim. Následne tento byt vymenili za rodinný domček v Petřvalde tam, kde býva dodnes. V tom čase už E. bola tehotná s M., neskôr sa im v 10. mesiaci 2009 narodil ich spoločný syn G.. E. s M. obývali jednu izbu, túto izbu obývali s N.. E. bola na materskej. V tom čase G. M. pracoval ako zvärač. E. sa jej veľmi nezverovala, nevie presne uviesť, ako vychádzala s M.. Nebola osobne nikdy prítomná nejakého fyzického násillia M. k E., ale H. L., ktorá je jej kamarátka, jej raz vravela a bolo to v čase keď žili u G., že M. vyfackal a zbil E.. Bolo to kvôli tomu, že E. bola žiarlivá. Niekedy v roku 2009, nevie presne, ktorý to bol mesiac, bolo to niekedy na jeseň im domov do Petřvaldu prišla faktúra za nedoplatok za elektrinu vo výške cca 49.000 českých korún. Tento nedoplatok vytvoril M. so E. preto, lebo si vo svojej izbe vytápali elektrickou pieckou. N. im to vyčítala a oni sa z domu vytratil. Neskôr sa dozvedela, že išli na Slovensko a že išli bývať k M. bývalej manželke. Po odsťahovaní na Slovenskom boli so E. ešte v kontakte, s M. už v kontakte nebola. Raz za mesiac chodil E. k nim na adresu šek so sumou, ktorú presne teraz uviesť nevie. Išlo o materskú. E. vždy raz za mesiac prišla k nim domov po šek, dala jej šek a ona išla na poštu si vybrať peniaze. E. si chodila po šek sama. Bavili sa o bežných veciach a hneď v ten deň išla naspäť na Slovensko. Poslednýkrát, keď E. videla, bolo to vo februári 2010, bola si po šek. Stretli sa u H. L. a bola tam aj N.. N. jej opäť vytkla, že je tam veľký dlh a kto to vlastne zaplatí. E. navrhla, aby sa dohodli na spoločnom splatení. N. sa tam so E. pohádali a niekto odviezol E. na stanicu a E. odišla na Slovensko. Vtedy E. videli poslednýkrát. Potom na ďalší mesiac prišiel šek pre E. na výplatu materskej, ale E. si už po neho neprišla. Chvíľu potom prišli policajti a hľadali E., že vraj M. oznámil policajtom, že sa E. stratila. Od tej doby sa vôbec E. nikomu neozvala. Hľadal ju aj bývalý manžel. Od H. vie, že sa E. M. bála a že sa chcela od neho nejakým spôsobom odpútať. Na ňu to pôsobilo tak, že M. ju nechce od seba prepustiť. Bolo to možno z toho dôvodu, že E. chcela malého G. a M. jej ho nechcel dať.

Svedok - poškodený G. U. vo svojej výpovedi v prípravnom konaní dňa 14.02.2018 uviedol, že je otcom E. U., ktorá sa narodila zo spoločného súžitia s jeho bývalou manželkou B. R.. G. M. začal vnímať v čase, keď si ho E. doviedla domov. Nevie presne uviesť, kedy si E. M. doviedla domov, ale bolo to vtedy, keď ešte bývali v byte v Karvinej. V tom čase M. býval na ubytovni v hoteli Kosmos v Karvinej. V spoločnej domácnosti s nimi býval až, keď sa presťahovali do domčeka v Petřvalde. V tom čase sa rozvádzať s manželkou B. R., ale v spoločnej domácnosti s ňou, s M. a E. ešte býval. Býval s nimi až do 1 roka života jeho vnuka G.. M. veľmi nemusel, toleroval ho kvôli E.. M. si začal lakovať nechty na čierne, začal nosiť reťaze, v ušných lalokoch mal tunely. Nechával si narásť takú koziu briadku, začal nosiť sukne.

Potom, ako sa presťahovali do Petřvaldu začal sa M. chovať divne, začala sa prejavovať jeho agresivita. Keď tam ešte býval, stalo sa dokonca, že prišiel z práce a bol svedkom ako M. napadol ich druhú dcéru N.. M. jednu vrazil a on spadol na zem. N. utiekla do kuchyne a ostal tam s M. len on a E.. Následne M. si rozopol mikinu a spod mikiny vytiahol zbraň. Bola to nejaká pištoľ. Túto na nich zamieril a povedal, že ich tam postrieľa a zakope na záhrade. M. zbraň potom schoval a on odišiel na políciu v Petřvalde. Polícia to brala ľahkovážne a povedali mu, že pokiaľ sa nič nestalo, tak je to tvrdenie proti tvrdeniu. Ani k nim neprišli. Na druhý deň, keď M. odišiel do práce, chcel získať dôkaz, že M. mal zbraň a tak prehľadal izbu. Zbraň nenašiel, ale našiel tam náboje. Boli v sáčku, mohlo ich byť asi 50 a na nábojoch bolo napísané niečo ako 7,45 alebo 7,65. Okrem toho v jeho izbe našiel satanistickú bibliu a CD-čka s tvrdým krvavým pornom, bolo to na tom CD-čku označené. Po nejakom čase sa M. so E. rozhodli, že pôjdu bývať na Slovensko, kde uvedené navrhol M. E. a tá s tým súhlasila. Vraj kvôli tomu, že M. už v Čechách nemal prácu. On s tým nesúhlasil. Vie, že mali ísť na Slovensko do Novej Dubnice, kde M. tvrdil, že pôjdu do bytu, ktorý mu patrí. Ešte pred tým ho sťahoval z Novej Dubnice do Karvinej, nakoľko to E. chcela a potom ho z Petřvaldu sťahoval späť do Novej Dubnice. Neskôr sa od E. dozvedel, že sa sťahovali k bývalej manželke M.. Od uvedeného sťahovania bol za E. a malým G. na Slovensku dvakrát len tak na návšteve v rozpätí dvoch mesiacov s tým, že keď tu bol prvýkrát po sťahovaní bol len dole pri byte bývalej manželky M.. Druhýkrát už bol na návšteve, ale to bolo už v inom byte. Ani druhýkrát nebol vo vnútri bytu lebo M. si to neprial a ani ho tam nepustil. Uvedené návštevy robil neohlásene lebo E. mu cez skype vravela, že sa bojí a chcel ju aj prvýkrát aj druhýkrát s malým G. odvieť do Čiech. M. mu pri oboch návštevách nedovolil sa stretnúť s malým G., akurát hovoril len so E.. Musela mať asi strach lebo mu hovorila, že tati choď už, choď už. Keď bol na tej druhej návšteve pred bytom, tak sa pozrel cez vchodové dvere do bytu a boli tam len na zemi matrace a deky a počul zvnútra nejaký chlapecký hlas. Vie, že pravidelne raz do mesiaca, 24. deň v mesiaci chodila E. k nim lebo dostávala materskú a tú si vyzdvihovala na pošte. Keď bol s ňou poslednýkrát na skype, tak mu E. povedala, že by sa rada vrátila do Čiech, ale nevie, ako to má urobiť. Od tej doby sa s ňou už nemohol spojiť. Nedalo sa s ňou spojiť ani cez skype a ani telefonicky. Potom, ako sa s ňou nemohol skontaktovať čakal, že E. si príde po materskú. Keď neprišla, tak na polícii v Petřvalde nahlásil jej nezvestnosť. Asi po mesiaci sa mu ohlásila polícia, ale s tou verziou, že M. nahlásil stratu E.. Snažil sa s M. po zmiznutí E. skontaktovať, ale žiadna odozva od M. nebola. Po nejakom čase sa mu ohlásila nejaká L. cez facebook a začala zisťovať veci o E.. Cez facebook sa ho vypytovala, či nevie niečo o E., či nevie, kde je. Ohlásila sa mu ako priateľka M. a že je s ním tehotná. Jemu uvedené v danom čase bolo podozrivé a preto si myslel, že sa E. niečo stalo. Písala, že M. má u seba na Slovensku syna G.. On jej odpísal, že E. by určite G. nenechala samého.

Svedok A. Q. na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaného pozná z výkonu väzby a výkonu trestu odňatia slobody z väznice Ilava. Spoznal sa s ním prostredníctvom kontaktu medzi celami, čo znamená cez okno a cez elektrickú zástrčku. Po čase, keď boli v kontakte ho obžalovaný požiadal, aby odovzdal nejaký odkaz jeho družke. Bol to písomný odkaz, bol v obálke a obžalovaný ho prestrčil cez elektrickú zásuvku s tým, aby ho svedok cez svojich ľudí doručil družke obžalovaného M. L., ktorá sa nachádzala vo výkone väzby tiež v Ilave. Svedok z predchádzajúcich rozhovorov s obžalovaným tušil, o čo sa jedná, dopis si prečítal a odovzdal ho polícii.

Na otázky prokurátora svedok uviedol, že na cele ich bolo osem, pričom si spomenul iba na osobu menom A. N.. Počas rozhovorov s obžalovaným tento svedkovi uviedol, za čo je vo výkone trestu a uviedol aj to, že zabil troch alebo štyroch ľudí, za čo ho teraz vyšetrujú. V súvislosti so zabitím hovoril o mužovi menom A., ďalej o nejakej žene a o maloletom dieťati. Čo sa týka zbavenia tiel, obžalovaný svedkovi uviedol, že telá spálil na zliechovskej chate, nakrájal ich a buď ich zakopal alebo ich dal zožrať psom.

Postupom podľa § 264 ods. 1 Trestného poriadku súd na návrh prokurátora prečítal časť výpovede svedka z prípravného konania. V prípravnom konaní svedok uviedol, že obžalovaný voči nemu nadobudol dôveru lebo mu uviedol, že spáchal štyri vraždy, o ktorých policajti vedia a ktoré sa mu snažia dokázať. Uviedol, že by malo ísť o maloletú dcéru a jej matku, ďalej hovoril o nejakom chlapovi menom A., ako aj to, že zabil ešte nejakú ženu. Obžalovaný uviedol, že policajtom ukázal aj miesto, kde mal zakopať telá a policajti na tom mieste aj kopú. Povedal však, že policajti tam nič nenájdu, že on tým len získava čas. Taktiež uviedol, že tých vražd by malo byť viac, ale že o tých ďalších ešte nikto nič nevie a že na tie mu nikto nepríde. Tvrdil, že zabitých ľudí krájal, pálil a dal zožrať psom, a to nejakým pitbulom, ktoré mal na Zliechove.

Obžalovaný rozprával ohľadne zavraždeného A., že toto mal byť nejaký expriateľ jeho družky M. L.. Obžalovaný sa tohto A. mal nejako zbaviť a to tak, že ho zapálil a zmizli aj jeho kufre.

Ďalej svedok uviedol, že z toho, čo mu obžalovaný rozprával o vraždách mal pocit, že sa tým chváli. Mal pocit, že obžalovaný to považuje za normálnu vec, že preňho tie vraždy nie sú ničím. Nemal žiadne výčitky z toho, čo urobil. Svedok sa ho počas rozhovorov pýtal, či mu nevádi, že zabil aj malé dieťa, na čo obžalovaný povedal, že uvedené nepocituje, ako keby zabil malé dieťa.

Po prečítaní výpovede svedok uviedol, že v prípravnom konaní vypovedal tak, ako to bolo prečítané, a to, čo bolo prečítané je pravda. Na hlavnom pojednávaní všetky podrobnosti neuviedol iba preto, že od uvedeného uplynulo dlhšie časové obdobie a že si na to nespomenul.

Svedkyňa M. L. na hlavnom pojednávaní uviedla, že kvôli prežitým udalostiam nie je schopná sa samostatne vyjadriť ohľadne prejednávanej trestnej veci a požiadala, aby jej boli kladené otázky. Na otázky prokurátora uviedla, že obžalovaného pozná, zoznámila sa s ním prostredníctvom internetu, pričom si nepamätá presne, v ktorom období to bolo. Spoznala sa s ním na Pokeci, kde mal obžalovaný prezývku, na ktorú si už nespomína. Ich vzťah sa po čase vyvinul a boli spolu ako partneri. V čase, keď sa s obžalovaným zoznámila, žila vo vzťahu s A. D., pričom tento vzťah nebol dobrý. Hádali sa a D. svedkyňu pod vplyvom alkoholu bil. Svedkyňa sa obžalovanému sťažovala na to, aký je na ňu A. D. doma. Obžalovaný na to zareagoval tak, že v tomto jej môže pomôcť a to tak, že D. vyhodí, že mu pohrozí, proste, že mu nejakým spôsobom ublíži.

Pri ďalších otázkach svedkyňa prestala odpovedať a na hlavnom pojednávaní bola prečítaná jej výpoveď z prípravného konania.

V tejto výpovedi svedkyňa uviedla, že na jar alebo v lete v roku 2011 si začala cez aplikáciu Polec písať s obžalovaným, ktorý v tejto aplikácii vystupoval pod prezývkou imhotep. Začali sa aj stretávať, pričom chodili von aj s deťmi, svedkyňa so svojím synom K. a obžalovaný so svojím synom G.. Počas rozhovorov sa svedkyňa obžalovanému sťažovala, že ju A. D., s ktorým žije fyzicky napáda, pričom obžalovaný uviedol, že mu môže pohroziť alebo ho zbiť alebo, že ho svedkyňa má vyhodíť z bytu. Táto mu povedala, že to bude len horšie, pretože A. by hneď vedel, že svedkyňa naňho niekoho poslala. Potom sa jej obžalovaný opýtal, či sa A. vie aj inak zbaviť, že sa o tom nikto nedozvie a aby ju ani nezbil. Svedkyňa sa ho opýtala, ako to myslí a on jej na to povedal, že ho môže zabiť. Svedkyňa mu na to povedala, že to nie je len tak, zabiť nejakého človeka a zbaviť sa ho a obžalovaný uviedol, aby sa nebála, že on s tým už má skúsenosti. Povedal, že už predtým človeka zabil. Svedkyňa sa obžalovaného opýtala, ako to chce urobiť, na čo jej uviedol, že zoženie nejakú tabletku určenú pre kone a túto tabletku má svedkyňa dať A. do vody alebo do kávy, teda do nápoja, ktorý pije večer. Večer svedkyňa vložila túto tabletku do kávy, ktorú pripravovala A. D., avšak na hladine plávali biele zrníčka, na čo zatelefonovala obžalovanému, čo s tým má urobiť, ktorý jej uviedol, aby to pomiešala. A. D. prišiel večer medzi 20. a 21. hodinou, vypil kávu a išiel si ľahnúť. Keď D. nezaspával, svedkyňa napísala obžalovanému SMS správu, že ešte nespí, na čo jej obžalovaný odpísal, že má čakať. Svedkyňa nečakala, kým A. D. plne zaspí, pretože obžalovaný jej napísal, že čaká niekde pred domom a svedkyňa mu odpísala, nech ide hore. Svedkyňa obžalovanému otvorila dvere na byte a keď stáli obaja vnútri v byte na chodbe, zrazu sa A. D. postavil, začal kričať, čo tam svedkyňa robí a potom zbadal aj obžalovaného, tak sa rozbehol na neho, pričom svedkyňa utiekla do izby, z postele zobrala syna K. a niesla ho preč, pretože medzitým sa obžalovaný s A. D. začali biť na chodbe a neskôr sa premiestnili do izby, kde sa ďalej bili. Svedkyňa v tej chvíli bola ešte so svojím synom v izbe, kde videla, že A. D. už nevládze a taktiež videla, ako obžalovaný začal A. D. krtiť nejakou šnúrkou alebo lankom, na čo svedkyňa utiekla so svojím synom do kúpeľne, kde ešte počula, ako A. D. na ňu kričí. Keď ostalo ticho, svedkyňa vyšla aj so synom z kúpeľne, medzi dverami chodby a obývačky zastala vo dverách a videla, ako obžalovaný kľučal nad A. D. a držal tú šnúрку, pričom D. sa už nehýbal. Na to sa svedkyňa obžalovaného hystericky opýtala, čo to spravil, na čo jej obžalovaný uviedol, že môže byť rada, že sa zbavila hajzla, ktorý ju iba týral a mlátil. Potom obžalovaný uviedol, že chce mať so svedkyňou sexuálny styk, s čím ona najskôr nesúhlasila, avšak nakoniec súhlasila, pretože obžalovaný naliehal a ona sa bála, aby jej niečo neurobil.

Obžalovaný potom preniesol telo A. D. do kúpeľne, vložil ho do vane a svedkyňa povedal, aby mu dala A. oblečenie, aby ho s ním vo vane zakryl. Taktiež jej uviedol, že môže byť rada, že jej A. D. nepošpinil koberec, že sa to niektorým ľuďom stáva. Na to si obžalovaný išiel ľahnúť a zaspal a v čase okolo 04.00 hod, keď svítalo odišiel domov, keďže musel ísť strážiť deti. Svedkyňa si hneď potom zbalila veci a aj so synom odišla preč z bytu, pričom telefonovala obžalovanému, pýtala sa ho, čo s telom A. D., na čo jej obžalovaný uviedol, aby napanikárila, že on sa o to postará. Na to mu svedkyňa doniesla kľúče od bytu a obžalovaný jej povedal, aby zatiaľ išla k svojej matke. Keď sa svedkyňa obžalovaného opýtala,

čo urobí s A. telom, obžalovaný uviedol, že ho rozreže vo vani. Obžalovaný sa jej pýtal, či doma majú nejaké kufre, na čo mu svedkyňa uviedla, že majú, pretože A. D. chodil s kuframi na med'

Svedkyňa sa do bytu vrátila buď v ten istý deň večer alebo na druhý deň, pričom, keď prišla v byte do kuchyne videla v nej postavený čierny kufor, v ktorom D. nosil domov med' a keď obžalovanému zatelefonovala, čo je v kufri, tento uviedol, že je tam telo A. D.. Svedkyňa v kúpeľni nenašla žiadnu krv a obžalovaný jej povedal, že miesto poriadne upratal, že tam nikto nič nezbadá. Obžalovaný svedkyňi uviedol, že z bytu ešte nestihol všetko zobrať, pričom svedkyňa v byte nikde nenašla druhý čierny kufor. Neskôr obžalovaný prišiel zobrať telo A. D., ktoré bolo v kufri a vrátil svedkyňi kľúče od bytu. Keď sa ho svedkyňa opýtala, kde chce telo schovať, obžalovaný uviedol, že s tým ide do záhrady, kde telo zakope. Keďže svedkyňa vedela, že na tom mieste má byť výstavba, dostala strach, že keď začnú kopať, nájdu tam kufor, začala panikáriť, že z toho bude zle, keď to tam nájdu, na čo obžalovaný uviedol, že sa nemusí báť, že sa o to postará, že kufor vykope a spáli to v sude. Tieto skutočnosti sa podľa svedkyne stali na prelome rokov 2013, 2014, pričom v tomto období obžalovaný telefonoval svedkyňi a cez telefón jej ukazoval, ako horí v sude, pričom uviedol, že tam páli to, čo vykopal. Obžalovaný svedkyňi hovoril, že sa nemá čoho báť, že na to nikto nepríde.

Svedkyňa ďalej uviedla, že obžalovaný jej taktiež fyzicky ubližoval, viackrát ju zbil, rozbil jej hlavu, keď ju zhodil zo schodov, dvakrát jej zlomil palec, pričom jej povedal, že keby nemal pri sebe psa, tak ju zabije. Svedkyňa uviedla, že o vražde A. povedala svojej starej mame a kamarátovi D. G., pričom tomuto to povedala pod vplyvom alkoholu.

Ďalej svedkyňa uviedla, že potom, ako sa to stalo s A. ostala bývať sama, navštevoval ju tam obžalovaný aj s jeho synom G., niekedy u nej aj prespal, pričom keď sa to dozvedela jej matka, tak ju presťahovala do Dubnice nad Váhom, avšak aj tam občas obžalovaný prišiel za ňou. V tom čase obžalovaný býval u svojej exmanželky Q., na ktorú sa svedkyňa nakontakovala a vypytovala sa na obžalovaného. Táto jej povedala, že obžalovaný sa stýka aj s inými ženami, pričom toto bolo niekedy na prelome rokov 2011, 2012 v zimnom období. Keď sa svedkyňi obžalovaný dlhšiu dobu neozval, chcela vedieť, kde je, išla do bytu, v ktorom bývala exmanželka obžalovaného Q. a táto jej povedala, že obžalovaný sa odsťahoval na Zliechov. V tom čase svedkyňa zistila, že je s obžalovaným tehotná, čo mu napísala na internet. Keď zistila, že obžalovaný býva na Zliechove s nejakou G., tejto začala svedkyňa vypisovať a vyhrážať sa. Obžalovaný sa jej potom sám ozval a začal ju navštevovať. Svedkyňa obžalovanému navrhla, nech tento nechá G. tak a nech sa k svedkyňi aj nasťahuje, na čo obžalovaný uviedol, že G. aj tak za chvíľu odíde a aby svedkyňa išla bývať na Zliechov. Obžalovaný hovoril, že G. sa o nič nestará, chodí po diskotékach, o malú dcéru sa tiež nestará a stále si vypisuje s nejakým chlapom. O niekoľko dní svedkyňi zatelefonovala matka, vykričala jej to, že jej obžalovaný zatelefonoval a povedal, že svedkyňa je s ním tehotná, na čo matka svedkyňi povedala majiteľke bytu, aby ju odtiaľ vyhodila a vybavila aj dodávku a prišla jej pomôcť pobaliť veci a svedkyňa teda musela odísť na Zliechov za obžalovaným. Keď sa svedkyňa telefonicky obžalovaného pýtala, prečo telefonoval jej matke, uviedol, že to urobil preto, aby ona za ním prišla na Zliechov. Na to mu svedkyňa povedala, že kým je tam G., ona tam nepôjde a obžalovaný uviedol, že G. už odišla preč a preto aj zatelefonoval jej matke. Po príchode do Zliechova si svedkyňa prezrela dom, kde na poschodí v obývačke bola veľká skriňa a tam našla malé detské ružové veci aj iné dievčenské oblečenie. Keď sa svedkyňa obžalovaného pýtala, koho sú to veci, povedal, že sú to veci G. a jej dcéry, že sa rýchlo ponáhľala a tak si tieto veci nezobrala. Obžalovaný chcel tieto veci hodiť do vreca, vyhodiť ich, ale svedkyňa mu povedala, nech to nevyhadzuje, že G. sa môže pre tie veci vrátiť. Vedľa skrine bola polička, kde svedkyňa našla doklady G., a to občiansky preukaz, bankomatovú kartičku a tiež rodné listy na jej meno a meno jej dcéry. Bankomatová karta bola na jej meno. Vtedy svedkyňa začala mať podozrenie, prečo by G. odišla preč bez dokladov, začala sa obžalovaného vypytovať, prečo tam má G. veci, na čo obžalovaný uviedol, že tie veci hodil do vreca a spálil. Svedkyňa si z oblečenia niečo nechala, obžalovaný si nechal bankomatovú kartu a chodil z nej vyberať peniaze do lavy z bankomatu Slovenskej sporiteľne pri nemocnici každý mesiac.

Svedkyňa sa na Zliechove zoznámila so susedou oproti O., ktorá jej potvrdila, že G., ktorá tam pred tým bývala aj s malou dcérou chodila po diskotékach, nevedela sa o dcéru starať a po večeroch počula z domu hádky.

Potom, čo jej O. povedala, aby si dávala na obžalovaného pozor sa svedkyňa obžalovaného vypytovala na G., ako aj na matku syna obžalovaného G. a začala pátrať aj na internete. Tu zistila, že sa obnovilo pátranie po G. a boli za ňou aj policajti a vypytovali sa jej na ňu. To povedala obžalovanému, tento jej povedal, že nemá, čo o G. rozprávať, že o ničom nevie. Svedkyňa obžalovanému, že na internete našla

aj dva články ohľadne E. U., pričom tieto poslala svojej sesternici do Talianska, ako aj F. I. a N. G., ktoré sa čudovali, ako môže svedkyňa s obžalovaným po tomto spávať.

Svedkyňa uviedla, že obžalovaný choval argentínske dogy a amerických buldogov. Krmil ich granulami, ale aj čerstvými kosťami, ktoré svedkyňa chcela prevárať, ale obžalovaný to nedovolil. Raz v lete obžalovaný svedkyňu zavolať, že zabil psa a dal ho zožrať druhým dvom psom, a to kvôli tomu, že mu svedkyňa nedala peniaze na granule. Keď sa svedkyňa obžalovaného opýtala, prečo chová takých agresívnych psov, tento uviedol, že cudziemu človeku by psy ublížili a dokázali by ho aj zožrať.

Na otázky prokurátora svedkyňa uviedla, že obžalovaný jej povedal, že tabletky na spanie má dať A. do kávy a že, keď on zaspí, obžalovaný ho príde potom zabiť. Svedkyňa si myslela, že si robí randu a neverila tomu.

Svedkyňa nevedela uviesť, odkiaľ bola šnúra, ktorou obžalovaný škrtil A. D.. Taktiež uviedla, že vraždu A. D. neoznámila polícii, pretože sa bála, najskôr, že jej nikto neuverí a potom aj ona bude mať z toho následky.

Podľa svedkyne sa obžalovaný k jej deťom správal dobre, avšak svojho syna G. bil, a to aj palicou, vybil mu zub, rozbil mu nos.

Svedkyňa videla u obžalovaného dve knihy s tematikou satanizmu. Obžalovaný jej povedal, že to dlho študoval a čítal. Nosil oblečenú čiernu sukňu, maľoval si nechty na čierne.

Jedenkrát počas sexuálneho styku sa stalo, ako keby obžalovaný chcel svedkyňu uškrtiť, ona sa ho na to pýtala a odvtedy to už neurobil.

Ďalej svedkyňa uviedla, že niekedy začiatkom roku 2017 boli za ňou príslušníci polície z Prievidze a pýtali sa jej na skutočnosti ohľadne G. R.. V ten deň sa svedkyňa s obžalovaným doma pohádali, svedkyňa mu povedala, že nech odíde on alebo odíde ona, na čo jej obžalovaný povedal, že to nebude mať také jednoduché, že sa jej zbaví iným spôsobom, že ju nikto nikdy nenájde. Keď sa ho svedkyňa opýtala, ako by to chcel urobiť, obžalovaný povedal, že ju rozreže a hodí psom zožrať, tak ako to robí s inými.

Ďalej svedkyňa uviedla, že keď sa nasťahovali na Zliechov obžalovaný začal vo vonkajšom krbe páliť rôzne veci. Obžalovaný tvrdil, že sú to veci po G. a pri pálení tieto veci nesmrдели. Potom okolo obeda obžalovaný páliť niečo, čo označil ako bodrel po psoch, uvedené už smrdelo a svedkyňa to pripomínalo zhorené mäso.

V dome na Zliechove svedkyňa v sprchovom kúte videla rozmazanú krv, keď sa na to pýtala obžalovaného tento jej uviedol, že tam mal kosti pre psov.

Na hlavnom pojednávaní súd postupom podľa § 270 ods. 2 Trestného poriadku prečítal za prítomnosti svedkyne časti prepisov zvukových záznamov telefonických hovorov a SMS. Pri väčšine týchto dôkazov svedkyňa uviedla, že si na daný rozhovor nespomína.

Pri výsluchu v prípravnom konaní svedkyňa o predmetných zvukových záznamoch telefonických hovorov a SMS uviedla, že sa na týchto záznamoch rozprávala so svojou kamarátkou F. I., pričom rozhovory prebiehali ohľadne spolužitia svedkyne s obžalovaným, ako aj o nezvestných predchádzajúcich partnerkách obžalovaného. Svedkyňa uviedla, že pri tých rozhovoroch bola presvedčená o tom, že za zmiznutím svojich predchádzajúcich partneriek má obžalovaný niečo spoločné.

Svedkyňa O. T. na hlavnom pojednávaní uviedla, že vnímala skutočnosť, že G. R. zmizla z jedného dňa na druhý. V roku 2012 sa oproti domu, v ktorom býva svedkyňa v Zliechove nasťahovali obžalovaný s G. R. a s jej dcérou U.. Bol tam aj obžalovaného syn G.. Ako susedia sa navštevovali a svedkyňa inklinovala k malej U. a G. R. dávala rady, ako sa má o ňu starať, čo jej má variť a podobne. Svedkyňa si s G. rozumela a malú U. mala rada. Toto trvalo asi pol roka. Svedkyňa spolužitie G. R. s obžalovaným neriešila iba sa navštevovali. Podľa svedkyne bola G. mladé 19-ročné dievča, správala sa zvláštne a obliekala sa vyzývavo.

Na otázky prokurátora svedkyňa uviedla, že jedného dňa boli s G. R. dohodnuté, že na druhý deň táto príde ku nej, avšak neprišla. Vzápätí sa svedkyňa stretla s dcérou obžalovaného R., ktorej sa opýtala či nevie, kde je G., na čo jej táto uviedla, že nevie. Ďalej jej R. povedala, že v dome našla osobné veci G. R. a jej dcéry U., občiansky preukaz G. R., jej mobilný telefón a kočík. Toto sa jej zdalo zvláštne a uviedla, že ak by G. niekam odišla, tak by neodišla bez týchto vecí. Uzavreli to tak, že G. zmizla, ale nevedia kde. Svedkyňa uviedla, že tiež jej prišlo zvláštne, že G. niekam odišla a nič jej nepovedala, pričom boli

dohodnuté na stretnutí. Pred tým sa nikdy nestalo, že by G. na dohodnuté stretnutie neprišla alebo, že by niekam odišla bez svojich osobných vecí.

Matku malého G. svedkyňa nikdy nevidela. Z počutia zistila, že tá sa tiež niekde stratila. Svedkyňa s obžalovaným žiadny konflikt nemala. Ďalej uviedla, že pozná M. L., táto sa k obžalovanému do Zliechova nasťahovala po zmiznutí G. R., niekedy v lete. S M. L. sa svedkyňa rozprávala o G. R. a z rozhovoru vydedukovala, ako keby obžalovaný chodil s obidvomi naraz a obidve na seba žiarlili. Svedkyňa ďalej uviedla, že M. L. jej povedala, že sa strašne obžalovaného bojí, ako aj to, že o obžalovanom niečo vie a že to napísala svojej kamarátke.

Ďalej svedkyňa uviedla, že potom ako G. zmizla sa širil z domu, kde býval obžalovaný zápach. Obžalovaný svedkyňi povedal, že páli mŕtveho psa. Tento zápach trval asi 3 - 4 dni. Susedia sa sťažovali a boli za starostom. K povahe obžalovaného svedkyňa uviedla, že bol čudák, nepasoval jej ako človek, s ktorým by sa chcela kamarátiť. Raz si všimla, že sa nepekne zachoval k psovi a aj k svojmu synovi. Psa hodil o stenu a svojmu synovi dal facku po ústach. Svedkyňa taktiež uviedla, že M. L. jej raz spomínala, že sa bojí obžalovaného. Prišla k nej na návštevu a M. L. jej povedala, že sa obžalovaného bojí a že má veľa informácií o obžalovanom, ktoré by ho mohli dostať do väzenia a že má napísaný nejaký list, ktorý dá aj kamarátke, že sa to ťahá už od E.. Podrobnosti však M. L. svedkyňi neuviedla.

Svedkyňa tiež uviedla, že počas dní, keď cítila zápach, videla obžalovaného ako niečo na dvore upratoval, dával nejaké veci na fúrik a potom to išiel vysypať za dedinu. Obžalovaný svedkyňi povedal, že nemá telefónne číslo na matku G. R., že G. sa odsťahovala a že išla buď k matke alebo si hľadá prácu.

Postupom podľa § 263 ods.1 Trestného poriadku súd na hlavnom pojednávaní prečítal výpovede svedkov z prípravného konania, pričom takýmto spôsobom postupoval pri svedkoch N. U., B. H., D. T., MUDr. C. M., MUDr. A. D., C. T., G. N., C. L., N. H., D. G., A. N., G. D., H. H., F. I., G. F., C. T., U. T., Ing. G. H., MUDr. Y. N., MUDr. Y. I., MUDr. D. D., A. U., R. M., Mgr. B. B. a Mgr. G. L..

Postupom podľa § 263 ods. 4 Trestného poriadku súd na hlavnom pojednávaní prečítal výpoveď svedkyne Q. M. z prípravného konania.

Postupom podľa § 135 ods.2 Trestného poriadku súd na hlavnom pojednávaní prečítal výpoveď maloletého G.. M.. z prípravného konania.

Z prečítaných výpovedí vyššie uvedených svedkov súd vyberá nasledovné relevantné skutočnosti.

Svedkyňa N. U. vo svojej výpovedi v prípravnom konaní dňa 15.02.2018 uviedla, že je staršou sestrou E. U.. Ona začala vnímať G. M. prvýkrát vtedy, keď ho videla ako išiel E. odprevať k ich baraku. Bolo to niekedy na jar alebo v lete. Po nejakom čase si ho E. dovedla aj k nim domov na bývanie a ona spolu s nimi oboma bývala v jednej izbe. Po nejakom čase sa všetci presťahovali do Petřvaldu do rodinného domčeka, kde ona opäť so E. a M. bývali v jednej izbe. Neskôr sa E. narodil syn G., otcom bol M.. Súžitie s M. nebolo nič moc. Hádavali sa najmä kvôli peniazom a to preto, lebo s nimi žil, ale na chod domácnosti vôbec neprispieval. Po nejakom čase sa jej rodičia rozišli. Jediná ona finančne ťahala celú domácnosť. Raz prišiel nejaký nedoplatok, kde E. jej povedala, že má to zaplatiť ona, lebo že zarába, nedoplatok bol za elektrinu vo výške cca 50.000 českých korún. Uvedený nedoplatok spôsobil M. a E. tým, že si izbu vytápal dvomi elektrickými ohrievačmi. Kvôli tomu boli u nich hádky a asi za týždeň M. so E. odišli od nich preč. Neskôr sa dozvedela, asi od mamy alebo otca, že obaja aj s malým G. odišli na Slovensko k bývalej manželke M.. Zdá sa jej, že malý G. mal vtedy asi pol roka. Od ich odchodu na Slovensko sa s M. už nestretla a ani s ním nijako nekomunikovala. So E. sa potom raz do mesiaca stretávala mamina, nakoľko si E. raz do mesiaca chodila k nej zobrať šek ohľadom materskej. Ona osobne sa so E. v tom čase stretla raz alebo dvakrát, a to bolo v čase, keď si bola vybrať peniaze. To, že E. chýba zaregistrovala vtedy, keď si mala prísť po materskú a neprišla. Vie uviesť ešte, že E. im povedala, že si na Morave zariaďuje sociálku, nakoľko chce od G. M. zo Slovenska odísť. Prečo chcela od neho odísť nevie uviesť, E. to nevravela, ale ona vytušila, že to je kvôli tomu, že sa M. bojí a že sú nejaké problémy v bývaní u M. bývalej manželky. Na tom poslednom stretnutí E. vravela, že má z M. strach a že jej nechce dať malého G., aby s ním odišla k nim. Keď E. neprišla po materskú, im to bolo divné a vie, že otec uvedené nahlásil na políciu. Bolo im to aj preto divné, že neprišla, lebo už sa mala vrátiť k nim natvalo. Od zmiznutia E. už s M. v kontakte nebola. M. mal rád nože. On, keď si niečo zvaroval, tak aj nože robil. Vie, že zbieral nože a mačety. Vie, že mal aj nejakú pištoľ, mal ju v skrini, ale ona ju nevidela.

Svedkyňa B. H. vo svojej výpovedi v prípravnom konaní dňa 15.02.2018 uviedla, že bola istý čas priateľka G. U., otca E. U.. Bolo to v čase, keď E. U. zmizla. Raz s G. U. išla autom na Slovensko preto,

aby ju na Slovensku vyzdvihla a aby si u nich v Čechách vyzdvihla materskú. Išli len oni dvaja s G.. Keď prišli na Slovensko, tak pri nejakom dome naložili E. aj s jej malým dieťaťom. Zobrali ich do Petřvaldu. Bola po celý čas tichá, tam jediný krát E. videla. V Petřvalde E. s dieťaťom vyložili pri dome, kde bývala jej mama. Tam, keď ju vyložili, tam videla, že už je tam aj G. M.. To, že je to M. vedela preto, že jej to tam už niekto povedal. Potom, ako vyložili E. v Petřvalde išli s G. U. preč. Odvtedy ich už nevidela. Vie uviesť, že na ďalší mesiac mali opäť E. doviesť zo Slovenska do Čiech. Boli s G. už v aute a ona E. volala na číslo, ktoré jej dal G. U.. Uvedené číslo však už bolo nedostupné. Na Slovensko prišli, to bolo to isté miesto ako predtým. Vonku sa stretli s M.. Ten im povedal, že E. tam nie je, že je u kamarátky. Meno žiadne nepovedal. Ani ona a ani G. U. sa nič bližšie nepýtali. Otočili sa a išli naspäť do Čiech.

Svedok D. T. vo svojej výpovedi v prípravnom konaní dňa 23.08.2018 uviedol, že G. M. prvýkrát zaregistroval v roku 2003 keď ho videl so psom aziatom. Vie, že aziata už mal v nejakom koterco v Novej Dubnici. Dali sa do reči. On si v tom čase chcel tiež kúpiť psa, ale nemohol ho mať doma. G. M. mu povedal, že tam kde on má koterec pre psa je veľa iných voľných koterco. G. mu vtedy zabezpečil koterec a potom si on kúpil psa, ktorého umiestnil do uvedeného koterca. Boli umiestnené tam, kde v blízkosti tohto miesta je postavený v súčasnosti Lidl. Na uvedenom mieste boli rôzne hádky s inými majiteľmi koterco, tak G. našiel iné miesto pre koterce a to bolo miesto za kotolňou v Novej Dubnici. Uvedené bolo niekedy v rokoch 2004-2005. Asi od roku 2006 začal prestavovať starší dom a už sa s G. až tak nestýkal, nebol už dôvod. Niekedy v roku 2007-2008 sa sťahoval aj z týchto koterco preč a mal koterec v Novej Dubnici v chovateľskej osade Pod cintorínom. Neskôr sa presťahoval koterec na miesto, kde v minulosti kopali policajti. Vie, že G. odišiel od Čiech a potom sa z Čiech vrátil aj s nejakou priateľkou a so svojím dieťaťom. Vie, že tá jeho priateľka sa volala E. a ten syn sa volal G.. Po nejakom čase mu G. povedal, že E. od neho odišla a malého mu nechala. Vravel mu, že bol za jej rodičmi a tí mu povedali, že je E. v Prahe. V apríli 2012 mu G. telefonicky zavolať a poprosil ho, či by ho nemohol presťahovať autom na Zliechov. On s tým súhlasil. Previezol mu nejaké veci na osobnom aute na Zliechov. Bolo to 15.04.2012. Ešte by chcel uviesť, že tam kde mali koterce v roku 2004 bola taká ako keby spoločná drevená chatka všetkých majiteľov koterco. Táto zhorela a vravelo sa, že to podpálil G.. A ešte si pamätá, že neskôr mu G. poslal fotografiu jeho zhorenej chatky, tam kde mal koterec naposledy.

Svedok MUDr. C. M. vo svojej výpovedi v prípravnom konaní dňa 05.09.2019 uviedol, že E. U. bola výhradne jeho pacientkou v jeho zubnej ordinácii, a to od roku 1994, kedy chodila do prvej triedy Základnej školy, v inom kontakte s ňou nebol. Naposledy sa u neho v ordinácii na adrese Poliklinika Karviná - Mizerov, Q. XXXX/XXA, bola dňa 15.09.2008. Prišla na vyšetrenie a od tej doby sa už neobjavila. Robil jej len bežnú preventívnu prehliadku a pretože mala veľa kazov, tak ju objednal na ďalší termín, na ktorý sa už nedostavila.

Svedok C. T. vo svojej výpovedi v prípravnom konaní dňa 19.06.2018 uviedol, že bol v minulosti vlastníkom záhrady, ktoré sa nachádzali na pozemku mesta Nová Dubnica, pri Kolačanskom potoku. Tieto záhradky nebolo oficiálne nikde vedené, ale mesto to tolerovalo. Niekedy v roku 2002 kúpil záhradku na uvedenom mieste od E. C. za sumu 3.000 slovenských korún. Nakoľko odchádzal z Novej Dubnice do Hornej Poruby tak záhradku predal, bolo niekedy v rokoch 2008 až 2009. V tom čase z videnia poznal G. M., často chodil okolo záhrad na prechádzku so psami. M. si všimol, že už tam psa nemá, že odchádza zo záhradky preč. Oslovil ho na ulici, že čo chce robiť s tou záhradkou. On mu povedal, že je na predaj. M. povedal, že to kúpi a hneď mu dal na ruku 150,- Eur. To bolo niekedy v lete roku 2009. Od uvedeného už M. nevidel a nestretol.

Svedok G. N. vo svojej výpovedi v prípravnom konaní dňa 19.06.2018 uviedol, že G. M. ani poriadne nepozná, pozná ho len z toho, že mu v minulosti predával záhradu v Novej Dubnici. Nebolo to oficiálne záhradka v záhradkárskej osade, ale mesto Nová Dubnica to tolerovalo. Uvedené miesto je na začiatku Novej Dubnice, smerom ku garážam pri panelákoch a od uvedených garáží je to asi 300 metrov. Pamätá si, že on túto záhradku v roku 2008 predal G. M. za sumu 3.000,- Sk. D. T. ho oslovil, že vraj chce predáť záhradku a že G. M. ju chce kúpiť. Išli sa na uvedené pozrieť, páčilo sa im to a chceli to kúpiť. Oni mu vraveli, že tam budú chcieť cvičiť psov. Na uvedenej záhradke bola postavená chatka, psa tam nemal. Od vtedy s M. nebol v kontakte.

Svedok C. L. vo svojej výpovedi v prípravnom konaní dňa 22.01.2020 uviedol, že G. M. pozná prostredníctvom svojej dcéry N., asi od roku 2002. Oni dvaja sa poznali ako psičkari. M. mal v tom období dvoch psov. Dcéra ho požiadala, či by nemohol M. požičať záhradu. Súhlasil s tým, že M. záhradu prepožičia na to, aby tam mohol chovať a držať psov. Nevie presne už uviesť ako dlho mal M. ich záhradu prepožičanú, ale zdá sa mu, že to bolo dva roky. Záhrada je umiestnená v Novej Dubnici pod cintorínom na Dubovci.

Svedkyňa Bc. N. H. vo svojej výpovedi v prípravnom konaní dňa 22.01.2020 uviedla, že G. M. pozná od svojich asi 13-14 rokov, bolo to niekedy v roku 2004, a to prostredníctvom psov, on v danom čase choval

jedného psa a ona sa občas o neho starala. Následne na to boli s M. v kontakte, ale bol to len sporadický kontakt, ona potom začala chodiť na strednú školu. Niekedy v roku 2007 až 2008, zaregistrovala, že G. M. sa vrátil na Slovensko aj s nejakou ženou, ktorá bola tehotná a volala sa E.. M. sa vrátil z Čiech, kde pracoval, vie, že tam pracoval, nakoľko počas toho ako tam robil, sa mu starala o psov. Vtedy ešte boli psi umiestnení na záhrade pri teplárni. Keď prišiel s tehotnou E. na Slovensko, nemala kde E. spať a M. ju oslovil, či nemôže E. byť u nich. Ona uvedené odmietla. Zdá sa jej, že potom E. prespávala na záhrade pri topoľoch. Potom G. a E. zaregistrovala po nejakom čase, keď už prišli z Čiech na Slovensko so svojim dieťaťom, ktoré sa volalo G.. Vtedy sa presťahovali do nejakého podnájmu v Novej Dubnici. Bol to ten istý panelák, kde M. il so svojou ženou a svojimi deťmi, ale iný vchod. Raz ju vtedy aj M. požiadal o to, že či mu nemôže na jeden deň postrážiť malého G., lebo oni museli ísť so E. niečo vybaviť do Čiech. Ona to aj urobila, vtedy mal malý G. pár mesiacov. Keď bola u nich strážiť malého G., bola prekvapená v akom katastrofickom stave je uvedený byt, pôsobil zanedbane, veci mali len v taškách, nemali posteľ, len nafukovací matrac na zemi, bola tam aspoň postieľka pre bábätko. Raz sa stretla s M. v meste a tam jej so slzami v očiach vravel, že E. od nich odišla, že mu nechala malého G., že čo on teraz bude robiť. M. jej vravel, že sa E. snažil hľadať, že sa pýtal jej rodičov kde je, ale že nikto o nej nič nevie. Potom sa občas náhodne v meste stretli, občas jej napísal, buď cez SMS správu, alebo cez sociálnu sieť POKEC, kde vravel, že pre malého G. vybavuje materskú škôlku, že vybavuje rodinné prídavky, vybavuje si rodičovskú dovolenku a pod.. Začal mať problémy so svojou záhradkou pri teplárni, malo to tam končiť. Ona vtedy išla za svojimi rodičmi a prosila ich, či nemôžu M. požičať ich záhradku. Rodičia mu požičali ich záhradku, ktorá bolo v záhradkárskej osade Dubovec. Najprv si ju chcel M. prenajať, ale nakoľko neplatil za nájom, tak potom odtiaľ so psami odišiel, bol tam asi 3 mesiace. Pes Bono po nejakom čase zmizol, ona ho mala strašne rada a bolo jej za ním veľmi smutno. Keď sa pýtala M., kde sa Bono stratil, povedal, že netuší. M. to argumentoval asi tak, že pes asi cítil, že zomrie, tak odišiel sám preč, aby im nebol na očiach. Ona tomu neverila, prišlo jej to ako úplná somarina, a ona M. upodozrievala, že ho nejakým spôsobom zabil on. Ona s G. M. osobne nič nemala, ale počas ich stretnutí jej vravel, aké je to krásne, keď má sex so ženou počas menštruácie. Podľa jeho názoru to bolo veľmi skvelé, lebo telo je prekrvené, je to výborné aj pre ženu, podľa nej sa on v tom vyžíval, vyžíval sa v krvi, bol v tom magor. Niekedy v roku 2005 alebo 2006 jej M. prepichoval nos na piercing. Ju to strašne bolelo, povedala mu aby to nechal tak, kde vtedy jej M. povedal, že jeho strašne baví spôsobovať iným ľuďom bolesť, to si tak zapamätala.

Svedok D. G. vo svojej výpovedi v prípravnom konaní dňa 25.07.2017 uviedol, že v roku 2010 možno aj skôr sa spoznal s A. D.. Asi v roku 2012 alebo 2013, niekedy v lete, kedy býval na Novej Dubnici sa náhodou stretol s A. D. a pýtal sa ho, čo tu robí. Povedal, že sa presťahoval na Novú Dubnicu, kde býva v prenájme, pričom mu predstavil svoju priateľku M. L., s ktorou mal aj malého syna K.. Potom ho zavolali k sebe na byt na Novej Dubnici, tento byt sa nachádzal kúsok od tržnice asi je to ulica C. L.. Potom ich nevidel aj dlhšie, ale občas sa s nimi stretol na námestí, kde M. chodila s malým do parku. Asi po mesiaci od tohto prvého stretnutia bol v krčme a videl ako sa M. valí aj s kočiarom a s malým K. smerom od tej tržnice cez námestie. Spýtala sa ho, či nemá cigaretu, tak jej povedal, že hej a zavolať ju na pol deci, čo prijala. Pamätá si, že to bolo asi v piatok, mohlo byť asi 17.00 - 18.00 hod.. Počas toho, ako popíjali a fajčili sa M. opýtal, čo sa stalo. Ako tam sedeli asi 10-15 minút, tak mu povedala, že A. sa z ničoho nič zbalil a nechal doma len kľúče a zobral veci a zmizol. On jej povedal, že to nie je A. týl. Asi po 2-3 týždňoch sa náhodne stretli v meste. Opýtala sa ho, či si nedajú trochu vína, s čím súhlasil. Zavolať ho k sebe na byt, kde bývala pred tým aj s A.. Takto k nej začal chodiť pravidelne, dá sa povedať, že každý deň. Raz tam prišiel na večer, kde M. zazvonil a spýtal sa jej, či si dajú víno, povedala mu, že áno a zavolať ho hore do bytu. Ako vyšiel hore do bytu, tak tam bol jeden chlap, kde sa potom dozvedel, že sa volá G.. Pamätá si, že tam G. bol aj s nejakým malým chlapcom a povedala mu, že je to jeho syn. Na druhý deň tam išiel zase k M. na víno. Tu sa s M. začali rozprávať a pýtal sa jej na G., kde mu povedala, že je to jej priateľ a že si ho našla na internete. Počas rozhovoru mu M. povedala, že je s tým G. aj tehotná. Počas rozhovoru sa dozvedel, že G. chová aj nejakých veľkých psov a chodia spolu ich kŕmiť, mal ich niekde ako boli bývalé záhradky na Novej Dubnici. Bol raz jeden večer, kedy s M. zase popíjali a prišla reč na A., kde jej povedal, že neverí tomu, že by len takto odišiel preč a nechal ich len tak. Zrazu to z M. len tak vyškľakal a povedala mu, cit.: „D. neveril by si mi, čo ten kokot G. spravil? On zabil toho A.!“ On tomu neveril. Povedala mu, že prišla domov a otvorila dvere na byte a vošla dnu a zbadala G., ako niečo utiera a mal tam už kufor, kde bol ten A. a G. jej povedal, aby išla preč, že on to dá zožrať psom. On to bral ako vtip. Asi na druhý deň na neho M. kričala na námestí a začala hneď s tým, že cit.: „To s tým A. som si robila srandu, dobre som srandovala.“

Svedok A. N. vo svojej výpovedi v prípravnom konaní dňa 15.04.2019 uviedol, že Bolo to niekedy počas letných mesiacov júl a august roku 2017, keď bol vo väzbe v llave umiestnený v cele č. 2.18. Okrem iného

bol tam umiestnený s A. Q.. V tom čase vo vedľajšej cele, ktorá je označená číslom 2.19 bol umiestnený G. M.. Nakoľko na cele nemali televízor, tak ani on a ani ostatní nevedeli, čo je to za väzňa. Cez okno s ním nejakým spôsobom nadviazal kontakt A. Q.. M. mu vravel, že je tam za týračku a spomenul aj svoju priateľku M. L., ktorá bola v tom čase tiež vo väzbe v Ilave. M. chcel L. poslať nejaký dopis. On mal v tom čase kolúznú väzbu. Q. povedal, že nech M. pošle k nemu list a on to vie nejak zabezpečiť. List M. dal k Q. tak, že medzi ich celami bola televízna zásuvka. Keď sa odmontoval kryt, tak tam bol voľne pohybujúci sa koaxiálny kábel, ktorý bol priechodzí do druhej cely. Q. si dal dole šnúрку z topánok, naviazal ich, priviazal na koaxiál a M. si kábel potiahol. Na jednej strane mal šnúрку M. a na druhej Q.. M. na jednu stranu pripevnil šulec s dopisom a Q. to pretiahol na svoju stranu. Q. nemal vôbec úmysel ten dopis poslať L.. V prvom rade nechcel mať žiadne problémy a v druhom rade začalo Q. z jeho pôvodných informácií dochádzať, kto to vlastne M. je. Keď sa dopis dostal k nim na celu, tak mu ho dal A. Q. prečítať. Pokiaľ si pamätá v uvedenom dopise M. písal L., aby zmenila výpoveď, písal tam niečo o A. D., že aby povedala, že keď prišla hore do bytu, tak A. D. tam už nebol, lebo že, keď bude tvrdiť, že videla, ako G. M. nesie A. do kúpeľne, tak bude mať problémy a už nikdy nebudú spolu. Z dopisu si zapamätal najmä toto, lebo je to závažná vec a im vtedy vlastne došlo, o čo ide. Niekedy sa s M. rozprával aj on. V tom čase, ako už spomínal, nemali na cele televízor a aj boli zvedaví, čo im M. bude rozprávať, nakoľko už vedeli, kto to je. A M. aj pomaly rozprával. Vravel, že ho NAKA zatvorila za týračku len preto, aby sa priznal k vraždám. Ale, že on im nič nepovedal. Pokiaľ si pamätá vravel, že on aj NAKA ukázal nejaké miesto, ale že môžu kopať koľko chcú aj tak nič nenájdu. Nakoniec A. Q. na NAKU napísal, že má nejaké závažné veci ohľadom G. M..

Svedkyňa Q. M. odmietla na hlavnom pojednávaní vypovedať vzhľadom na jej príbuzenský vzťah k obžalovanému, a z tohto dôvodu bola prečítaná jej výpoveď z prípravného konania zo dňa 28.02.2018 a 20.06.2019, kde uviedla, že G. M. pozná už od malička, vyrastali na jednom dvore, neskôr sa dali dokopy a neskôr dňa 15.03.1997 mali svadbu. Z ich spoločného súžitia boli počaté dve deti, a to R. M. a W. N.. Neskôr sa presťahovali od svokry do bytu nachádzajúcom sa na ul. E. X/XX v U. N.. Počas ich súžitia neboli žiadne problémy. G. na ňu nebol fyzicky nepríjemný, nikdy na ňu ruku nepoložil. Pracoval ako zvärač, technicky bol veľmi vyspelý. Aj v domácnosti bol šikovný, nebol s ním žiadny problém. Počas ich súžitia mal G. viacero mileniiek, ona vie osobne o dvoch. Vyrcholilo to tým, že ich súd rozviedol po 12 rokoch, bolo to 12.03.2009. Rozvod bol najmä kvôli jeho milenkám, najmä kvôli tej E. U.. Nebol násilnícky typ. G. sa páčili veci, ktoré sa týkali mystiky, chodil oblečený v čiernom, nechty si maľoval na čierne. Po rozvode v roku 2009 G. odišiel do Čiech robiť a bývať k E. U., ktorú v tom čase už poznal a kde on v tom čase už pracoval. V Čechách pracoval asi už rok. K samotnému skutku a k osobe E. U. uvádza, že v roku 2008 G. pracoval v Čechách konkrétne v Karvinej. Na Vianoce 2008 musel náhle odísť od nich do roboty do Čiech. Jej to bolo zvláštne a pozrela sa do jeho počítača. Tam objavila veci, ktoré vraveli o tom, že G. má frajerku v Čechách a je to tá E.. Po Silvestri prišiel domov, nebavila sa s ním a dala žiadosť na rozvod. Medzitým, ako sa to prevalilo a rozvodom, prišla k nim do Novej Dubnice E. a prišla mu oznámiť, že je s ním tehotná. Jednu noc prespala u nich a na druhý deň ju od nich vyhodila. Ešte nejaký čas bola v Novej Dubnici, nevie presne, kde bola, ale domyslela si, že prespávala u G. na záhrade. Po rozvode odišiel G. za ňou do Čiech. Na Slovensko chodil raz mesačne pozrieť decká a doniesť jej peniaze. Ona po rozvode zistila, že G. narobil veľké dlhy a kvôli nim neskôr o byt na ul. E. v U. N. prišli. Asi po roku a pol sa G. nastahoval k nej aj so E. a aj s ich spoločným synom G.. Najskôr G. prišiel sám, vyzeralo to, ako keby odtiaľ ušiel. Myslí si, že si myslel, že E. za ním nepríde. Asi za mesiac prišla za ním E. aj s malým G. a ubytovali sa v ich spoločnom byte. Asi mesiac bývali spolu. Ona im následne na to našla u jednej svojej známej vo vedľajšom vchode podnájom. Nakoľko narobil tam opäť nejaké dlhy, asi za 3-4 mesiace sa vrátili späť bývať k nim. G. robil tu na Slovensku. Súžitie nebolo dobré. Uvedené G. neriešil, mal to úplne na háku. E. na ňu pôsobila ako decko, nebola určite čistotná. O malého G. sa poriadne nestarala. Celý deň bola na internete. Pokiaľ G. neprišiel z roboty spala alebo sedela na počítači. V tom čase bola tiež doma na materskej a viac menej sa o G. starala ona. Keď naposledy videla E. bolo to tak, že išla pred obedom vonku na prechádzku a k svojim rodičom. Nevie, kedy to presne bolo a ani, ktoré ročné obdobie. Doma bola R. a G., E. s malým G.. Pred odchodom jej G. povedal, že pôjdu so E. a malým G. do obchodu do Tesca do Dubnice nad Váhom. Do uvedeného obchodu sa chodilo cez pole dvoma trasami, a to buď okolo mestských policajtov alebo okolo záhradiek, kde mal aj G. záhradu. Hovorí o záhradách, kde policajti kopali a hľadali. V jeho záhrade choval aj psov. Asi okolo 17-18 hod. prišla domov s W. a keďže doma nevidela E. a videla doma G., čo bolo zvláštne, spýtala sa ho, že kde je E.. On povedal, že sa pohádali po ceste do alebo z Tesca a že išla preč. G. sedel pri počítači. Malý G. už bol v tom čase v postielke. Povedal, že išla preč, že išla domov. Bolo jej to divné a preto sa na druhý deň G. pýtala, že či E. malého nechala len tak. G. jej povedal, že E. sa za mesiac vráti pre malého G.. Viac o E. odchode nerozprával. Po mesiaci, keď E. neprišla sa G. spýtala, že či vie,

kde je E., povedal, že nevie, kde je. Povedal, že jej volal, ale nedvíhala mu, povedal, že ju hľadá aj jej otec, ale že proste zmizla. Keď E. od nich odišla, tak ostalo po nej oblečenie a topánky. V tom čase robila poriadky v izbe, kde E. bývala a našla tam jej občiansky preukaz a kartičku poisťovne a G. povedala, že nech to ide nahlásiť, že zmizla, že keď nikto o nej nevie. Najprv si o uvedenom nič nemyslela, ale potom, keď našla občiansky preukaz, tak si pomyslela, že tá už je niekde v priekope. Na G. iadne podozrenie nemala. Potom sa občas G. spýtala, či vie, čo je so E., ten nevedel. Malý G. bol u nich, starali sa o neho obaja, G. si vybavil rodičovský príspevok na malého G.. Ona so E. vychádzala nijako, nebavili sa spolu. Ona v Čechách u E. nikdy nebola, nepozná jej príbuzných, bola tam len R. aj s W. týždeň na prázdninách. V čase, keď ešte G. i so E. zaregistrovala, že keď si E. išla do Čiech po materskú, tak sa G. stretával s nejakou ženou. Neskôr sa dozvedela od R., že uvedená žena bola M. L.. Myslí si, že oni dvaja zoznámili cez internet. Ona ich dokonca v tom čase raz alebo dvakrát videla kočkovať spolu a keď sa G. na to pýtala, tak povedal, že je to kamarátka. K osobe a k skutku týkajúceho sa A. D. nevie nič bližšie uviesť. Z vyšetrovania vie už aj to, že A. D. bol priateľ M. L.. O nej vie, že keď sa začala stýkať s G. mala nejaké dieťa. Uvedené dieťa bol jej syn K.. O tom, že M. má niečo s G. sa úplne presvedčila až vtedy, keď G. odišiel na Zliechov bývať s G. R.. Vtedy jej M. cez POKEC napísala, že ona chce G., že je s ním tehotná, prečo to napísala práve jej, to nechápe. S M. sa aj párkrát stretli, kde to bolo skôr náhodné stretnutie. K osobe a k skutku týkajúceho sa G. R. vie uviesť toľko, že nevie presne uvedené zaradiť podľa časových súvislostí, ale bolo to v čase, keď už E. nebola a G. bol s malým G. na materskej. Vtedy bývali ešte na ul. E. v U. N.. Vie, že si G. s niekým cez internet písal, neskôr zistila, že to bola G. R.. Raz prišla k nim G., že ide za G.. G. vtedy povedal, že prišla kvôli tomu, že si chce dať urobiť v uchu tunel. V uvedený deň aj G. odišla preč. Po nejakom čase prišla domov a našla u nich G. s G., kde G. behala po dome v spodnom prádle. To sú jediné dva razy, čo G. videla. Po nejakom čase jej G. oznámil, že ide bývať na nejaký dom do Zliechova aj s G.. Neskôr sa dozvedela, že G. tam so sebou zobrala aj svoje dieťa U.. Keď boli prázdniny, tak R. bola dva mesiace u G. na Zliechove a všetky informácie, čo sa dialo mala od R.. R. jej aj vravela, že G. aj s dcérou U. odišla, nič bližšie k tomu neuviedla. Ona sa s G. o G. nikdy nerozprávala. Od R. sa dozvedela, že po odchode G. o chvíľu tam bola nasáčkovaná M.. G. tam mal na Zliechove vtedy dvoch psov, vie, že boli biele, ale bližšie uviesť nevie. Ona sa s M. na Zliechove nikdy nestretla. O zmiznutí G. a U. jej R. nič podrobnejšie nevravela. Na otázku vyšetrovateľa, či jej nebolo zvláštne, že dve ženy, ktoré žili s jej bývalým manželom zmizli odpovedala, že uvedené jej bolo divné, dokonca s jednou svojou kamarátkou si povedali, že všetky bývalky G. zmizli, len ona je tu ešte. Vie, že mal kontá na facebooku. Tam mal kontá pod menom G. M., potom konto s názvom G. M. a konto s názvom F. B.. Mal nejaké konto na pokeci, ale nevie názov. Mal konto na badoo, názov konta nevie. Mal konto aj na českej seznamke.cz, ale tiež názov nevie. Na ďalšiu otázku, kde choval psov odpovedala, že v čase, keď bola R. malinká - bábätko, tak mal psov v koterci, ktorý bol v Novej Dubnici za pumpami. Mal aj záhradu v Novej Dubnici v časti, ktorá sa volá Dubovec. Vie, že mal aj dve záhrady vedľa seba postupne, a to je v miestach, kde policajti kopali. Na uvedených záhradách vždy choval G. psov. Vždy choval veľké plemená, ázijský ovčiak, kaukazský ovčiak, argentínske dogy. G. mal ešte jednu záhradu a tu by aj vedela ukázať. Záhrada bola v Novej Dubnici za kotolňou. Na miestach, kde kopali mal G. záhrady v čase, keď E. bývala u nich s tým, že prvá táto záhrada bola po jej krstnom E. C.. Tú druhú mal po synovi jej krstného, ktorý sa tiež volá E. C.. Vie aj prečo sa presťahoval z jednej záhrady do druhej. Na tej prvej záhrade zhorela chajda a potom, keď začal G. iť s M., tak si prenajali tú druhú záhradu aj s chatkou.

Svedkyňa G. D. vo svojej výpovedi v prípravnom konaní dňa 20.06.2019 uviedla, že mená E. U. a G. R. nikdy nepočula, vnučka M. jej uvedené mená nikdy nespomínala. A. D. poznala osobne. Jeden čas žil s jej vnučkou M., s ktorou má syna K.. Aký vzťah mali A. s M. ona uviesť nevie. V čase, keď mal K. 1 rok sa A. D., ako keby prepadol pod zem, nebolo ho. Vtedy sa M. spýtala, že kde je A., že by jej mal platiť aspoň výživné. M. jej vtedy povedala, že nevie a viac sa na túto tému nebavili. M. jej nikdy nič o vražde A. D. nepovedala. Akurát jej rozprávala, že G. M. ju a chlapcov chcel znieť zo sveta. Nepovedala jej to ústne, ale napísala jej to v dopise. Ten dopis M. písala dňa 16.08.2017 a posielala jej to vtedy, keď bola vo väzbe za týranie.

Svedok H. H. vo svojej výpovedi v prípravnom konaní dňa 26.07.2017 uviedol, že asi v období koncom marca a začiatkom apríla roku 2012, keď sa nasťahovala na Zliechov do rodinného domu č. XXX osoba G. M., kde v tom čase nevedel o koho sa jedná. G. sa tam nasťahoval so svojim synom G., ktorý mal vtedy 3-4 roky, nevie to uviesť. Následne v priebehu niekoľkých dní sa k G. do domu nasťahovala G. R. aj so svojou dcérou U.. Ich mená sa dozvedel tiež až neskôr. Asi začiatkom mája sa zoznámil s G.. Začali sa spolu rozprávať a M. mu hovoril, kde robí a potom sa ho aj M. spýtal, či by tam nechcel ísť pracovať, teda vypomáhať do firmy L..O..H.. Dubnica nad Váhom, kde G. robil zvärača. Začal tam potom s ním robiť ako výpomoc. G. vyzeral tak zvláštnejšie, kde sa obliekal do čiernych vecí, gotický štýl, lakoval si

nechty na čierno, vždy mal holú hlavu a briadku. Potom časom u neho videl, že má pištoľ, bola čiernej farby, asi ČZ. Choval aj dve argentínske dogy, videl u neho v tomto dome veľa chladných zbraní, nože a podobne, aj ručne vyrobené. Videl tam rôzne sošky a predmety, tematika lebky a draci. Potom, ako sa tam nasťahovala aj G. s malou, tak ho s ňou zoznámil G. a povedal mu, že je to jeho priateľka a vypomáha mu starať sa o syna, keď on je v robote. Ale neboli taký štandardný pár, ako to obvyčajne býva, za tú dobu ako tam boli, tak ich nikdy nevidel držať napríklad za ruku. Z toho, čo počul, tak mu prišlo zrejmé, že majú radi nejaký drsnejší sex. Asi od R. vedel, že mal asi G. rád, keď ho niekto pri tom škriabe a podobne. Toto asi povedala R. G. lebo sa časom skamarátili. Tu chce uviesť, že v ten deň ako zmizla G. s U., tak G. s ním autobusom nešiel do roboty a ani neprišiel do roboty. Čo si spomína, tak do roboty neprišiel asi 3 dni potom. Keď sa vrátil domov z roboty v ten deň, ako zmizla G., čo mohlo byť asi po 17.00 alebo 19.00 hod., tak videl G. na dvore a keď išiel domov, tak ho M. pozdravil a opýtal sa ho, ako sa má a ako bolo v robote. Niečo mu odpovedal a opýtal sa ho, prečo nebol v robote, na čo mu G. povedal, že musel ostať doma lebo, že G. sa zobrala aj s malou a odišla k svojej matke. R. mu povedala, že G. mal kedysi priateľku z Čiech menom E., že s ňou žil v Čechách, že táto E. bývala s G. u nich v byte teda, že si tam doviedol tú E.. Vtedy už mali aj malého G., už si nespomína, ako mu to povedala, ale že táto E. je nezvestná. Po dlhšej dobe, keď sa stretávali aj u nich na Zliechove s R., tak to rozoberali, že dúfali, že sa G. aj U. nájdu. Prišli k tomu, že keď už aj jeho prvá priateľka je nezvestná, či by za tým zmiznutím G. a U. a aj E. nemohol byť G.. Vzťah G. k jej dcére U. bol taký, že nevedela, ako sa starať o dieťa, ešte bola mladá. Počas doby, kedy ešte bola G. na Zliechove, tak G. dosť často volával s inou ženou. Myslí si, že to bola M.. Popri robote s ňou telefonoval každú chvíľu. Na otázku vyšetrovateľa, či potom, ako G. zmizla, sa z domu, kde býval G. ril nejaký zápach odpovedal, že dym určite, taký silnejší dym, videl ho zozadu, ako je ten krb vonku. Viackrát videl, že G. páli niečo. Taktiež vie, že mu povedal, že pálil tam v krbe psa. G. si fúrik požičieval veľa krát. G. sa ho pýtal aj na to, kam sa vysypávajú veci ako odpad. Povedal mu, že za dedinou pri vrbach sa vysypávajú napríklad popol. Na otázku týkajúcu sa nezvyklých sexuálnych praktík odpovedal, že mal od G. požičaný externý harddisk, kde mal aj pornografiu a väčšinou to bolo sado-mäso. Potom, ako G. zmizla, tak nevie uviesť, v akom časovom období, ale bolo to maximálne týždeň, sa u G. objavila ďalšia žena s dieťaťom chlapcom. Potom ho zase G. s ňou zoznámil a povedal, že je to jeho priateľka M.. Na otázku, či bol v dome, kde býval G. M. potom, ako zmizla G. a čo tam videl odpovedal, že hore v obývačke ostalo oblečenie po G. aj U., videl tam aj doklady patriace G..

Svedkyňa F. I. vo svojej výpovedi v prípravnom konaní dňa 19.06.2018 uviedla, že A. D. je meno bývalého priateľa M. L. a otec malého K. L.. M. L. je jej kamarátka. S M. sa začala viac stýkať až v čase, keď už žila s G. M.. Jeho pozná až potom, ako ju s ním zoznámila M. L.. Tak ako už spomínala s M. sa posledné 3-4 roky stretávali často, navzájom sa navštevovali, telefonovali si. Bolo to v čase, keď M. bývala s G. v Dubnici nad Váhom v prenajatom byte na ul. D. L., kde sa jej raz M. zdôverila, že bývala v minulosti s priateľom A. D., ktorý je otec malého K.. Spýtala sa M., že kde je jej bývalý priateľ. Na to jej M. najprv povedala, že je bezdomovec. Neskôr jej k A. D. povedala to, že oni dvaja mali nejakú hádku a že medzitým tam bol aj G. M. a že ona potom odišla preč z bytu, v byte ostali len D. a G. M. a odvtedy A. D. nebolo. Z jej rečí jej pripadalo, ako keby G. M. napadol A. D.. Nespomína si, že by M. vravela niečo o zavraždení nejakých žien zo strany G. M.. Ale vravela, že má nejaké podozrenie, že G. niečo urobil tým ženám. S prvou svojou družkou mal G. syna G., ktorého vychovával spoločne s M.. Keď sa M. pýtala, kde má malý G. mamu, M. jej povedala, že to bola Češka a že prišla s malým chlapcom, nechala ho tu G. a ona odišla preč. A M. podotkla, že odvtedy tej ženskej niet, že či jej G. tiež niečo neurobil. M. jej spomínala, že nejakú z bývalých priateľiek G. aj osobne poznala. To bola žena, ktorá mala so sebou nejaké dieťa. Ale tej ženy tiež nebolo. Raz jej M. niečo spomínala, že obe ženy sú nezvestné a ktovie, čo s nimi G. urobil. M. jej neskôr spomínala, že sa G. aj bojí, aj kvôli tým nezvestnostiam. Vie aj o tom, že G. bil samotnú M., dokonca sa jej niečo zdá, že sa jej vyhrážal pištoľou. Následne boli svedkyňi prehrané audionahrávky z vykonaného odpočúvania. Svedkyňa potvrdzuje, že na uvedených nahrávkach rozpráva ona s M. L.. O akých babách v uvedenom telefonickom rozhovore vraveli, to si už nepamätá. Tak isto si už nepamätá a ani nevie uviesť, čo sa myslelo pod tým, že hentomu niečo urobil. Aj na uvedený rozhovor si vôbec nepamätá.

Svedok G. F. vo svojej výpovedi v prípravnom konaní dňa 29.05.2019 uviedol, že G. M. nepozná. Je kamarát s M. L.. Občas sa navštevovali a občas si zavolali. Keď ju prišiel pozrieť do Trenčína, tak prišiel pozrieť aj A. D.. Keď prišiel z výkonu trestu v roku 2017, tak sa opäť cez facebook skontaktoval s M. a občas si aj volali. Počas uvedeného mu M. povedala, že už v súčasnej dobe žije s iným. Počas ich rozhovorov tvrdila, že sa bojí jej vtedajšieho druha, že chce od neho odísť, že ju dokonca napadol. Počas ich rozhovorov sa mu M. viackrát sťažovala, že dve bývalé družky jej vtedajšieho priateľa, o ktorom teraz vie, že sa volá G. M., zmizli.

Svedkyňa C. T. vo svojej výpovedi v prípravnom konaní dňa 03.12.2018 uviedla, že niekedy koncom marca 2011 s vtedajším svojim priateľom L. C. potrebovali nejaké miesto pre ich psa vlčiaka. Vtedy prišiel za ňou L. C., že G. M., ktorý tam mal tiež záhradku a koterce, mu ponúkol v tej istej záhradkárskej osade, iné miesto s kotercom pre psa. M. tiež choval psov. V roku 2013 L. C. zomrel. Bolo to niekedy v máji roku 2011, keď prišla od záhradiek domov jeho dcéra U. T. a povedala jej, že jej musí niečo povedať. Následne na to jej rozpovedala príhodu z vtedajšieho dňa. Išla na záhradky, ku kotercom, kde na záhradke chcela vytrhať burinu. Bol tam aj G. M.. Keď U. zatvorila do koterca psa, vtedy zozadu ku nej pristúpil M. a začal ju obťažovať. Strčil jej ruku zozadu do nohavíc. Mala vtedy 17 rokov. U. je nebojácna a vie, že ho vtedy odstrčila, nezľakla sa ho a odišla od neho preč. Od vtedy, pokiaľ vie, si M. už k dcére nedovoľoval. Ona ho ešte párkrát registrovala s tým, že ho videla aj na jeho záhradke aj s nejakou ženou. Spolu s nimi išli nejaké dve deti, jedno sedelo M. na krku. Keď s L. doniesli kľúče od záhradky a koterca M. do Zliechova, správali sa k sebe normálne. V dome boli okrem neho aj ďalšie osoby. On vyšiel na ulicu a s ním vyšla jedna žena a na rukách mala dievčatko. Vie, že sa volala G.. Dieťaťko sa volalo U.. Asi o dva až tri týždne potom čakala s L. na autobus pred obchodom v Zliechove. Stretli tam aj M.. Išiel od domu kde býval. Išiel sám a ona sa ho spýtala, kde má G. s malou a ako sa majú. On povedal, že sú doma, ako sa majú to neodpovedal. Pred obchodom sedeli ešte nejaký miestny ľudia. Potom ako okolo nich M. prešiel, tak niekto z tých chlapov povedal, že G. a jej dcérku v dedine už dlho nevideli a že ľudia po dedine sa sťažujú, že tam niečo páli, čo strašne smrdí. Keď boli susedia na záhradkách v Novej Dubnici, tak tam pravidelne niečo M. páli. Ale páli to tak, že to strašne smrdelo. V tom čase raz prišiel L. zo záhradiek domov a povedal mu, že mu M. na záhradkách ponúkal nejaké mäso pre ich psa. L. povedal, že to bolo krvavé mäso a že to vyzeralo ako ľudské mäso.

Svedkyňa U. T. vo svojej výpovedi v prípravnom konaní dňa 03.12.2018 uviedla, že G. M. ona osobne pozná od mája roku 2011. Jej mama C. T. s vtedajším jej priateľom L. C., ktorý zomrel v roku 2013, si od G. M. prenajala koterec v záhradkárskej osade v Novej Dubnici, ktorá ležala za súčasným Lidlom smerom na Dubnicu nad Váhom. Ona na koterec prišla prvýkrát niekedy v máji, ešte pred tým ako tam dovezli psa. Ona tam prišla preto, lebo s kamarátkou tam chcela urobiť poriadok. Po čase kamarátka mala nejaký telefonát a musela odísť preč a ona tam ostala sama. Vedľa v koterci a vo vedľajšej záhradke bol aj G. M.. Milo sa správal. Keď jej kamarátka odišla, oslovil ju M. s tým, či nechce, aby jej tam vykosil tú burinu. Ona s tým súhlasila. Ona bola pri mreži koterca, zametala betón, M. bol niekedy vzadu, asi 4 metre od nej. Následne zacítila, ako na ňu niekto zozadu siahol na plece. Bol to M., otočil ju a dal jej obe ruky na plecá pritlačil ju k mreži koterca. Ani sa nenazdala a zrazu jej stiahol tepláky ku kolenám. Lavou ju tlačil ku mreži a pravou rukou jej prešiel odzadu od zadku až ku stehnu pravej nohy. Vravil jej, že či môže dokončiť to, čo ona začala. Ona mu vôbec nerozumela, čo vraví. Ona ho následne odsotila, on sa potom už o nič nepokúsil. Všetko tam zamkla a utekala preč. Cestou preč ešte stretla svoju kamarátku, ktorá sa ku nej vracala naspäť. Tá sa pýtala čo sa stalo, povedala jej a spoločne odišli. Ona prišla hneď ku svojej mame do Novej Dubnice a povedala jej čo sa stalo. Mama chcela ísť s ňou na políciu nech to ohlásia, ona nechcela ísť. Poznala novodubnických policajtov a tí by sa na tom len smiali, ešte by povedali, že ho provokovala. Neskôr sa s M. viackrát stretli pri kotercoch, ona tam chodila za psom skoro každý deň. On tam nebýval každý deň, ale často sa videla, pozdravili sa, prehodili pár slov, tykali si, ale ohľadom hore uvedeného sa spolu nerozprávali. Na jar a v lete 2011 sa viackrát stalo, že keď sa s M. pri kotercoch stretli, tam jej núkal, či nechce od neho mäso pre jej psa. On krmil svojich psov nejakým mäsom, pamätá sa, že im ho dával s nejakej červenej igelitovej tašky. Jej keď uvedené mäso ponúkal, tak jej ho v tej taške ukázal. Nevie, aké to bolo mäso, bolo to surové mäso, strašne bolo krvavé, vyzeralo ako pečienka, strašne to smrdelo. Uvedené jej núkal viackrát. Dokonca sa pýtal, či môže ich sučku krmieť, keď tam ona nebude, čo ona odmietla. Uvedené mäso nevyzeralo ani ako bravčové, ani ako hovädzie, a ani ako kuracie. Ona tie mäsa pozná. Ono to vyzeralo ako najkrvavejšia pečienka a mal toho plnú tašku. To mäso nebolo pevné, alebo tuhé, bolo to také tvárne, také pohyblivé. Všimla si, že keď to dával psom, tak to dával cez mrežu, neotvoril ani dvere a dával im to v takých platoch. On to držal a psy to trhali. Vždy, keď tam bola ona a stretla sa s ním, vždy M. niečo páli. Uvedené páli na svojej záhrade a to čo páli, páli v sude. To čo páli strašne smrdelo a išiel z toho čierny dym. Tak isto bolo zvláštne aj to, že keď Lehotský čosi páli v sude, tak okolo toho dupal, ako keby tancoval. Mal oblečené čierne tielko, čiernu sukňu a mal za nejakým opaskom zastrknuté niečo čo jej pripomínalo malú sekerku alebo mačetu. Vie, že keď tam takto tancoval, alebo dupal, tak tam mal strašne nahlas pustenú nejakú muziku, také ručanie.

Svedok G. H. vo svojej výpovedi v prípravnom konaní dňa 19.06.2018 uviedol, že je majiteľom bytu č. XX nachádzajúcim sa na ulici C. L. XX v Novej Dubnici. Predmetný byt prenajíma. Byt od dňa 01.09.2010 prenajal M. L.. Okrem iného v zmluve bola podmienka, že byt bude užívať len M. L. a ďalšia osoba, ktorou malo byť jej dieťa. O žiadnom jej priateľovi a druhovi v zmluve nebola reč. To, že tam s ňou bývala ďalšia osoba, a to osoba menom A. D. nevedel, o uvedenom sa dozvedel až od policajtov.

Počas prenájmu neboli žiadne problémy s platením nájmu, alebo so správaním nájomníčky. Prvá zmluva bola podpísaná na rok. Potom podpísali na ďalší rok ďalšiu zmluvu a dňa 16.05.2012 bol zmluvný vzťah ukončený dohodu zmluvných strán. L. sa za pomoci svojej matky a babky vysťahovala a jej babka mu potom odovzdala kľúč. Odchod L. z bytu bol náhly a v nesúlade so zmluvnými podmienkami. Prečo tak rýchlo odišla, to uviesť nevie. Byt začal v auguste 2017 prerábať a v čase, keď bola v uvedenom byte vykonaná prehliadka zo strany polície, čo bolo na jeseň 2017, bol byt stále v rekonštrukcii. Po odsťahovaní L. z bytu sa byt vyčistil a na novo vymaľoval. Potom ako sa L. odsťahovala, on si v byte nič zvláštne nevšimol.

Svedkyňa MUDr. Y. N. vo svojej výpovedi v prípravnom konaní dňa 26.09.2019 uviedla, že pracuje ako všeobecná lekárka pre dospelých v ambulancii v Novej Dubnici. Dňa 07.05.2012 ju navštívila G. R. ako pacient. O tom, že bola u nej vie uviesť preto, lebo majú elektronický systém zdravotníctva, kde sú evidované všetky údaje o pacientovi. V súčasnej dobe už nevie prečo ku nej prišla, uvedené neskúmala. U nej bola len raz a to 07.05.2012. Podľa popísaného systému vie, že prišla k nej s akútnym zápalom dolných dýchacích ciest, kde jej ordinovala širokospektrálne antibiotikum. Z uvedeného systému vyčítala, že mala prísť k nej asi po 5 alebo 7 dňoch na odber krvi, na kontrolu stavu. Na uvedené sa však nedostavila. Určite neprišla s dieťaťom.

Svedkyňa MUDr. Y. I. vo svojej výpovedi v prípravnom konaní dňa 26.09.2019 uviedla, že od roku 1993 pracuje ako detská lekárka v obvode Nová Dubnica. Od roku 1997 bola ošetrujúca lekárka R. M., dcéry G. M. a od vtedy ho pozná. Tak isto bola a je ošetrujúca lekárka ďalších detí G. M., a to jeho syna W. M., a bola ošetrujúca lekárka aj jeho ďalšieho syna G. M., kde bola ošetrujúca lekárka od 21.10.2009 do 17.09.2014. Pamätá si, že dňa 07.05.2012 prišiel za ňou G. M. aj s vtedajšou jeho družkou G. R. a jej dieťaťom U. R. ohľadom ošetrenia U., že je chorá. V tom čase bola U. na ošetrení kvôli kiahňam. U. R. bola u nej na ošetrení ešte raz a to 17.05.2012, kde bola na kontrole po kiahňach. Vtedy bola už len v sprievode matky G. R.. V danom čase mala U. 13 mesiacov. Dňa 17.05.2012 keď G. s U. prišli, tak prišli zanedbané, dosť smrdeli. G. rozprávala veľmi jednoducho, na dcéru rozprávala vulgárne. Podľa jej názoru ako ošetrujúcej lekárky U. bolo normálne bežné zdravé dieťa. Medzi 14 a 18 mesiacom života dieťaťa je potrebné dieťa očkovať a urobiť preventívnu prehliadku. Preto telefonovala p. M., presný dátum, kedy to bolo už uviesť nevie. M. jej povedal, že už s G. R. a jej dcérou nebýva, že odišli niekam preč a on nevie kde. Na základe toho, že jej M. povedal, že nevie kde matka a dieťa sa nachádzajú, tak dňa 08.08.2012 doporučene zaslala listy G. R. na adresu do Q.. XXX a na adresu predchádzajúceho bydliska G. R., a to ul. XX. K. X/XX, T.. Oba doporučené listy sa jej vrátili späť ako nedoručené. Keď sa jej vrátili predvolania ako nedoručené, tak osobne telefonovala na obecný úrad v Zliechove, či o nich niečo bližšie nevedia. Tam jej povedali, že vedeli, že tam G. R. s dcérou nejaký čas žili, ale teraz už nevedia kde sú. Presný dátum kedy volala uviesť nevie. Dňa 27.09.2012 jej volali z polície z Handlovej, že sa G. R. s dieťaťom pohrešujú a chceli vedieť, kedy ich videla naposledy. Dňa 02.10.2012 písala na sociálny úrad do Trenčína, že sa nemôže skontaktovať ani s matkou ani s dieťaťom. Keď písala správu na sociálny úrad do Trenčína, tak tam napísala aj jednu poznámku, a to že aj predchádzajúca priateľka G. M. zmizla. Uvedená osoba bola matka malého G. M., a to E. U.. Vie, že chodila s malým G. k nej na ošetrovanie. Po nejakom čase chodil s malým G. už len M..

Svedok MUDr. D. D. vo svojej výpovedi v prípravnom konaní dňa 28.01.2020 uviedol, že pracuje ako lekár gynekológ v Ilave od roku cca 2007. Po nazretí do príslušného zdravotného záznamu zistil, že uvedenú osobu, a to G. R. ošetroval. Bola u neho na vyšetrení dňa 13.06.2012. Vyšetrením zistil pravdepodobný zápal z prechladnutia. G. R. bola v dobrej fyzickej kondícii a nebola tehotná. Zo zdravotnej dokumentácie nevyčítal nič zvláštne a ani podozrivé.

Svedok A. U. vo svojej výpovedi v prípravnom konaní dňa 23.08.2018 uviedol, že je vnukom C. L., ktorý bol majiteľom rodinného domu nachádzajúcom sa na Zliechove. Vie, že dedko prenajal tento rodinný dom aj G. M.. M. nepozná. Len vie uviesť, že s M. tam jeden čas bývala aj M. L.. Túto pozná, bola to jeho suseda. Nič k tomu, ako na Zliechove býval M. nevie povedať. Vie, že sa len susedia sťažovali na nejakých psov, že boli veľkí a ľudia sa ich báli.

Svedkyňa R. M. vo svojich výpovediach v prípravnom konaní dňa 28.02.2018 a dňa 20.06.2019 uviedla, že je dcérou G. M. a jeho bývalej manželky Q. M.. Čo si pamätá, keď ešte rodičia boli spolu, súžitie bolo normálne, nebol žiadny problém. Otec sa k nej osobne, ale aj k iným správal normálne, chodili na výlety. Vie, že s maminou sa rozvedli kvôli jeho nevere. Pokiaľ si pamätá, otec nebol násilnícky typ. Zo začiatku sa otec so starými rodičmi navštevovali, ale keď otec začal robiť kraviny, tak starý otec sa s ním prestal stýkať. Pod pojmom kraviny myslí otcove frajerky a peniaze, mame začali miznúť peniaze. Skončilo to tak, že otec mal nejaké exekúcie a tie vyvrcholili tým, že im zobrali byt. Išlo o byt na ulici E. X/XX v U. N., neskoršie tam s nimi bývala aj E. U.. Otec bol technicky zručný a šikovný, hocičo si vedel ušit'. Čo vie, odjakživa mal pri sebe psov, choval ich. Psy otec choval na záhrade, tak mali postupne tri

záhrady. Najprv to bol len koterec, ten bol v Novej Dubnici na poli, to je tam, kde policajti teraz niečo kopali. Potom vie, že mal prvú nejakú záhradku v Novej Dubnici v blízkosti cintorína. Druhú záhradu mal na mieste, kde policajti kopali. Tretia záhrada bola blízko vedľa tej druhej. E. U. prvýkrát spoznala niekedy začiatkom roku 2008. Uvedený čas vie podľa toho, že malý G. sa jej a otcovi narodil v októbri 2008 a ona ju spoznala, keď už bola tehotná. V tom čase otec ešte býval u nich, ale chodil pracovať do Čiech. Ona v tom čase nevedela, že má v Čechách frajerku a vtedy už mal v Čechách E. U.. Raz ju doviezol domov ukázať, a to bolo vtedy, keď E. videla prvýkrát. Mala boky na hlave vyholené, nakrátko ostrihaná, stále nosila šatku arafatku cez ústa. Ale od mamy vie, že mu dala podmienku, že v byte bude buď len otec sám bez E. alebo nikto. A vie, že otec u nich prespával sám a E. v tom čase spala na jednej zo záhrad, kde policajti kopali. Bolo to v zime a vie, že na tej záhrade bola nejaká rohová lavica. Uvedené trvalo asi až do jari, kde vie, že potom aj otec tam prespával. Potom sa E. vrátila späť do Čiech a otec tam išiel s ňou. Otec sa niekedy na jeseň vrátil sám, ale čo si pamätá, tesne po pôrode E. prišla aj s malým G. k nim domov. A tak začali bývať všetci spolu, mamina nemala to srdce vyhodiť malého G. so E. preč. Vie, že otec, E. a malý G. bývali chvíľu u nich, potom bývali vedľa u nich vo vchode, kde bývali v nejakom byte maminej kamarátky. Otec so E. mali v byte nejaké problémy a preto z bytu odišli a išli bývať naspäť k mame. Tam bývali až dovtedy, dokiaľ ona E. videla poslednýkrát. Počas toho, ako sa narodil malý G. E. bývala len na Slovensku. Ona bola u nich v Čechách na prázdninách vtedy, keď bola E. tehotná. Bola tam aj s bratom W.. Tam sa aj zoznámila so E. rodinou. Po ukončení prázdnin už s nimi nebola v žiadnom osobnom kontakte. Otec so E. veľmi nekomunikoval. E. celý deň čumela do počítača, nepracovala, fajčila, o decko sa nestarala. Nestarala sa ani o seba. E. malého nedokázala ani nakŕmiť, všetko robila ona s otcom a s mamou. Nevie, či v tom čase otec choval psov, ale zdá sa jej, že áno. V tom čase mal záhradu aj pri cintoríne a aj tam, kde kopali policajti. Keď E. zmizla, bolo to niekedy v zime po Vianociach, presne nevie kedy, ale mohlo to byť niekedy v zime 2010. Vie, že v tom čase chodila do školy. To, keď E. videla naposledy si vybavuje tak, že ráno išla do školy. Keď prišla zo školy, tak doma stretla maminu s W. a otca, E. s malým G.. Otec povedal, že idú so E. a s G. do obchodu. Odišli a po nejakom čase sa otec vrátil sám s malým G.. Ona sa spýtala, že kde je E.. Otec povedal, že odišla a že sa vráti pre malého. Povedal, že odišla naspäť domov do Čiech. Jej to zvláštne nebolo. Na druhý deň, keď sa nevrátila naspäť, tak s maminou našli doklady E., kde bol jej občiansky, peňaženka a ešte niečo. S otcom o tom, prečo E. nie je tam nekomunikovali. Akurát sa otca spýtala, že kde je E. a ten jej povedal, že nevie. Po nejakom čase išiel otec k štátnym policajtom do Novej Dubnice, kde oznámil nezvestnosť E.. Ona tam vtedy bola s ním a vie, že im dal E. občiansky preukaz. Otec si ohľadom malého G. vybavil materskú dovolenku. Otec nerozprával o E. zmiznutí nič. Ohľadom osoby a skutku týkajúceho sa A. D. vie uviesť toľko, že uvedenú osobu nepozná, nevie o ňom nič. Vie, že M. L., keď začala žiť s jej otcom, tak už mala jedno dieťa, mala chlapca K., ale vôbec nevedela, že či je to syn. S M. L. sa prvýkrát dostala do kontaktu v čase, keď už u nich E. nebola a otec býval u nich. Vie, že v tom čase chodila k nemu M., ale u nich nebývala. Chodili na spoločné prechádzky, otec s malým G. a M. s malým K.. Ona zaregistrovala, že otec s M. začal bývať spolu až na Zliechove potom, ako zmizla G. R.. Ohľadom osoby skutku týkajúceho sa G. R. vie uviesť, že G. prvýkrát zaregistrovala vtedy, keď ju k nim otec doviedol domov so slovami, že to je len jeho kamarátka. Vie, že to bolo v čase, keď ešte bývali na ul. E. v U. N. a bolo to potom, ako E. už zmizla. Vie, že mamina jej rozprávala, že ich našla v byte spolu, kde G. bola len v spodnom prádle. Po nejakom čase, nevie presne uviesť akom, ale bolo to niekedy pred letom roku 2012 sa obaja objavili na Zliechove v jednom prenajatom dome. Nakoľko v tom čase prišli o byt na ul. E. v U. N., ona išla bývať na letné prázdniny k nim na Zliechov. Keď bola na Zliechove, tak už tam otec býval s G. a jej dcérou U. a býval tam aj s malým G.. Vie, že keď tam bývala a G. išla na víkendy preč domov do Handlovej s malou U., tak tam cez tie víkendy bývala M.. Vie, že v tom čase už bola M. tehotná vraj s jej ocinom. S G. vychádzala lepšie ako so E.. Bola čistotnejšia, ale bola pre ňu také decko. Bola také zbrklá, nevedela sa postarať o dieťa. Jej dieťa U. bolo z jej pohľadu normálne dieťa. Neregistrovala, že by sa ocino správal nejak zle k G., správali sa navzájom normálne. Akurát ocino vyčítal G., že sa nevie postarať o U., že jej robí zle. Ona sama bola svedkom toho, že G. sa zle správala k U.. Raz, keď ju mala na rukách a nemohla ju uspať, tak videla, že G. U. hodila o stenu a tá spadla na dole položený matrac so slovami, že spi a drž hubu. G. s U. poslednýkrát videla vtedy, keď išla po čisté veci domov. Bolo to počas letných prázdnin roku 2012, presný dátum uviesť nevie. Ráno G. videla, G. sa s ňou lúčila a ešte k autobusu kričala, že ju počká pri jej príchode. Mala prísť poobede. Prišla domov k babke do Dubnice nad Váhom, vymenila si prádlo a hneď išla naspäť na autobus do Zliechova. Keď prišla do Zliechova, G. ju nečakala na zastávke. Keď prišla do domu, G. a ani U. tam už neboli. Bol tam otec aj s malým G. a ona sa ho spýtala, kde je G. s U.. Otec jej povedal, že išli domov. Nezamýšľala sa nad tým, ako išla domov, neriešila to v tej dobe. Akurát jej prišlo divné to, že si nezobrala ani kočiar a ani plienky ani cumeľ ani fľašku pre U., všetko nechala tam. V dome boli aj osobné veci G.. Hneď na druhý

deň na obed si všimla, že do domu prišla M.. Ona to, že G. neprichádza a M. sa tam ubytovala nastalo nejak neriešila, ona tam vtedy mala svojho frajera H. H.. Počas jej pobytu na Zliechove po zmiznutí G. a U. nič zvláštne nespozorovala, nevidela žiadne veľké pálenie a smrad. V tom čase mal na Zliechove otec dvoch psov, jedna bola doga menom Fuerte a druhý bol tiež nejaký pes, fenka menom Lara, tiež asi doga. Počas toho, čo tam ešte bola do konca prázdnin otec G. a U. nespomínal a ona sa na ňu nepýtala. V čase, keď G. ešte bola na Zliechove, ona s ňou bola najmä v osobnom kontakte. Bola s ňou aj na facebooku, mala ju ako priateľku. Keď zmizla, napísala jej na facebook, ale ona sa jej neozvala. Keď ostali nejaké veci po G., tak sa tieto vyhodili do koša, s vecami po U. nevie, čo otec urobil. To, či otec bol nahlásiť G. nezvestnosť nevie, ale zdá sa jej, že uvedené nahlásila jej mama. Po skončení prázdnin zo Zliechova odišla a vie, že potom otca s M. a deťmi zo Zliechova vyhodili. Bolo to preto, lebo tam niečo ukradol. Čo vie, otec žil ako druh a družka len so E., G. a M.. Otec bol počítačovo zručný. Vie, že na facebooku mal tri profily. Vie, že mal prvý pod názvom G. M., potom mal ďalší G. M. MLADŠÍ a mal ešte tretí pod názvom F.. Po odchode E. U. v byte ostal jej ruksak, v ktorom mala občiansky preukaz, kartu poisťovne, šminky. Ostalo po nej aj nejaké oblečenie, nohavice, zimná bunda.

Svedkyňa Mgr. B. B. vo svojej výpovedi v prípravnom konaní dňa 30.01.2019 uviedla, že pracuje ako samostatný odborný zamestnanec na pozícii psychológa v Centre pre deti a rodiny Trenčín. Počas svojej pracovnej činnosti prišla do kontaktu s maloletým G. M., ktorý je syn obv. G. M.. Dňa 14.07.2017 bol malý G. prijatý do ich zariadenia. Malému G. pri jednom ich sedení dňa 07.08.2017 povedala, že jeho otec G. M. je vo väzení a z toho dôvodu je malý G. u nich v zariadení. On sa jej na to spýtal, že či otec zabil niekoho. Ona mu neodpovedala a potom mu oznámila, že jeho biologická mama je mŕtva. Jeho asociácia na uvedené bola, cituje: „Kto ju zabil.“, potom bola chvíľa ticha a malý G. potom sa spýtal, cituje: „Tatko?“. Ďalej v auguste roku 2017 pri obede malý G. odmietol jesť šalát, ona mu povedala, že to musí jesť pre zdravé fungovanie čriev, kde na to sa malý G. zarazil a povedal, aby už toľko nehovorili o črevách, lebo sa bojí že rozrežú črevá. Na jej otázku „či videl rezať črevá“, G. odpovedal: „Áno. Toto zabil so sekerou môjho psa.“ Keď videl prvýkrát svojich starých rodičov, a to U., a bolo mu povedané, že sú to rodičia jeho mŕtvej maminy, G. povedal: „Zabili ju? Kto ju zabil.“ a potom si odpovedal: „Tatko, že.“ V období máj alebo jún 2018 pri jednom sedení malý G. si vtedy spomenul na dievčatko menom U.. Spomenul, že uvedené dievčatko bolo v nejakej jame a z tej jamy plakalo a kričalo. Spomínal aj nejakú G., ktorá bola podľa neho v nejakej špajzy zatvorená. Dňa 20.07.2018 mala rozhovor s nejakým ich klientom, ktorý hovoril, že bol na detskom miništranskom tábore, kde sa hovorilo aj o satanizme. Neskôr sa do tejto debaty zapojil aj malý G., ktorý povedal to, že otec naháňal sekerou alebo mačetou po dvore nejakú ženu a spomenul tam, že urobil niečo aj malému dieťaťu.

Svedkyňa Mgr. G. L. vo svojej výpovedi v prípravnom konaní dňa 08.02.2019 uviedla, že pracuje ako psychologička v Liečebno-výchovnom sanatóriu, kde je u nich umiestnený aj G. M.. Prichádza do styku aj s malým G. a ako psychologička pozná jeho osobnú a rodinnú anamnézu. Malý G. vravel, že spolu s otcom, s G. a U. bývali kdesi na Zliechove v rodinnom dome, kde malý G. vravel, že G. nevedela variť, že jeho otec ju bil po hlave a nadával jej. Vravel, že G. jeho otec zatváral do nejakej komory, videl ako ju buchol opakom noža do hlavy. Vravel, že U. otec nebil. Vravel, že mali na Zliechove v dome niekde dole pivnicu a že videl ako tam malá U. do nej spadla. Vyjadril sa, že nevie, či ju do tej pivnice strčil starý G., alebo či padla tam sama, ale vie, že tam malá U. padla. Malý G. vravel, že G. bola zatvorená v komore a U. bola padnutá v pivnici a počul ako niekto kričí, že pomoc, pomoc. Malý G. tvrdil, že to kričala malá U.. Keď popisoval túto udalosť ďalej povedal, že keď sa to stalo, otec ho zobral preč zo Zliechova a malý G. sa na Zliechov už nevrátil. Išli k tete Q., kde starý G. nakázal malému G., aby o uvedenom nikomu nerozprával, že ak niečo niekomu povie, tak zbije ako hada.

Znalkyňa Mgr. C. H. vo svojej výpovedi v prípravnom konaní dňa 29.03.2019 uviedla, že bola vyšetrovateľom PZ prizvaná do hore uvedeného konania, kde po zložení sľubu znalca k predmetnej veci vypracovala psychologickú správu zo dňa 25.03.2019. Ona s maloletým G. M., s ktorým prichádzala do kontaktu už predtým v rámci psychologických intervencií v Špeciálno-pedagogickom centre v Novej Dubnici. Následne sa s malým G. stretla až v júni 2017, to bolo v čase, keď bol umiestnený v detskom domove M. v Trenčíne. Stretli sa s malým G., keď bol v rámci uvedeného umiestnený na pobyte v Liečebno-výchovnom sanatóriu v U.. S malým G. mali vytvorený veľmi blízky vzťah. Na stretnutia sa tešil, spolupracoval, rozprával o aktuálnom živote v detskom domove, ako aj o spomienkach z minulosti. K činom, ktoré mal spáchať jeho otec sa nevyjadroval. O stretnutia s otcom nejavil záujem a na zmienky o ňom reagoval strachom. Informácie o minulom živote uvádzal len v stave uvoľnenia, keď nebol na to priamo dotazovaný. V čase ich stretnutí bol silne pod vplyvom toho, že mu bol zakázaný kontakt so starou mamou Q. M.. Zároveň malý G. pociťoval tlak, že musí vypovedať o záležitostiach vražd, ktoré mal vykonať jeho otec. Uvedené malo negatívny dopad na výslednú svedeckú výpoveď malého G.. Dňa 20.11.2018 počas vyluchu malý G. nebol v dobrom psychologickom rozpoložení. Práve v ten deň riešil,

že ho vlastne nikto nechce do starostlivosti. Spôsob jeho odpovedania na otázky vyšetrovateľa PZ pri danom výsluchu sa odlišoval od jeho bežného spôsobu komunikácie. Pôsobil dojmom dieťaťa, ktorý je na nižšej vývinovej úrovni. Psychologicky môže ísť o stav tzv. regresie. Keď sa dieťa s komplexnou traumou ocitne v stresovej situácii, alebo sú mu pripomínané emočne náročné udalosti, jeho mozog funguje na primitívnej úrovni, pričom je akoby odpojené racionálne logické myslenie. Uvedený stav má taktiež negatívny efekt na schopnosť vybaviť si informácie z deklaratívnej pamäte, a to z pamäte na udalosti. V tomto stave nebol malý G. schopný vypovedať o prežitých udalostiach. U G. nešlo o tendenčné správanie. G. je dieťa so symptómami komplexnej post-traumatickej poruchy, ktorá je dôsledkom niekoľko ročnej emocionálnej deprivácie a prežitých stresových udalostí. K prejavom poruchy patrí zmena vo fyziológii detského mozgu, spojená s poruchou emocionálnej regulácie a tendenciou reagovať pod stresom poklesnutím na nižšiu vývinovú úroveň. V tomto stave dieťa nie je schopné racionálneho myslenia a vyjadrovania sa, ktoré by zodpovedalo jeho kognitívnej úrovni. Vzhľadom na uvedené usudzuje nedostatočnú hodnovernosť svedeckej výpovede maloletého G. M.. Za objektívnejšie považuje jeho výpovede o stresových udalostiach z minulosti, ktoré podával mimovoľne v relaxovanom stave, napr. pri hre. V čase spáchania skutku na Zliechove mal malý G. 3 roky a 8 mesiacov. V tom veku boli prežité udalosti ukladané skôr do emocionálnej, a nie explicitnej verbalizovateľnej pamäte. Domnieva sa, že malý G. nie je schopný súvisle vypovedať o prežitom v tom období.

MUDr. W.F., PhD. znalec z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Súdne lekárstvo - toxikológia, alkoholológia, sérohematológia sa na hlavnom pojednávaní v plnej miere odvolal na písomne podaný znalecký posudok a z tohto dôvodu predseda senátu na hlavnom pojednávaní prečítal závery znaleckého posudku č. 35/2018 a znaleckého posudku č. 87/2018, ako aj znaleckého posudku č. 22/2020 (§ 268 ods. 2 Trestného poriadku).

V znaleckom posudku č. 35/2018 znalec uviedol, že stopa č. 1, ktorá mu bola predložená k expertíze predstavovala kúsok betónu s vloženým kovom charakteru klinca alebo drôtu, stopy č. 2 a 3 predstavovali kosti zvieracieho pôvodu.

Na stopách č. 2 a 3 sa nenachádzali žiadne stopy, ktoré by svedčili pre pôsobenie priameho plameňa alebo ohňa na povrch kosti.

Ďalej znalec uviedol, že pôsobením tepelnej energie vo forme vysokej teploty priameho ohňa a plameňa na mŕtve ľudské telo dochádza k poškodzovaniu jednotlivých štruktúr tela, pričom rozsah a charakter termického poškodenia tela závisí od viacerých faktorov, od ktorých závisí množstvo tepelnej energie (iniciácia požiaru, zdroj tepla, materiály, ktoré sú zdrojom horenia, dostatočné množstvo a prísun kyslíka). Podľa znalca pri spaľovaní ľudských tiel v krematóriu pri teplotách 750 až 800°C v čase 90 až 120 minút nie je možné úplne a na prach spáliť telo. Vždy zostávajú úlomky kostí, ktoré sa na prach (popol) musia pomlieť v drviči. Zápalná teplota dreva je 270°C. Podľa znalca za špecifických podmienok horením dreva možno dosiahnuť teplotu až 1000°C, avšak táto závisí od intenzívnej dodávky kyslíka, priestorov horenia a kvality dreva.

Ďalej v znaleckom posudku znalec vysvetlil, že v peci, ktorú označil obžalovaný nie je možné ani pri niekoľkohodinovom pálení „zlikvidovať“ celé ľudské telo do formy amorfného popola. V tomto konkrétnom prípade by podľa znalca mohol byť teoretický postup pri likvidácii tela taký, aby bolo telo primárne po smrti a pred spálením v peci mechanicky rozčlenené na menšie časti a následne pálené po častiach. Podľa znalca ani takýmto spôsobom nie je možné bezozbytku ľudské telo úplne premeniť do formy popola, pričom následne po spálení by bolo potrebné ešte drviť nezhořené a nezuhořnatené zvyšky. Podľa znalca teda spôsobom, akým popísal obžalovaný odstránenie tela poškodenej G. R. pálením v predmetnej peci nie je možné bezo zvyšku a úplne spopolniť telo.

V znaleckom posudku č. 87/2018 znalec uviedol, že v jemu predloženej obálke označenej ako stopa č. 4 sa nachádzali zvieracie kosti a časti ľudských kostí. Ľudské kosti zo stopy č. 4 bolo možné spojiť s ľudskými kosťami zo stopy č. 5. Podľa znalca sa v kontajneri označenom ako stopa č. 4 nachádzali:

- 6 kusov fragmentov z ľudskej záhľavovej kosti, ktoré bolo možné zrekonštruovať, išlo o úlomky kostí z ľavej strany prednej časti ľudskej lebky, na danú kosť nadväzovali 2 fragmenty z ľavej časti temennej kosti, z lebky tiež pochádzalo ďalších 5 fragmentov;

- 5 fragmentov ľudských rebier z ľavej strany, z toho dva kusy vertebrálnych zakončení rebier a 3 kusy fragmentov zo strednej časti rebier;

- 2 úlomky hornej čeľuste s pozostatkami očných zubov z ľavej strany, podľa znalca na tejto strane došlo k stomatologickému vytrhnutiu prvého črenového zuba.

Stopa č. 5 pozostávala z popola, v ktorom boli zmiešané ľudské a zvieracie pozostatky a iné predmety. Po pretriedení bolo nájdených niekoľko desiatok fragmentov dlhých kostí pochádzajúcich z ľudských kostí. Po následnom roztriedení kostných úlomkov boli ďalej identifikované nasledovné anatomické štruktúry prináležiace ľudskému jedincovi:

- 2 fragmenty pravej strany sánky;
- jednotlivé fragmenty ľudských zubov, ktoré bolo možné identifikovať ako prvú a druhú stoličku hornej čeľusti, 3 črenové zuby z toho 2 kusy na pravej strane a 1 kus na ľavej strane hornej čeľuste, 1 rezák z ľavej strany sánky a 2 kusy koreňov zubov, taktiež bol identifikovaný 1 fragment čeľuste;
- 4 fragmenty krčných stavcov a fragment C3 krčného stavca;
- 8 fragmentov lebky;
- fragment proximálnej časti tretej záprstnej kosti.

Podľa znalca vzhľadom na stav miesta nálezu a stav kostených ostatkov možno ustáliť, že tieto sa v zemi odkiaľ boli extrahované nachádzali minimálne 5 a viac rokov.

Na kostených úlomkoch boli jednoznačné známky sekundárneho pôsobenia ohňa, pričom na ne nepôsobila tepelná energia rovnakou intenzitou a nebola rovnako rozložená na jednotlivé časti kostí. K horeniu častí tela osoby, ktorej kosti prináležali došlo za neštandardných podmienok spaľovania ľudského tela, teda nie v krematóriu, ale v improvizovanom zdroji tepla a ohňa. Podľa znalca teplota, ktorá na kosti pôsobila sa pohybovala v rozmedzí 300°C až 800°C. Pôsobenie celkového tepla vo forme priameho plameňa a vysokej teploty na kostené úlomky, mechanické rozčlenenie jednotlivých kostí na kostené úlomky, sekundárne poškodenie kostí a úlomkov teplom neumožnili vykonanie antropometrických úkonov, na základe ktorých by bolo možné vypočítať výšku jedinca a jeho prípadnú charakteristiku postavy. Z toho istého dôvodu podľa znalca nebolo možné v danom prípade stanoviť pohlavie ľudského jedinca, z ktorého termicky poškodené kostené úlomky pochádzali.

Z charakteru kostených úlomkov bolo možné ustáliť, že pochádzali najpravdepodobnejšie z jedného ľudského jedinca dospelého veku, ktorému bol počas života odstránený zub č. 24. Nález úlomku záprstnej kosti mohol v pravdepodobnostnej rovine prináležať aj mladšiemu nedospelému jedincovi.

Podľa znalca presné stanovenie času smrti z úlomkov kostí nie je možné stanoviť, avšak na základe stavu nálezu a úlomkov je možné ustáliť, že k úmrtiu došlo najmenej 5 a viac rokov odo dňa nálezu.

Na všetkých kostiach ľudského pôvodu sa nachádzali známky sekundárneho pôsobenia tepelnej energie vo forme priameho ohňa a vysokej teploty. Znalec pripustil, že časti kostí boli po obhorení sekundárne mechanicky drvené (kladivom, tupou časťou sekery) inou osobou na menšie časti a teda, že k ich rozdrobeniu na veľkosť zistenú expertízou nedošlo výlučne pôsobením tepelnej energie.

Znalec uviedol, že vo vzťahu k horeniu častí ľudského tela exaktne môžu zdroj určiť jedine osoby, ktoré sa s takýmto procesom už stretli, napr. do okruhu osôb s možnou skúsenosťou so zápachom zhoreného ľudského mäsa patria súdni lekári vykonávajúci pitvy tepelne poškodených ľudských tiel, pracovníci pohrebných služieb, ktorí vykonávajú manipuláciu s takýmto telom, pracovníci krematórií, požiarnici, príslušníci polície, vojaci a podobne. Podľa znalca zápach horiaceho ľudského mäsa vo všeobecnom štatisticky najčastejšom popise môže veľmi pripomínať zápach zhoreného bravčového mäsa s kožou, oproti ktorému má navyše sladkastý odtieň vône, ktorý môže byť zvýraznený predchádzajúcimi hnilobnými procesmi tela.

Postupom podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku súd za prítomnosti znalca MUDr. W.F., PhD. prečítal závery znaleckého posudku znalkyne Mgr. M. Q., PhD. z odboru Prírodovedného skúmania a kriminalistickej identifikácie KEÚ PZ.

Znalkyňa uviedla, že z výsledkov DNA analýzy vyplýva, že zo vzorky z vrecka s označením „maxillae + dentes premolares, pravá strana“ bola izolovaná DNA ženského pôvodu a zistený DNA profil je vhodný na identifikáciu. Podľa znalkyne osoby B. R., H. R. a N. D. sú vylúčené ako biologické príbuzné (matky) zistenej osoby ženského pohlavia. Zistený DNA profil ženského pôvodu bol uložený a porovnaný v národnej databáze DNA profilov. V databáze nebol zistený zhodný DNA profil a ani DNA profil svedčiaci o genetickej príbuznosti v priamej línii (rodič - potomok).

Ďalej znalkyňa uviedla, že z výsledkov DNA analýzy ďalej vyplýva, že zo vzorky z vrecka s označením „dentes morales (tri maxillae)“ bola izolovaná DNA mužského pôvodu a zistený DNA profil je vhodný

na identifikáciu. Osoby B. R., H. R. a N. D. sú vylúčené ako biologické príbuzné (matky) zistenej osoby mužského pohlavia. Zistený DNA profil mužského pôvodu bol uložený a porovnaný v národnej databáze DNA profilov. V databáze nebol zistený zhodný DNA profil a ani DNA profil svedčiaci o genetickej príbuznosti v priamej línii (rodič - potomok).

Pri ostatných predložených stopách nebola zistená prítomnosť vhodného biologického materiálu potrebného na úspešné vykonanie DNA analýzy.

Na otázky prokurátora znalec MUDr. W.F., PhD. uviedol, že závery jeho posudku nie sú v rozpore so závermi posudku znalkyne Mgr. Q.. Antropológia a genetika majú rozdielny stupeň možností výpovednej kvality. Forenzná antropológia má menšiu pravdepodobnostnú výpovednú hodnotu ako sú výstupy z genetiky. Znalec súhlasil so závermi znaleckého posudku Mgr. Q., že v pozostatkoch, ktoré boli nájdené išlo o dve dospelé osoby. Podľa znalca prichádza do úvahy aj taká možnosť, že páchateľ páčil telá v peci alebo v kachliach a následne ich časti mechanicky rozdrvil. To, že na kosti ešte po horení niečo mechanicky pôsobilo vyplýva z charakteru lomov, ktoré boli na týchto kostiach nájdené.

V znaleckom posudku č. 22/2020 znalec uviedol, že v hornej čeľusti vľavo počas jej života u E. U. došlo k extrakcii druhého črenového zuba vľavo.

Na skúmaných ostatkoch kostrového nálezu bol extrahovaný prvý črenový zub vľavo.

Podľa znalca teda porovnaním nálezu a stavu chrupu popísanom jednak stomatológom a v zdravotnej stomatologickej dokumentácii vyplýva, že kostrové pozostatky, ktorých expertíza bola predmetom znaleckého posudku č. 87/2018 neprináležali nezvestnej osobe, ktoré zdravotná dokumentácia bola označená menom E. U..

Postupom podľa § 269 Trestného poriadku, boli na hlavnom pojednávaní prečítané podstatné listinné dôkazy:

- Opis zápisnice o vykonaní domovej prehliadky a prehliadky iných priestorov s fotodokumentáciou č.l. 712-732,
- Fotokópie rodných listov č.l. 734-735,
- Originály rodných listov č.l. 736,
- Opis zápisnice o vykonaní prehliadky iných priestorov a pozemkov a fotodokumentácia č.l. 742-748,
- Opis zápisnice o vykonaní domovej prehliadky a fotodokumentácia č.l. 764-772,
- Opis zápisnice o vykonaní prehliadky iných priestorov a pozemkov a fotodokumentácia č.l. 781-790,
- Opis zápisnice o vykonaní prehliadky iných priestorov a pozemkov č.l. 797-803,
- Opis zápisnice o vydaní veci a fotodokumentácia č.l. 804-809,
- Dopis A. Q..l. 813-815,
- Písomnosť rukou písaná s dátumami 21.07. a 23.07.2017 č.l. 818-821,
- Zápisnica o vydaní veci č.l. 822,
- Rukou písané listy a obálka č.l. 824-832,
- Dopis zo dňa 23.08.2019 č.l. 834-836,
- Zápisnica o vydaní veci č.l. 837,
- List z 21.09.2017 č.l. 838-843,
- Oznámenie č.l. 869-870,
- Rôzne listinné dôkazy z ČR č.l. 872-912,
- Výpisy z účtu G. R..l. 1308-1313,
- Zmluva o nájme č.l. 1314-1317,
- Správa o umiestnení obžalovaného vo výkone väzby č.l. 1302-1306,
- Opis zápisnic o preverkách výpovedí na mieste a fotodokumentácia č.l. 586-666,
- Opis zápisnice o vykonaní domovej prehliadky a fotodokumentácia č.l. 680-690.

Vyhodnotenie skutkových zistení

Na základe vykonaného dokazovania súd v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Trestného poriadku vyhodnotil dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán a dospel pri tom k nasledovným záverom.

Skutok č. 1 rozsudku

Senát dospel po vykonaní dokazovania k jednoznačnému záveru, že obžalovaný v presne nezistený deň v mesiaci február roku 2010 v popoludňajších hodinách v U. N., na ulici E. X, v byte č. XX potom, ako mu poškodená E. U. oznámila, že s ním už nechce žiť, že ho chce opustiť a chce si zobrať aj ich spoločného syna so sebou do Českej republiky, túto úmyselne usmrtil v obývačke tohto bytu, a to tak, že počas súložie s ňou v takzvanej misionárskej polohe držal poškodenú oboma rukami za krk a počas piatich minút ju škrtil, a to aj napriek tomu, že sa poškodená bránila škriabaním ho po tele až dovtedy, ako ucítil, že jej v krku niečo prasklo.

Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že obžalovaný žil vo vzťahu so E. U. a z tohto vzťahu sa im narodilo dieťa maloletý G.. Obžalovaný s poškodenou žili naposledy v byte, ktorý patril obžalovanému a jeho bývalej manželke Q. M., pričom s nimi bývala aj dcéra R. M..

Okolnosti, za ktorých došlo ku skutku pod bodom 1 rozsudku, ako aj priebeh samotného usmrtenia poškodenej E. U. podrobne opísal obžalovaný vo svojej výpovedi v prípravnom konaní.

Svedkyne Q. M. a R. M., ktorých výpovede boli na hlavnom pojednávaní prečítané v podstate zhodne vypovedali o okolnostiach, za ktorých mala E. U. zmiznúť. Uviedli, že sa to stalo v mesiaci február, keď poškodená potom, čo mala ísť niekam s obžalovaným už nebola k zastihnutiu, nikto ju nikdy nevidel a nikto nevedel uviesť, kam mala odísť. Svedkyne potvrdili aj dôležité okolnosti svedčiace proti obžalovanému, za ktoré okolnosti súd považuje to, že po poškodenej v byte zostali všetky veci, ktoré poškodená bežne používala, napríklad šatka (arafatka), ktorú stále nosila, zimné oblečenie, osobné doklady - občiansky preukaz.

Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že obžalovaný uvádzal minimálne dve verzie, kde sa má poškodená zdržiavať. Tvrdil, že odišla domov k rodičom (svedok T.), avšak neskôr uviedol, že poškodená sa má zdržiavať u svojej kamarátky (svedok U.).

Obžalovaný potom, čo poškodená zmizla nevyvíjal žiadne úsilie na to, aby poškodenú našiel, a to napriek tomu, že táto nechala doma maloleté dieťa a prakticky všetky svoje veci.

Do okruhu týchto dôkazov zapadá aj výpoveď svedkyne U., podľa ktorej sa poškodená obžalovaného bála, chcela od neho odísť, a to aj s maloletým G., čo dokazuje aj návrh na úpravu pomerov k maloletému G., ktorý mala poškodená pripravený.

Skutok č. 2 rozsudku

Okrem priznania sa obžalovaného k spáchaniu skutku pod bodom 2 rozsudku v prípravnom konaní, existuje priamy dôkaz, ktorý takéto skutkové závery podporuje, a to výpoveď svedkyne M. L.. Táto svedkyňa na hlavnom pojednávaní sa síce kvôli vlastnému psychickému rozpoloženiu nevyjadrovala k danému skutku detailne, avšak po prečítaní jej výpovede z prípravného konania svedkyňa uviedla, že skutok sa stal tak, ako to uviedla vyšetrovateľovi. V prípravnom konaní svedkyňa podrobne popísala, kedy a akým spôsobom sa zoznámila s obžalovaným, kedy a akým spôsobom sa dohodli s obžalovaným na tom, že je potrebné nejakým spôsobom eliminovať A. D. a opísala aj spôsob, akým sa to napokon stalo. Z jej výpovede je zrejmé, že obžalovaný vykonanie tohto skutku dopredu naplánoval, keď svedkyňi poskytol tabletky na uspatie A. D., ktoré mu svedkyňa mala dať do nápoja. Svedkyňa tiež opísala priebeh samotného incidentu obžalovaného s poškodeným A. D. a aj spôsobom, akým obžalovaný poškodeného usmrtil.

O tom, že sa tento skutok stal vypovedali vo svojich výpovediach svedok D. G., ktorému to mala povedať práve svedkyňa L., ako aj svedok A. Q., ktorého výpoveď potvrdil a verifikoval svojou výpoveďou svedok A. N..

Drobné rozpory v opise skutku, ktoré nastali medzi výpoveďou obžalovaného v prípravnom konaní a výpoveďou svedkyne M. L. súd nepovažoval za spôsobilé na vyvolanie pochybností o tom, že poškodeného A. D. usmrtil obžalovaný, a to spôsobom, akým je to opísané v skutku pod bodom 2 rozsudku.

Skutok č. 3 rozsudku

V prípravnom konaní obžalovaný podrobne popísal spôsob a okolnosti, za ktorých sa spolu s poškodenou G. R., jej maloletou dcérou a svojim maloletým synom nastahovali do domu v obci Zliechov.

V predmetnom čase - v lete roku 2012 čakala svedkyňa M. L. s obžalovaným dieťa. Svedkyňa L. obžalovanému uviedla, že s ním v dome v obci Zliechov bude žiť iba za podmienky, keď v dome nebude G. R..

Obžalovaný preto v snahe zbaviť sa poškodenej G. R. použil rovnaký modus operandi ako pri skutku pod bodom 1 rozsudku. Počas súložie zozadu položil obžalovaný ruky na krk poškodenej a začal ju škrtiť, táto sa najskôr nebránila, pretože si pravdepodobne myslela, že ide o nejakú sexuálnu hru, avšak po chvíli začala chrčať, ale obvinený jej stále držal a stláčal krk až pokiaľ ju neusmrtil.

O neočakávanom a náhlom zmiznutí poškodenej G. R. podrobne vypovedala svedkyňa O. T.. Táto sa mala s poškodenou stretnúť, pričom na tomto stretnutí boli dohodnuté z predchádzajúceho dňa, avšak na stretnutie už poškodená neprišla, čo sa nikdy predtým nestalo. Od toho dňa sa s poškodenou nijakým spôsobom nedalo spojiť. Obžalovaný tvrdil, že odišla nevedno kam.

Ako je zrejmé z viacerých dôkazov po poškodenej v dome zostali jej osobné veci, ako doklady, platobná karta, ktorú obžalovaný ďalej používal a dokonca v dome ostali aj veci potrebné pre maloletú dcéru poškodenej ako detský kočík, plienky a podobne. Ďalej bolo preukázané, že poškodená R. prestala s dcérou chodiť na lekárske kontroly povinné pre maloleté deti.

Svedkyňa T. vo svojej výpovedi uviedla, že po zmiznutí poškodenej R. obžalovaný vo svojom dvore niečo pálil, pričom odtiaľ vychádzal štipľavý smrad podobajúci sa zhorenému mäsu.

Časť výpovede obžalovaného v prípravnom konaní, v ktorej uvádzal, že maloletú U. R. mala zavraždiť poškodená G. R., súd vyhodnotil ako neverohodnú, pretože podľa ďalšieho priebehu deja, ako to uviedol obžalovaný mala poškodená následne potom od obžalovaného požadovať sex, pri ktorom ju obžalovaný mal z vlastného rozhodnutia usmrtiť.

K všetkým trom skutkom rozsudku súd považuje za potrebné uviesť ešte nasledovné skutočnosti:

- všetky skutkové okolnosti nasvedčujú tomu, že akonáhle sa obžalovaný dostal v aktuálnom vzťahu do akýchkoľvek problémov súvisiacich s jeho vedľajšími vzťahmi zariadil, aby osoba, ktorá podľa názoru obžalovaného spôsobuje vo vzťahoch problémy zmizla;
- osoby jednotlivých poškodených v súvislosti s ich zmiznutím možno spojiť výlučne s obžalovaným;
- obžalovaný sa v prípravnom konaní v plnom rozsahu k usmrteniu poškodených priznal;
- pri všetkých troch poškodených mal obžalovaný motív, ako to vyplýva z prvej odrážky tohto odseku;
- obžalovaný je osobou, ktorá mala možnosť usmrtiť všetky tri poškodené osoby;
- znalci z odvetvia Psychiatrie a Psychológie potvrdili pohotovosť obžalovaného k násiliu a úchylnému sexuálnemu správaniu;
- výpoveď svedka A. Q., ktorému obžalovaný uviedol, že vyšetrovateľom úmyselne ukazuje nesprávne miesta, kde mal zakopať ostatky poškodených je vysvetlením príčiny, prečo doposiaľ neboli nájdené forenzné dôkazy súvisiace s jednotlivými skutkami rozsudku;
- z listinných dôkazov (list obžalovaného svedkyňi L.) je zrejmé, že obžalovaný svedkyňu L. iadal, aby táto ohľadne skutku pod bodom 2 rozsudku nevypovedala o tom, čo sa stalo v jej byte podľa skutočných udalostí, ale aby vypovedala v prospech obžalovaného.

Obrana obžalovaného

Podľa obhajoby rozhodujúcim dôkazom, na ktorom je postavená obžaloba je výpoveď obžalovaného v prípravnom konaní, v ktorej sa v plnej miere priznal k spáchaniu všetkých troch žalovaných skutkov. Obhajoba však poukazuje na skutočnosť, že v prípravnom konaní obžalovaný učinil ďalšiu výpoveď, v ktorej svoju vinu v celom rozsahu poprel. Obhajoba ďalej uvádza, že v trestnoprávnej praxi nie je nič neobvyklé, ak sa obvinený prizná k niečomu, čo nespáchal, pričom na to existujú rôzne dôvody (krytie skutočného páchatel'a, citové väzby k skutočnému páchatel'ovi, priznanie z omylu a iné).

Podľa obhajoby nie je možné prihladať na výpoveď svedkyne M. L. z prípravného konania, ktorú súd na hlavnom pojednávaní prečítal, pretože na čítanie tejto výpovede nebol dôvod.

Čo sa týka ostatných vykonaných nepriamych dôkazov, tieto podľa obhajoby tvoria nepriamu reťaz iba v štádiu podozrenia, ale nie jednoznačného a nepochybného dôkazu.

Súd oproti argumentácii obhajoby upriamuje pozornosť na nasledovné skutočnosti:

- výpoveď obžalovaného z prípravného konania zo dňa 07.07.2017, v ktorej sa k spáchaniu všetkých troch skutkov rozsudku v plnom rozsahu priznal a podrobne jednotlivé skutky popísal bola vykonaná procesne bezchybným spôsobom a za prítomnosti obhajcu, súd si uvedomuje, že obvinený má právo brániť sa akýmkoľvek spôsobom, ktorý uzná za vhodný, avšak v tomto smere súd poukazuje na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 772/2016 zo dňa 27. októbra 2016, podľa ktorého priznanie obvineného k spáchaniu skutku zaprotokolované v zápisnici o jeho výsluchu, ak z neho nie je nepochybne jasné, že ide o vyhlásenie podľa § 216 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku je použiteľné pre všetky štádia trestného konania, a to bez ohľadu na to, ako obvinený pri výsluchu subjektívne svoje vyjadrenia chápal.

- prečítanie výpovede svedkyne M. L. z prípravného konania na hlavnom pojednávaní postupom podľa § 264 ods. 1 Trestného poriadku vyplynulo z nepriaznivého psychického stavu, do ktorého sa táto svedkyňa na hlavnom pojednávaní dostala pod vplyvom vyvolávania spomienok na psychicky traumatizujúce zážitky, ktorých bola svedkyňou. Ak teda svedkyňa na hlavnom pojednávaní v určitom momente a z dôvodov vyššie uvedených prestala vypovedať a žiadnym spôsobom nereagovala na výzvy predsedu senátu videl v tomto senát rozpor oproti svedeckej výpovedi, ktorú svedkyňa podala v prípravnom konaní a na návrh prokurátora túto výpoveď súd na hlavnom pojednávaní prečítal. Po prečítaní výpovede si senát otázkami dôsledne overil, z akých dôvodov svedkyňa na hlavnom pojednávaní prestala vypovedať a teda jej výpoveď na hlavnom pojednávaní bola rozporná oproti jej výpovedi z prípravného konania, ako aj to, že skutočnosti, o ktorých vypovedala v prípravnom konaní svedkyňa uvádzala v súlade s tým, ako ich v tom čase vnímala vlastnými zmyslami.

- čo sa týka námietok obhajoby smerujúcich k výpovedi svedka Q. súd podčiarkuje, že tento svedok nemal žiadny dôvod z vlastného popudu podávať svedeckú výpoveď, naopak bol to práve obžalovaný, ktorý chcel tohto svedka aktívne využiť k tomu, aby svedkyňa M. L. zmenila svoju svedeckú výpoveď v prípravnom konaní v prospech obžalovaného. Takéto konanie obžalovaného napokon bez akýchkoľvek pochybností preukazuje korešpondencia, ktorú svedok Q. odovzdal orgánom činným v trestnom konaní. Súd preto nemal žiadny dôvod neveriť svedkovi Q., aj čo sa týka ostatných týmto svedkom uvádzaných skutočností, ktoré vyznievajú výrazne v neprospech obžalovaného.

- čo sa týka tvrdenia obhajoby o neexistencii priameho dôkazu o tom, že osoby, ktoré sú v obžalobe označené ako poškodení skutočne zomreli, súd poukazuje na sofistikované správanie obžalovaného potom ako poškodených usmrtil. Vo svojej výpovedi v prípravnom konaní zo dňa 07.07.2017 obžalovaný podrobne popísal, akým spôsobom naložil s telami poškodených na mieste ich usmrtenia, akým spôsobom telá poškodených odniesol na miesto, kde ich po častiach spálil ako aj to, čo urobil s ostatkami tiel poškodených po ich spálení. Z výpovede svedka Q. je zrejmé, že obžalovaný napriek tomu, že sa v prípravnom konaní vo svojej výpovedi zo dňa 07.07.2017 v plnom rozsahu priznal, vo vzťahu k vyšetrovateľom ostal ostražitý a opatrný, nakoľko pri previerkach na mieste neukázal miesta, na ktorých sa skutočne zbavil ostatkov tiel poškodených, ale miesta, kde podľa jeho vlastných slov vyšetrovatelia síce hľadať môžu, ale nič nenájdu.

Na tomto mieste súd poznamenáva, že obžalovanému je kladené za vinu spáchanie obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy (§ 144 ods. 1 Tr. zák., skutky 2 a 3 rozsudku) a spáchanie obzvlášť závažného zločinu vraždy (§ 145 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák., skutok 1 rozsudku), teda trestné činy, ktorých objektívnu stránku charakterizuje úmyselné usmrtenie inej osoby, nie spôsob akým bolo po usmrtení s telami obetí nakladané.

Právna kvalifikácia

Trestného činu úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1 Trestného zákona sa dopustí ten, kto iného úmyselne usmrtí s vopred uváženou pohnútkou, pričom sa takáto osoba potretá odňatím slobody na 20 až 25 rokov.

Na rozdiel od vraždy (§145 Trestného zákona) pri úkladnej vražde pôjde o prípady zložitejšie na prípravu vyžadujúce si určitý predchádzajúci plán a koordináciu v čase, priestore i prostriedkoch. Takýto postup páchatel'a musí vždy smerovať k cieľu usmrtiť obeť za každú cenu ako následok predchádzajúcej prípravy, či už ako akt pomsty, nenávisťi, žiarlivosti alebo zištnosti. Pri úkladnej vražde musí úmysel obsahovať vopred uváženú pohnútku, ktorou sa rozumie sformulované rozhodnutie usmrtiť iného, ktoré pretrváva počas dlhšieho časového obdobia pred usmrtením človeka. Aby mohlo ísť o uvážené rozhodnutie musí byť aspoň čiastočne spracované rozumovou zložkou vôle páchatel'a. Pri trestnom čine vraždy úmysel páchatel'a, čo aj nepriamy (eventuálny) musí smerovať k usmrteniu človeka. Ak by páchatel' konal v úmysle ohroziť alebo poškodiť iný záujem chránený Trestným zákonom (napr. ľudské zdravie), pričom jeho konanie by malo za následok smrť človeka, no vo vzťahu k tomuto následku by nebol daný úmysel, nebol by páchatel' trestne zodpovedný za vraždu. Pri trestnom čine vraždy teda vôľa páchatel'a, či už vo forme chcenia alebo uzrozumenia musí smerovať aj k následku, ktorým je smrť iného človeka, pričom vzťah páchatel'a k tomuto následku musí byť aktívny. Vzhľadom k tomu, že trestný čin vraždy sa od trestných činov ublíženia na zdraví s následkom smrti odlišuje práve formou zavinenia je veľmi dôležité zistiť páchatel'ov subjektívny vzťah práve k spôsobenému smrteľnému následku.

Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že obžalovaný pri skutkoch pod bodmi 2 a 3 rozsudku reagoval na situáciu, keď potreboval odstrániť osoby, ktoré mu z jeho pohľadu bránili nadväzovať nové vzťahy so ženami, o ktoré mal záujem. V skutku bod bodom 2 rozsudku to bola osoba poškodeného A. D., v tom čase druha M. L., ktorý bol prekážkou k tomu, aby mohol obžalovaný s M. L. naviazať rozvinutejší vzťah. V skutku pod bodom 3 rozsudku to bola osoba poškodenej G. R., ktorá obžalovanému bránila, aby mohol nadviazať bližší vzťah s M. L. (vzťah vo forme spoločného bývania), s ktorou v tom čase čakal dieťa.

Je zrejmé, že obžalovaný pri skutkoch pod bodmi 2 a 3 rozsudku vymyslel plán, ako sa poškodených zbaviť a koordinoval ho v čase, priestore i prostriedkoch. Pri poškodenom A. D. obžalovaný svedkyni L. odovzdal tabletky na utlmenie či uspatie poškodeného D. a v prípade poškodenej R. plánoval jej usmrtenie od momentu, keď sa v júni 2012 stretol v Dubnici nad Váhom so svedkyňou L., ktorá mu oznámila, že je s ním tehotná. Obžalovaný svedkyni na toto uviedol, že ak chce, môže sa k nemu nasťahovať do Zliechova s tým, že G. pošle „do piče“.

Trestného činu vraždy podľa § 145 ods. 1 Trestného zákona sa dopustí ten, kto iného úmyselne usmrtí a potrestá sa odňatím slobody na 15 rokov až 20 rokov.

Podľa odseku 2 toho istého ustanovenia odňatím slobody na 20 rokov až 25 rokov alebo trestnom odňatí slobody na doživotie sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 na chránenej osobe (písmeno c/).

Od trestného činu úkladnej vraždy podľa § 144 sa trestný čin vraždy podľa § 145 Trestného zákona odlišuje tým, že vražedný čin páchatel'a nie je vopred premyslený, dlhodobo pripravovaný a naplánovaný, ale je okamžitou vopred neuváženou reakciou na podnet, ktorý ho k takému konaniu vyprovokoval. Konanie páchatel'a je teda dôsledkom spontánneho rozhodnutia vyvolaného situačným konfliktom, vyprovokovaním obeťou, a to neraz v silnom rozrušení alebo afekte, veľmi často pod vplyvom alkoholu či iných omamných látok.

Trestné činy vraždy sa líšia od trestných činov zabitia podľa § 147 alebo § 148 Trestného zákona iba formou zavinenia. Zavinenie páchatel'a v takýchto prípadoch je teda určujúcim kritériom pre použitie právnej kvalifikácie a tým aj pre použitie trestnej sadzby, ktorá je u trestného činu vraždy a trestných činov ublíženie na zdraví prípadne zabitia výrazne rozdielna.

Záver o zavinení je záverom právnym, musí však byť preukázaný výsledkami dokazovania a musí z neho logicky vyplývať. Pri trestných činoch proti životu a zdraviu je úmysel rovnako ako iné formy zavinenia možné zistiť aj na základe iných dôkazov nielen z priznania obžalovaného. Okolnosti subjektívneho charakteru je spravidla možné dokazovať iba nepriamo, a to z okolností objektívnej povahy, z ktorých sa dá podľa zásad správneho myslenia usudzovať na vnútorný vzťah páchatel'a k porušeniu alebo ohrozeniu záujmov chránených Trestným zákonom.

Podľa § 127 ods. 4 Trestného zákona blízkou osobou sa na účely tohto zákona rozumie príbuzný v priamom pokolení, osvojiteľ, osvojenec, súrodenec a manžel; iné osoby v rodinnom alebo obdobnom pomere sa pokladajú za navzájom blízke osoby len vtedy, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich druhá právom počítavala ako ujmu vlastnú.

Výsledkami dokazovania je preukázané, že obžalovaný v prípade skutku pod bodom 1 rozsudku usmrtil poškodenú E. U. z toho dôvodu, že mu táto oznámila, že s ním už nechce žiť, že odchádza do Českej republiky a zoberie si so sebou aj ich spoločného syna maloletého G., pričom od obžalovaného bude požadovať vysoké výživné. Zo strany obžalovaného to bol teda čin, ktorý nebol vopred premyslený, dlhodobo pripravovaný a naplánovaný. Bola to jeho okamžitá a vopred neuvážaná reakcia na podnet, ktorý ho k takémuto konaniu vyprovokoval, ktorým podnetom bolo práve vyššie uvedené oznámenie poškodenej E. U..

Je zrejmé, že obžalovaný s poškodenou E. U. il v spoločnej domácnosti a z ich vzťahu sa narodil maloletý G.. Tieto skutočnosti oprávňujú súd označiť poškodenú E. U. ako osobu patriacu do okruhu osôb blízkych obžalovanému, tak ako to má na mysli ustanovenie § 127 ods. 4 Trestného zákona. Z tohto dôvodu je potrebné poškodenú E. U. označiť za chránenú osobu podľa § 139 písm. c) Trestného zákona.

Z vyššie rozvedených dôvodov súd uznal obžalovaného vinným v bode 1 rozsudku zo spáchania obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona a to s poukazom na ustanovenie § 139 písm. c) Trestného zákona a v bodoch 2 a 3 rozsudku z obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1 Trestného zákona.

Dôkazy k osobe obžalovaného

MUDr. B. K., PhD. znalec z odboru Zdravotníctvo a farmácia odvetvie Psychiatria sa na hlavnom pojednávaní v plnej miere odvolal na písomne podaný znalecký posudok a z tohto dôvodu predseda senátu na hlavnom pojednávaní prečítal závery znaleckého posudku č. 90/2017 (§ 268 ods. 2 Trestného poriadku).

V znaleckom posudku znalec uviedol, že obžalovaný M. v čase spáchania trestných činov duševnou chorobou netrpel. Trpel však poruchou osobnosti zmiešaného typu s disocálnymi charakteristikami v popredí a sexuálnou deviáciou v zmysle agresívne sadistických prvkov.

Obžalovaný je v súčasnej dobe schopný chápať zmysel trestného konania.

Obžalovaný vedel v čase spáchania trestných činov rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť a vedel svoje konanie ovládať.

Závislosť obžalovaného M. na omamných a psychotropných látkach včítane alkoholu nebola zistená. V minulosti mal prechodnú skúsenosť s marihuanou, závislosť však ani v tomto prípade zistená nebola.

Obžalovaný má sklon k agresívnemu správaniu prejavujúcemu sa aj v intímnej oblasti. Násilnicke prvky v intímnych situáciách presahujú rámec abnormne štrukturovanej osobnosti, možno ich chápať ako sexuálnu deviáciu v zmysle agresívne sadistických prvkov.

Pobyt obžalovaného na slobode môže byť nebezpečný pre spoločnosť, je u neho účelné nariadiť ochranné sexuologické riešenie ústavnou formou, resp. takou formou, akú bude možno zabezpečiť v prípade jeho výkonu odňatia slobody.

Na otázku člena senátu znalec uviedol, že žiadna duševná choroba dlhodobého typu u obžalovaného zistená nebola. Čo sa týka osobnosti obžalovaného, táto je biologicky determinovaná a mení sa iba starnutím. Nie je to stav, ktorý je zásadne ovplyvniteľný liečbou.

PhDr. A. G., PhD. znalec z odboru Psychológia odvetvie Klinická psychológia dospelých sa na hlavnom pojednávaní v plnej miere odvolal na písomne podaný znalecký posudok a z tohto dôvodu predseda senátu na hlavnom pojednávaní prečítal závery znaleckého posudku č. 90/2017 (§ 268 ods. 2 Trestného poriadku).

V znaleckom posudku znalec uviedol, že intelektová úroveň obžalovaného je vo vyššom pásme priemeru, pamäťové schopnosti obžalovaného sú priemerné.

Obžalovaný je schopný správne vnímať a reprodukovať udalosti a okolnosti skutkov, pre ktoré je stíhaný. Osobnosť obžalovaného je abnormne štrukturovaná s dominanciou rysov antisociálnej a emočne nestabilnej poruchy osobnosti. Prejavuje sa agresívnymi tendenciami zlostnosťou, hostilitou a hádavosťou, ráznym energickým vystupovaním, trúfalosťou, nedodržiavaním bežných konvencií, zníženou mierou prispôsobivosti, strojenou bezstarostnosťou a neprežívaním úzkosti a strachu. Podľa znalca je morálka obžalovaného uvoľnená, etické hodnoty kolísavé. Koná často bez zváženía dôsledkov svojho konania a nie je schopný poučiť sa z vlastných chýb. Voči sociálnym štandardom a normám je nevšímavý, absentuje autentické prežívanie pocitov viny, či prežívanie výčitiek svedomia. Jeho väzby sú skôr neosobné, manipulatívne s potrebou dominancie a prejavu moci. Chorobné črty osobnosti v zmysle psychotických zmien osobnosti neboli zistené.

Úroveň poznávacích procesov obžalovaného - vnímanie, pozornosť, pamäť - postačuje k správne mu vnímaniu a reprodukovaniu udalostí, ktorých účastníkom bol. Vykonaným psychologickým vyšetrením neboli zistené žiadne kvalitatívne poruchy pamäťových schopností, to znamená, že obžalovaný nemá sklon k mimovoľnému dopĺňaniu si prípadných medzier v pamäti neskutočnými prvkami a nemá sklon ani k prezentácii neskutočných udalostí za účelom upútavania pozornosti okolia v zmysle pseudologizovania. Zo psychologického hľadiska možno konštatovať priemernú úroveň všeobecnej schopnosti obžalovaného zapamätať si prežitý dej a následne ho reprodukovať, čo znamená, že jeho všeobecná vierohodnosť je v plnej miere zachovaná.

Možné motivačné predpolie konania obžalovaného vo vzťahu k skutkom, ktoré sú mu kladené za vinu tvoria jeho osobnostné charakteristiky s akcentom na jeho antisociálnu poruchu osobnosti s prvkami demonštrativnosti a excentricnosti, a tiež jeho sexuálna úchyľka v aktivite agresívny sadizmus. Bezprostredným motívom jeho konania mohla byť vedomá potreba likvidácie žien, ktorých prítomnosť mu prestala vyhovovať, pričom sa nedá vylúčiť súbežná potreba uspokojenia vlastnej úchyľnej sexuálnej potreby. Konanie obžalovaného je v evidentnom súlade tak s jeho osobnostnými charakteristikami, ako aj s jeho úchylnou sexualitou.

Prognózu resocializácie obžalovaného v prípade preukázania viny zo spáchania skutkov, pre ktoré je trestne stíhaný je podľa znalca možné hodnotiť ako mimoriadne nepriaznivú.

Na otázky predsedu senátu znalec uviedol, že obžalovaný bol vyšetrený v rámci viacerých sedení v priestoroch ÚVV a ÚVTOS Ilava. Okrem psychologického vyšetrenia, ktoré znalec vykonal osobne bol prizvaný aj konzultant RNDr. L. za účelom vykonania PPG vyšetrenia. V rámci znaleckého psychologického vyšetrenia boli použité klinické a testové metódy, ktorých zoznam aj s kvantitatívnymi výsledkami testových metód je uvedený v znaleckom posudku. Výsledky použitých metód boli štandardným spôsobom interpretované a na základe výsledkov bolo odpovedané na otázky, ktoré boli uvedené v psychologickú časť uznesenia, ktorým bol ústav pribratý do konania. Závery, ku ktorým znalec dospel boli konzultované so spoločníkmi ústavu, predovšetkým s MUDr. B. a MUDr. K., ktorí vypracovali psychiatrickú časť znaleckého posudku a konzultácia bola vykonaná a aj s konzultantom RNDr. L., ktorého znalecký posudok z PPG vyšetrenia je citovaný v znaleckom posudku.

Čo sa týka prognózy resocializácie obžalovaného znalec hodnotil tri okruhy faktorov, ktoré sa berú do úvahy pri hodnotení resocializácie, resp., ktoré nazývame ako prognostické kritériá recidivity. V okruhu týchto faktorov podľa znalca dominujú najmä osobnostné faktory, z ktorých osem je mimoriadne významných v tom zmysle, že predurčujú vysokú pravdepodobnosť neúspešnej resocializácie. Spomedzi týchto znalec zdôraznil najmä abnormne štrukturovanú osobnosť obžalovaného, ktorú opísal aj psychiater MUDr. K.. Ďalej znalec k tomuto priradil sexuálne úchylné sklony obžalovaného, ktoré taktiež patria medzi jeho trvalé charakteristiky. Okrem tohto sú podľa znalca prítomné uvedené faktory z okruhu spoločenských faktorov a symptomatických faktorov. Celkový počet tých faktorov, ktoré predurčujú nepriaznivú prognózu presahuje hranicu významnosti, a preto vzhľadom na tie najvýznamnejšie, na ktoré znalec poukázal, teda abnormne štrukturovaná osobnosť s prevahou antisociálnej osobnosti a sexuálna deviácia, znalec konštatoval, že nebezpečnosť obžalovaného pre spoločnosť je mimoriadne vysoká. Znalec uviedol, že všetky závery platia v prípade, ak bude preukázané, že skutky uvedené v obžalobe spáchal obžalovaný.

RNDr. Mgr. N. L., PhD. znalec z odboru Psychológia odvetvie Klinická psychológia dospelých a psychológia sexuality sa na hlavnom pojednávaní v plnej miere odvolal na písomne podaný znalecký posudok a z tohto dôvodu predseda senátu na hlavnom pojednávaní prečítal závery znaleckého posudku č. 12/2018 (§ 268 ods. 2 Trestného poriadku).

V znaleckom posudku znalec uviedol, že sexuálna orientácia obžalovaného je heterosexuálna. Sexuálna agresivita u obžalovaného je vysoká s prihliadnutím na analýzu PPG vyšetrenia, pričom pohotovosť k sexuálnej agresívnemu správaniu pri vyvolávaní vzrušenia a dosahovaní uspokojenia sa javí byť významná.

Ďalej znalec uviedol, že vzhľadom k vysokej prevahe významu násilných podnetov relevantných pre vyvolanie vzrušenia obzvlášť v spojitosti so znehybňovaním obeť a jej škrténím považuje takéto deviantné podnety a ich spojitosť s deviantným správaním za vysoko relevantné k vyvolaniu vzrušenia, ako aj dosiahnutiu satisfakcie.

Na hlavnom pojednávaní znalec uviedol, že phalopletyzmografické vyšetrenie (PPG vyšetrenie) má svoju kvantitatívnu a kvalitatívnu zložku. Z hľadiska kvantitatívneho ide o nález, ktorý vykazuje parametre vysokej aktivity, ktorá svedčí pre dynamiku odoziev, ktoré reprezentujú zmeny v erektilnom systéme. Prakticky to znamená, že vo vzťahu k podnetom nemá vyšetrený problém sa „vzrušiť“, pričom toto zistenie je možné rozšíriť aj na bežné životné situácie. Kvalitatívna zložka hovorí o tom, aké sú preferencie v záujmovom spektre. Znamená to, že niektoré z podnetov vyvolávajú väčšie iné menšie a niektoré prakticky žiadne odozvy. Týmto postupom znalec stanovuje poradie významnosti jednotlivých skupín podnetov alebo samotných podnetov vo vzťahu k vyvolaniu vzrušenia. V náleze, ktorý bol získaný vyšetrením obžalovaného znalec zistil, že z kvalitatívneho hľadiska ide o heterosexuálneho jedinca a z hľadiska forenzného je zaujímavá štruktúra takýchto podnetov, ktorá bola v kontexte poznatkov získaných zo spisu zameraná na skúmanie podnetov s obsahmi vyjadrujúcimi nejaké formy prevahy muža nad ženou (formy vyjadrujúce dominanciu muža nad ženou bez explicitne vyjadreného sexuálneho násillia, násillné formy sexuálnej interakcie a znehybňovanie). V zázname obžalovaného dominujú odozvy, ktorých obsahom je tzv. znehybňovanie, čo je z hľadiska psychológie sexuality významné a následná interpretácia je predmetom analýzy psychologického a psychiatricko-sexuologického posudku. Znalec uviedol, že vo všeobecnosti obsahy podnetov súvisiace so znehybňovaním a následne aj s explicitne vyjadreným násillím prevažujú nad nenásillnými prípadne kooperatívnymi formami pohlavného styku.

Na otázky prokurátora znalec uviedol, že znehybnením sa rozumie aj škrténie, avšak znehybňovanie má hlbší význam, pretože ide o formu vyjadrenia dostať sexuálny objekt do stavu, v ktorom nemôže vzdorovať a v konečnom dôsledku závisí od konkrétneho jedinca, aký spôsob znehybňovania používa.

Na otázky obhajcu znalec uviedol, že u obžalovaného neboli žiadne rušivé faktory pri vyšetrení. Rozhodujúca bola odozva prílevu krvi do toporivých teliesok, ktoré menia elektrofyzikálne vlastnosti penisu.

Podľa znalca dlhodobá nútená sexuálna abstinencia má dopad hlavne na kvantitatívnu zložku. Sexuálna abstinencia nemá vzťah ku kvalitatívnej zložke.

Na otázky obžalovaného znalec uviedol, že z uznesenia, resp. z trestného spisu zistil iba to, ako má vytvoriť podnetovú štruktúru. Zo spisového materiálu znalca nezaujímalo to, ako bol formulovaný skutok a podobne. Pri vyšetrení sa s obžalovaným nebavil o tom, čo ho vzrušuje. Znehybnenie a škrténie boli stanovené na základe podnetovej štruktúry, ktorá je vnútorne diferencovaná a obsahuje podnety, ktoré z hľadiska psychológie reprezentujú také stavy.

PPG záznam obžalovaného podľa znalca nevykazuje žiadne nápadnosti. Úvahy o možných ovplyvneniach samotným obžalovaným pri vyšetrení znalec nepovažuje za také, ktorými by sa zaoberal z dôvodu podozrenia na zníženu validitu vyšetrenia. Zaťahovanie v oblasti prostaty pri vyšetrení, o ktorom obžalovaný na hlavnom pojednávaní hovoril podľa znalca nie je spôsobilé znehodnotiť kvalitatívnu zložku pri vyšetrení. Malé zmeny v objeme penisu, ktoré zachytí prístroj človek nedokáže potlačiť.

Spracovanie odoziev na podnet prebieha za pomoci matematicko-štatistických metód, ktoré nepracujú výlučne s okamžitým stavom erektilného systému, ale zohľadňujú špecifiká zmien, teda aj stavu penisu v porovnaní s jeho ovplyvnením z minulých stavov.

Mestský úrad mesta Nová Dubnica o obžalovanom uviedol, že zo strany spoluobčanov na neho neboli podávané žiadne sťažnosti.

Z Výpisu z ústrednej evidencie priestupkov MV SR mal súd preukázané, že obžalovaný bol od konca roka 2016 do 01.07.2017 uznaný vinným zo spáchania troch priestupkov, z toho dvakrát v súvislosti s držaním zbrane, resp. nábojov a jedenkrát za porušenie pravidiel cestnej premávky.

Z odpisu registra trestov na obžalovaného mal súd preukázané, že obžalovaný bol doposiaľ dvakrát súdne trestaný, pričom v jednom prípade sa naňho hľadá akoby nebol trestaný.

Z druhého odsúdenia, ktoré je uvedené v odpise registra trestov, ako aj zo spisu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1T/7/2017 mal súd preukázané, že obžalovaný bol spolu s M. L. dňa 24.04.2018 uznaný vinným zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b) ods. 3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona (skutok sa týkal syna obžalovaného maloletého G.). Za to bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 24.04.2018 a v súčasnosti si obžalovaný odpykáva uložený nepodmienečný trest odňatia slobody.

Zo správy riaditeľa Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom mal súd preukázané, že obžalovaný bol do ich ústavu dodaný 02.07.2017. V jeho prípade sa v dodržiavaní interných noriem upravujúcich výkon väzby vyskytli viaceré porušenia. Za tieto porušenia bol obžalovaný disciplinárne riešený. Dňa 24.04.2018 začal obžalovaný v ÚVV a ÚVTOS Ilava vykonávať trest odňatia slobody, pričom dňa 12.06.2018 bol na základe súdom uložených obmedzení vo výkone trestu umiestnený do oddielu s bezpečnostným režimom. Počas tohto umiestnenia sa u obžalovaného vyskytli viaceré porušenia ústavného poriadku, ktoré sa týkali ustrojovacej disciplíny a uloženia lôžka.

Dňa 23.07.2019 bol obžalovaný premiestnený do ÚVTOS Dubnica nad Váhom, kde bol na základe pretrvávajúcich súdom uložených obmedzení vo výkone trestu umiestnený do oddielu s bezpečnostným režimom. V jednom prípade bolo zistené porušenie ústavného poriadku, keď nemal uložené osobné veci podľa platných vzorov.

Obžalovaný je pracovne zaradený od 06.11.2019 na pracovisku s dohľadom, pričom jeho pracovná disciplína je hodnotená ako priemerná. Disciplinárne odmenený ani potrestaný nebol.

Uložený trest

Pri úvahách, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu obžalovaného, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce a priťažujúce okolnosti vychádzal súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon na ochranu spoločnosti jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia) a jednak aj voči ďalším občanom - potenciálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostaných členov spoločnosti). Trest musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela (retribúcia). Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne u spolupáchatelov aj na to, akou mierou konanie každého z nich prispelo k spáchaniu trestného činu.

Obžalovaný bol v bode 1 rozsudku uznaný vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona a v bodoch 2 a 3 rozsudku zo spáchania obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1 Trestného zákona. Pri porovnaní trestných sadziieb za vyššie uvedené trestné činy v osobitnej časti Trestného zákona je zrejmé, že najprísnejšie trestným z nich je obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona.

Za obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 2 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. účinného v čase spáchania skutku v bode 1 rozsudku (zákon č. 576/2009 Z. z.) sa páchatel potrestá odňatím slobody na 20 rokov až 25 rokov alebo trestom odňatia slobody na doživotie.

Podľa § 47 ods. 1 Trestného zákona trest odňatia slobody na doživotie môže súd uložiť iba za trestný čin, za ktorý to tento zákon v osobitnej časti dovoľuje a len za podmienok, že

- a) uloženie takéhoto trestu vyžaduje účinná ochrana spoločnosti a
- b) nie je nádej, že by páchatela bolo možné napraviť trestom odňatia slobody na dobu do 25 rokov.

Možnosť uloženia výnimočného trestu odňatia slobody na doživotie je teda viazaná na kumulatívne splnenie formálnych a materiálnych podmienok. Posudzovanie podmienok je otázkou právnou, ktorej posúdenie spadá do výlučnej právomoci súdu.

Fakultatívne môže súd rozhodnúť o uložení trestu odňatia slobody na doživotie, ak je splnená formálna podmienka, teda že obžalovaný je uznaný vinným zo spáchania trestného činu, za ktorý Trestný zákon v osobitnej časti umožňuje uloženie takéhoto trestu.

Zároveň pre takýto postup musia byť splnené materiálne podmienky spočívajúce v potrebe uloženia tohto trestu pre účinnú ochranu spoločnosti (§ 47 ods. 1 písm. a) Trestného zákona), čím sa sleduje najmä generálne preventívny účel trestu pri páchaní trestných činov, ktoré vykazujú mimoriadne vysoký stupeň závažnosti, izoláciou páchatel'a od spoločnosti. Zákonodarca teda umožňuje uložiť trest odňatia slobody na doživotie v prípade, že pobyt obžalovaného na slobode preukazuje zvýšené riziko nebezpečnosti pre spoločnosť.

Druhá materiálna podmienka je podľa ustanovenia § 47 ods. 1 písm. b) Trestného zákona upravená pre naplnenie individuálne preventívneho účelu trestu, pretože spočíva v predpoklade, že neexistuje nádej, že by trest odňatia slobody do 25 rokov páchatel'a napravil a splnil takto svoj účel. Takýto právny záver vyslovuje súd na základe znaleckého posudku z odboru Zdravníctvo, odbor Psychológia, ktorého úlohou je na podklade určenia osobnostných symptomatických a spoločenských faktorov poskytnúť súdu závery pre vyhodnotenie resocializačnej prognózy páchatel'a. Na splnenie tejto podmienky nestačí len pravdepodobnosť, ale rozumná istota, respektíve prognóza založená na súčasných poznatkoch o možnosti nápravy páchatel'a. Z kriminogénnych faktorov sa v znaleckom posudku skúma najmä závažnosť spáchanej trestnej činnosti a jej gradácia, či predpoklady ďalšej recidívy. Zo sociálnych faktorov je potrebné vysloviť sa aj k existencii, respektíve neexistencii rodinných väzieb, či k schopnosti obžalovaného prispôbiť sa spoločenským normám s ohľadom na budúcnosť v pozitívnom alebo negatívnom zmysle.

V tomto smere súd poukazuje na závery znaleckého posudku znalca PhDr. A. G., PhD., ktorý k prognóze resocializácie obžalovaného podrobne hodnotil tri okruhy faktorov, ktoré sa berú do úvahy pri hodnotení resocializácie (prognostické kritériá recidívy). Podľa znalca v okruhu týchto faktorov u obžalovaného dominujú najmä osobnostné faktory, z ktorých osem je mimoriadne významných v tom zmysle, že predurčujú vysokú pravdepodobnosť neúspešnej resocializácie (napr. abnormne štrukturovaná osobnosť obžalovaného, sexuálne úchylné sklony obžalovaného a iné). Celkový počet tých faktorov, ktoré predurčujú nepriaznivú prognózu podľa znalca presahuje hranicu významnosti, na základe ktorého znalec konštatoval, že nebezpečnosť obžalovaného pre spoločnosť je mimoriadne vysoká (v prípade, ak bude preukázané, že skutky uvedené v obžalobe spáchal).

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti dospel súd k záveru, že vychádzajúc zo súčasných znalostí o možnosti nápravy obžalovaného neexistuje rozumná istota (prognóza), že sa obžalovaný napraví trestom odňatia slobody v trvaní do 25 rokov. Zároveň tieto skutočnosti preukazujú aj fakt, že uloženie trestu odňatia slobody na doživotie obžalovanému vyžaduje účinná ochrana spoločnosti. Z uvedeného vyplýva, že súd mal u obžalovaného splnené obidve podmienky, ktoré zákonodarca vyžaduje pre uloženie trestu odňatia slobody na doživotie ako vyplývajú z ustanovenia § 47 ods. 1 Trestného zákona.

Súd preto obžalovanému podľa § 145 ods. 2 Trestného zákona pri vzhladnutí jednej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Trestného zákona (spáchal viac trestných činov) za použitia ustanovení § 42 ods. 1 Trestného zákona (súhrnný trest za trestné činy, ktoré obžalovaný spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin - rozsudok OS Trenčín sp. zn. 1T 7/2017 zo dňa 24.04.2018) a § 41 ods. 2 Trestného zákona (úhrnný trest odňatia slobody za viac trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami) s poukazom na § 47 ods. 1 Trestného zákona uložil súhrnný trest odňatia slobody na doživotie.

Na výkon trestu odňatia slobody súd obžalovaného obligatórne podľa § 48 ods. 3 písm. a) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom strázenia.

Súd zároveň zrušil výrok o treste rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1T 7/2017 zo dňa 24.04.2018, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia uloženom obžalovanému na tento výrok obsahovo nadväzujúce pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad, nakoľko obžalovanému ukladal súhrnný trest v zmysle ustanovenia § 42 ods. 2 Trestného zákona.

Náhrada škody

Poškodení H. R., N. D., G. U., B. R. sa síce v prípravnom konaní pripojili k trestnému konaniu, avšak pri svojich výsluchoch neuviedli, z akých dôvodov a v akej výške si nárok na náhradu škody uplatňujú a neučinili tak ani žiadnou inou formou do skončenia vyšetrovania, tak ako to vyžaduje ustanovenie § 46 ods. 3 Trestného poriadku. Z týchto dôvodov súd o prípadnej spôsobenej škode nerozhodoval.

Rozhodnutie prijal senát Špecializovaného trestného súdu pomerom hlasov 3:0 (ust. § 163 ods. 4 Trestného poriadku).

v bode 1/

iného úmyselne usmrtil a čin spáchal na blízkej osobe,

v bodoch 2/ a 3/

iného úmyselne usmrtil s vopred uváženou pohnútkou,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie. Odvolanie sa podáva na súde, proti ktorého rozsudku smeruje, a to do 15 (pätnástich) dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.